

Tablel de concordanță

Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (reformare)

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 335/1 din 17.12.2009

Proiectul de Lege privind activitatea de asigurare și reasigurare

Parțial compatibil

Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (reformare)

TITLUL I
NORME GENERALE PRIVIND ACCESUL LA ACTIVITATE ȘI DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚILOR DE ASIGURARE ȘI DE REASIGURARE
CAPITOLUL I

Obiectul, domeniul de aplicare și definiții

Secțiunea I

Obiectul și domeniul de aplicare

Articolul 1 Obiectul

Prezenta directivă stabilește norme privind următoarele:

1. accesul la activitate și desfășurarea, în cadrul Comunității, a activităților independente de asigurare directă și de reasigurare;
2. supravegherea în cazul grupurilor de asigurare și de reasigurare;
3. reorganizarea și lichidarea întreprinderilor de asigurare directă.

Proiectul de Lege privind activitatea de asigurare și reasigurare

TITLUL I
NORME GENERALE PRIVIND ACCESUL LA ACTIVITATE ȘI DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚILOR DE ASIGURARE ȘI DE REASIGURARE
CAPITOLUL I. Dispoziții generale

Secțiunea I

OBIECTUL, SCOPUL ȘI DOMENIUL DE APLICARE

Articolul 1. Obiectul și scopul legii

(1) Prezenta lege reglementează:

- a) accesul și desfășurarea activității de asigurare și/sau reasigurare, de intermediere în asigurări și/sau reasigurări pe teritoriul Republicii Moldova;
 - b) cerințele prudențiale pentru societățile de asigurare și/sau reasigurare, intermediarii în asigurări și reasigurări;
 - c) supravegherea grupurilor de asigurare și de reasigurare, regimul societăților de asigurare și/sau reasigurare afiliate în dificultate;
 - d) reorganizarea și lichidarea societăților de asigurare și/sau reasigurare;
- competențele și atribuțiile Comisiei Naționale a Pieței Financiare, cooperarea acesteia cu alte autorități, organisme și persoane.

(2) Dispozițiile prezentei legi nu se extind asupra asigurărilor sociale de stat, asigurărilor obligatorii de asistență medicală și fondurilor nestatale de pensii.

(3) Scopul prezentei legi constă în asigurarea stabilității, transparenței și a libertății de a presta servicii în sectorul asigurării, prevenirea riscurilor de sistem și protejarea drepturilor asiguraților, beneficiarilor de asigurare și terțelor persoane.

Articolul 2. Domeniul de aplicare

(1) Dispozițiile prezentei legi se aplică:

- a) Societăților care solicită licență pentru desfășurarea activității de asigurare și/sau reasigurare în conformitate cu prezenta lege;
- b) Societăților care dețin licență pentru desfășurarea activității de asigurare și/sau reasigurare și activează pe teritoriul Republicii Moldova, precum și sucursalelor acestora din țările terțe;
- c) Sucursalelor societăților de asigurare și/sau reasigurare din țările terțe în ceea ce privește activitatea acestora desfășurată în Republica Moldova;
- d) Persoanelor juridice sau fizice care solicită autorizarea pentru desfășurarea activității de intermediere sau care desfășoară activitate de intermediere în asigurări și/sau reasigurări și alte activități conexe acesteia în conformitate cu prezenta lege.

(2) În procesele de avizare, licențiere, notificare și aprobare prevăzute de prezenta lege, prevederile Legii nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de ~~intermedieri~~ nu se aplică.

Dispozițiile prezentei legi se aplică în mod corespunzător societăților de reasigurare dacă anumite dispoziții individuale ale prezentei legi nu prevăd altfel

Gradul de compatibilitate

Compatibil

Diferențele

Observațiile

Autoritatea responsabilă

Comisia Națională a Pieței Financiare (CNPF)

Compatibil

CNPF

Prevedere cu specific național

Articolul 2 Domeniul de aplicare

(1) Prezenta directivă se aplică întreprinderilor de asigurare directă de viață și generală care sunt stabilite pe teritoriul unui stat membru sau care doresc să se stabilească acolo.

De asemenea, se aplică întreprinderilor de reasigurare care desfășoară numai activități de reasigurare și care sunt stabilite pe teritoriul unui stat membru sau care doresc să se stabilească într-un stat membru, cu excepția titlului IV.

(2) În ceea ce privește asigurările generale, prezenta directivă se aplică activităților de asigurare generală din clasele enumerate în anexa I partea A. În sensul alineatului (1) primul paragraf, asigurarea generală include activitatea care reprezintă asistență furnizată persoanelor aflate în dificultate în cursul deplasărilor, absențelor de la domiciliu sau de la locul de reședință obișnuit al acestora. Această activitate constă, în schimbul plății prealabile a unei prime, în luarea angajamentului de a ajuta imediat beneficiarul unui contract de asistență în cazul în care acesta se găsește în dificultate ca urmare a unui eveniment întâmplător, în cazurile și în condițiile prevăzute de contract.

Ajutorul poate consta în servicii în numerar sau în natură. Serviciile în natură pot fi, de asemenea, furnizate prin utilizarea personalului sau a materialului corespunzător prestatorului.

Activitatea de asistență nu cuprinde serviciile de administrare sau de menținere, serviciile post-vânzare sau simpla indicație sau prevedere a unui ajutor în calitate de intermediar.

<p>Articolul 4 Excludere din domeniul de aplicare datorită dimensiunii</p> <p>(1) Fără a aduce atingere articolelor 3 și 5-10, prezenta directivă nu se aplică unei întreprinderi de asigurare care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:</p> <p>(a) venitul anual al întreprinderii din primele brute subscrise nu depășește 5 milioane EUR;</p> <p>(b) cuantumul total al rezervelor tehnice ale întreprinderii, înainte de deducerea sumelor recuperabile din contractele de reasigurare și din vehiculele investiționale prevăzute la articolul 76, nu depășește 25 milioane EUR;</p> <p>(c) în cazul în care întreprinderea face parte dintr-un grup, cuantumul total al rezervelor tehnice ale grupului, înainte de deducerea sumelor recuperabile din contractele de reasigurare și din vehiculele investiționale, nu depășește 25 milioane EUR;</p> <p>(d) activitatea întreprinderii nu include activități de asigurare sau reasigurare care acoperă riscuri de răspundere civilă, de credit și de garanție, cu excepția cazului în care acestea constituie riscuri auxiliare în înțelesul articolului 16 alineatul (1);</p> <p>(e) activitatea întreprinderii nu include operațiuni de reasigurare care depășesc 0,5 milioane EUR din veniturile sale din prime brute subscrise sau 2,5 milioane EUR din rezervele sale tehnice, înainte de deducerea sumelor recuperabile din contractele de reasigurare și din vehiculele investiționale, sau peste 10 % din veniturile sale din prime brute subscrise sau peste 10 % din rezervele sale tehnice, înainte de deducerea sumelor recuperabile din contractele de reasigurare și din vehiculele investiționale.</p> <p>(2) Dacă oricare dintre valorile stabilite la alineatul (1) este depășită timp de trei ani consecutivi, prezenta directivă se aplică începând cu cel de-al patrulea an.</p> <p>(3) Prin derogare de la alineatul (1), prezenta directivă se aplică tuturor întreprinderilor de asigurare care solicită să fie autorizate să desfășoare activități de asigurare și reasigurare și al căror venit anual din primele brute subscrise sau ale căror rezerve tehnice înainte de deducerea sumelor recuperabile din contractele de reasigurare și din vehiculele investiționale, urmează, potrivit prevederilor, să depășească oricare dintre cuantumul prevăzute la alineatul (1) în următorii cinci ani.</p> <p>(4) Prezenta directivă nu se mai aplică întreprinderilor de asigurare în cazul cărora autoritatea de supraveghere a verificat că îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:</p> <p>(a) niciunul dintre cuantumul prevăzute la alineatul (1) nu a fost depășit în ultimii trei ani consecutivi; și</p> <p>(b) niciunul dintre cuantumul prevăzute la alineatul (1) nu urmează, conform prevederilor, să fie depășit în următorii cinci ani.</p> <p>Alineatul (1) din prezentul articol nu se aplică atât timp cât întreprinderea de asigurare în cauză desfășoară activități în conformitate cu articolele 145-149.</p> <p>(5) Alineatele (1) și (4) nu împiedică o întreprindere să solicite autorizarea sau să continue să fie autorizată în conformitate cu prezenta directivă.</p>		<p>Dispoziție care nu a fost transpusă în proiect</p>	
<p>Subsecțiunea 2 Asigurarea generală Articolul 5 Operațiuni</p> <p>În ceea ce privește asigurarea generală, prezenta directivă nu se aplică următoarelor operațiuni:</p> <p>1. operațiunile de capitalizare, astfel cum sunt definite în legislația fiecărui stat membru.</p>		<p>Dispoziție care nu a fost transpusă în proiect</p>	

<p>implicat în acel accident sau care a suferit defecțiunea, însoțit eventual de șofer și pasageri, până la domiciliul lor.</p>	<p>Articolul 7 Întreprinderi mutuale</p> <p>Prezenta directivă nu se aplică întreprinderilor mutuale care desfășoară activități de asigurare generală și care au încheiat cu alte întreprinderi mutuale o convenție care implică reasigurarea integrală a polițelor de asigurare pe care le-au emis sau substituirea întreprinderii cesionare cu întreprinderea cedentă pentru executarea obligațiilor rezultate din contractele menționate anterior. În acest caz, întreprinderea cesionară se conformează normelor prezentei directive</p>	<p>Articolul 8 Instituții</p> <p>Prezenta directivă nu se aplică următoarelor organisme care desfășoară activități de asigurare generală, cu excepția cazului modificării statutului lor sau a legislației aplicabile în ceea ce privește competența:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. în Danemarca, Folek Danmark; 2. în Germania, următoarelor organisme senipublice: <ol style="list-style-type: none"> (a) Postbeamtenkrankenkasse (b) Krankenversorgung der Bundesbahnbeamten; 3. în Irlanda, Voluntary Health Insurance Board; 4. în Spania, Consorcio de Compensación de Seguros. 	<p>Subsecțiunea 3</p> <p>Asigurarea de viață</p> <p>Articolul 9 Operațiuni și activități</p> <p>În ceea ce privește asigurările de viață, prezenta directivă nu se aplică următoarelor operațiuni și activități:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. operațiuni ale instituțiilor de economisire și ajutor reciproc ale căror beneficii variază în funcție de resursele disponibile și care impun fiecărui membru să contribuie cu rata fixă adecvată; 	<p>2. operațiuni desfășurate de organizații, altele decât întreprinderile menționate la articolul 2, al căror obiect de activitate este furnizarea de beneficii persoanelor angajate sau liber-profesioniste care aparțin unei întreprinderi sau unui grup de întreprinderi ori unui sector profesional sau interprofesional, în caz de deces sau supraviețuire sau la întreruperea sau reducerea activității, indiferent dacă angajamentele care rezultă de pe urma acestor operațiuni sunt total acoperite, în mod continuu, de rezerve matematice;</p>	<p>3. activitățile privind pensiile desfășurate de întreprinderile de asigurare de pensii prevăzute în Legea privind pensiile angajaților (TyEL) și în alte părți similare ale legislației finlandeze în materie, cu condiția ca:</p> <ol style="list-style-type: none"> (a) societățile de asigurare de pensii care sunt deja obligate, în temeiul legislației finlandeze, să aibă sisteme de contabilitate și de gestiune separate pentru activitățile lor privind pensiile, să înființeze entități juridice separate pentru desfășurarea acestor activități, începând cu 1 ianuarie 1995, și 	<p>(b) autoritățile finlandeze să permită tuturor resortisanților și societăților statelor membre, fără discriminare, să desfășoare, în conformitate cu legislația finlandeză, activitățile menționate la articolul 2 cu privire la această excepție prin deținerea controlului sau a unei participații la o societate sau la un grup de asigurare existente sau prin crearea de ori participarea la noi societăți sau grupuri de asigurare, inclusiv societăți de asigurare de pensii.</p>	<p>Norme UE neaplicabile</p>
---	---	---	--	---	--	---	------------------------------

<p>4. „întreprindere de reasigurare” înseamnă o întreprindere care a primit autorizarea în conformitate cu articolul 14 pentru desfășurarea activităților de reasigurare;</p>	<p>societate de reasigurare (reinsurător) - persoană juridică care desfășoară activitate de reasigurare în baza unei licențe pentru desfășurarea activității de reasigurare acordate de autoritatea de supraveghere.</p>	<p>Compatibil</p>	
<p>5. „întreprindere de reasigurare captivă” înseamnă o întreprindere de reasigurare care este definită fie de o întreprindere financiară, alia decât o întreprindere de asigurare sau de reasigurare sau un grup de întreprinderi de asigurare sau de reasigurare în sensul articolului 212 alineatul (1) litera (c), fie de o întreprindere nefinanciară și care are drept scop furnizarea de produse de reasigurare care acoperă exclusiv riscurile unei sau mai multor întreprinderi cărora le aparține sau riscurile unei sau mai multor întreprinderi din grupul din care face parte;</p>	<p>societate de reasigurare (reinsurător) - persoană juridică care desfășoară activitate de reasigurare în baza unei licențe pentru desfășurarea activității de reasigurare acordate de autoritatea de supraveghere. Neajunca de societate de reasigurare care nu conține sintagma „dintr-o țară terță” se aplică societăților de reasigurare cu sediul central în Republica Moldova.</p>	<p>Compatibil</p>	
<p>6. „întreprindere de reasigurare dintr-o țară terță” înseamnă o întreprindere care ar trebui să fie autorizată ca fiind întreprindere de reasigurare în conformitate cu articolul 14, în cazul în care ar avea sediul central în Comunitate;</p>			
<p>7. „reasigurare” înseamnă una dintre următoarele două activități:</p>			
<p>(a) activitatea care constă în preluarea de riscuri cedate de o întreprindere de asigurare sau de o întreprindere de asigurare dintr-o țară terță sau de o altă întreprindere de reasigurare sau de o întreprindere de reasigurare dintr-o țară terță; sau</p>			
<p>(b) în cazul întreprinderii de subscritori denumită „Lloyd’s”, activitatea prin care o întreprindere de asigurare sau de reasigurare alta decât „Lloyd’s” preia riscurile cedate de orice membru al „Lloyd’s”;</p>			
<p>8. „stat membru de origine” înseamnă: (a) pentru asigurarea generală, statul membru în care este situat sediul central al întreprinderii de asigurare care acoperă riscul; (b) pentru asigurarea de viață, statul membru în care se află sediul central al întreprinderii de asigurare care acoperă angajamentul sau; (c) pentru reasigurare, statul membru în care este situat sediul central al întreprinderii de reasigurare;</p>	<p>stat de origine - statul în care este situat sediul central și licențiată societatea de asigurare și/sau reasigurare;</p>	<p>Compatibil</p>	
<p>9. „stat membru gazdă” înseamnă statul membru, altul decât statul membru de origine, în care o întreprindere de asigurare sau de reasigurare are o sucursală sau în care furnizează servicii; pentru asigurarea de viață și pentru asigurarea generală, statul membru în care se furnizează serviciul înseamnă statul membru al angajamentului sau, statul membru în care este situat riscul, atunci când angajamentul sau riscul este acoperit de o întreprindere de asigurare sau de o sucursală situată într-un alt stat membru;</p>	<p>stat gazdă - statul altul decât statul de origine, în care o societate de asigurare și/sau reasigurare are o sucursală;</p>	<p>Compatibil</p>	
<p>10. „autoritate de supraveghere” înseamnă autoritatea națională sau autoritățile naționale abilitate, în temeiul unui act cu putere de lege sau al unei norme administrative, să controleze întreprinderile de asigurare sau de reasigurare;</p>	<p>autoritate de supraveghere – Comisia Națională a Pieței Financiare;</p>		
<p>11. „sucursală” înseamnă orice agenție sau sucursală a unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare care se află pe teritoriul unui alt stat membru decât statul membru de origine;</p>	<p>sucursală - subdiviziune separată a societății de asigurare și/sau reasigurare, care este o parte dependentă din punct de vedere juridic de aceasta și care desfășoară activități de asigurare și/sau reasigurare;</p>	<p>Parțial compatibil</p>	<p>Transpunerea integrală este condiționată de aderarea Republicii Moldova la Uniunea Europeană</p>
<p>12. „unitate a unei întreprinderi” înseamnă sediul central sau oricare dintre sucursalele sale;</p>	<p>unitate a societății de asigurare și/sau reasigurare – sediul central sau oricare dintre sucursalele sale.</p>	<p>Compatibil</p>	
<p>13. „statul membru în care este situat riscul” înseamnă oricare dintre următoarele: (a) statul membru în care se găsește bunurile, în cazul în care asigurarea se</p>		<p>Norme UE neaplicabile</p>	

<p>18. „control” înseamnă relația care există între o întreprindere-mamă și o filială, în sensul articolului 1 din Directiva 83/349/CEE, sau o relație de aceeași natură între orice persoană fizică sau juridică și o întreprindere;</p>	<p><i>control</i> – relația dintre o societate mamă și o filială sau o relație de aceeași natură între orice persoană și o societate, de jure sau de facto;</p>	<p>Compatibil</p>	
<p>19. „tranzacție intragrup” înseamnă orice tranzacție prin care o întreprindere de asigurare sau reasigurare recurge direct sau indirect la alte întreprinderi din cadrul aceluiași grup sau la orice persoană fizică sau juridică care are legături strânse cu întreprinderile din acel grup în vederea îndeplinirii unei obligații de natură contractuală sau nu, cu titlu oneros sau nu;</p>	<p><i>participație</i> - deținerea, directă sau prin control, a cel puțin 20 % din drepturile de vot sau din capitalul unei societăți, în cadrul supravegherii de grup</p>	<p>Compatibil</p>	
<p>20. „participație” înseamnă deținerea, directă sau prin control, a cel puțin 20 % din drepturile de vot sau din capitalul unei întreprinderi;</p>	<p><i>participație calificată</i> - deținere de către o persoană, direct sau indirect, a cel puțin 10% din capitalul social sau din drepturile de vot ale societății de asigurare și/sau reasigurare sau orice altă posibilitate de a exercita o influență semnificativă asupra administrării societății de asigurare și/sau reasigurare în care este deținută participația în cauză;</p>	<p>Compatibil</p>	
<p>21. „participație calificată” înseamnă deținerea într-o întreprindere, direct sau indirect, a cel puțin 10 % din capital sau din drepturile de vot sau orice altă posibilitate de a exercita o influență semnificativă asupra administrării acelei întreprinderi;</p>	<p><i>piață reglementată</i> – piață reglementată în sensul Legii nr. 171/2012 privind piața de capital;</p>	<p>Compatibil</p>	
<p>22. „piață reglementată” înseamnă oricare dintre următoarele: (a) în cazul unei piețe situate într-un stat membru, o piață reglementată conform definiției de la articolul 4 alineatul (1) punctul 14 din Directiva 2004/39/CE, sau (b) în cazul unei piețe situate într-o țară terță, o piață financiară care îndeplinește următoarele condiții: (i) este recunoscută de statul membru de origine al întreprinderii de asigurare și îndeplinește cerințe comparabile cu cele prevăzute în Directiva 2004/39/CE; și (ii) instrumentele financiare tranzacționate pe piața respectivă sunt de o calitate comparabilă cu cea a instrumentelor tranzacționate pe piața sau piețele reglementate ale statului membru de origine;</p>	<p><i>Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule (birou național)</i> – organizație profesională care este constituită în conformitate cu Recomandarea nr.5 din 25 ianuarie 1949, adoptată de Subcomitetul de transport rutier al Comitetului de transporturi interioare din cadrul Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite, și care grupează asigurătorii autorizați într-un stat să practice asigurarea de răspundere civilă auto.</p>	<p>Compatibil</p>	
<p>23. „birou național” înseamnă un birou național al asigurătorilor în înțelesul articolului 1 punctul 3 din Directiva 72/166/CEE;</p>	<p><i>fond de garanțare</i> - fond de mijloace financiare constituit prin contribuția societăților de asigurare și/sau reasigurare în vederea protejării intereselor asiguraților, beneficiarilor asigurării și terțelor persoane prin restituirea primelor, plata indemnizațiilor și despăgubirilor, rezultate din contractele de asigurare benevolă (facultativă) și obligatorie, în cazul constatării insolvențabilității asiguratorului;</p>	<p>Compatibil</p>	
<p>24. „fond național de garanțare” înseamnă organismul menționat la articolul 1 alineatul (4) din Directiva 84/5/CEE;</p>			
<p>25. „întreprindere financiară” înseamnă oricare dintre următoarele entități: (a) o instituție de credit, o instituție financiară sau o întreprindere de servicii bancare auxiliare în sensul articolului 4 punctele 1, 5 și 21 din Directiva 2006/48/CE; (b) o întreprindere de asigurare sau de reasigurare sau un holding de asigurare în sensul articolului 212 alineatul (1) litera (f); (c) o întreprindere de investiții sau o instituție financiară în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2004/39/CE; (d) un holding financiar mixt în sensul articolului 2 punctul 15 din Directiva 2002/87/CE;</p>			

<p><i>Articolul 15 Domeniul de aplicare a autorizației</i></p> <p>(1) O autorizație acordată în temeiul articolului 14 este valabilă pe întreg teritoriul Comunității. Aceasta permite întreprinderilor de asigurare și de reasigurare să își desfășoare activitatea în acel loc, autorizația respectivă acoperind, de asemenea, dreptul de stabilire și libertatea de a presta servicii.</p> <p>(2) Sub rezerva articolului 14, autorizația se acordă pentru o anumită clasă de asigurări directe enumerate în anexa I partea A sau în anexa II. Autorizația acoperă întreaga clasă, cu excepția cazului în care solicitantul dorește să acopere numai o parte dintre riscurile care aparțin clasei în cauză.</p> <p>Riscurile cuprinse într-o clasă de asigurare nu pot fi clasificate într-o altă clasă de asigurare, cu excepția cazurilor menționate la articolul 16.</p> <p>Autorizația poate fi acordată pentru două sau mai multe clase, în cazul în care legislația națională a unui stat membru permite desfășurarea simultană a activităților din clasele în cauză.</p> <p>(3) În ceea ce privește asigurarea generală, fiecare stat membru are libertatea de a acorda autorizația pentru grupele de clase de asigurare menționate în anexa I partea B.</p> <p>Autorizațiile de supraveghere pot limita autorizația solicitată pentru una dintre clase la operațiunile stabilite în planul de afaceri menționat la articolul 23.</p> <p>(4) Întreprinderile aflate sub incidența prezentei directive pot practica activitatea de asistență menționată la articolul 6 numai în cazul în care au primit autorizația pentru clasa 18 din anexa I partea A, fără a aduce atingere articolului 16 alineatul (1). În acest caz, prezenta directivă se aplică acestor operațiuni.</p> <p>(5) În ceea ce privește reasigurarea, autorizația se acordă pentru activitatea de reasigurare generală, activitatea de reasigurare de viață sau orice tip de activitate de reasigurare.</p> <p>Cererea de autorizare se analizează ținându-se seama de planul de afaceri care trebuie prezentat în temeiul articolului 18 alineatul (1) litera (c) și de respectarea condițiilor de autorizare stabilite de statutul membru de la care se solicită autorizația.</p>	<p>aplicarea prezentei legi;</p> <p>Secțiunea I LICENȚIEREA SOCIETĂȚILOR DE ASIGURARE ȘI/SAU REASIGURARE</p> <p>Articolul 9. Prevederi generale</p> <p>(1) Activitatea de asigurare și/sau reasigurare poate fi desfășurată pe teritoriul Republicii Moldova numai în baza licenței eliberate de Autoritatea de supraveghere, în condițiile prezentei legi.</p> <p>(2) Asigurătorii (reasigurătorii) se constituie în forma juridică de organizare de societăți pe acțiuni conform legislației cu privire la societățile pe acțiuni și prezentei legi. Dispozițiile prezentului alineat nu se aplică sucursalelor societăților de asigurare/reasigurare din alte state.</p> <p>(3) Asigurătorul (reasigurătorul) nu poate fi înregistrat la Agenția Servicii Publice fără avizul prealabil scris al Autorității de supraveghere.</p> <p>(4) Licența pentru desfășurarea activității de asigurare sau reasigurare se obține de către:</p> <p>a) Societățile înregistrate în baza avizului prealabil scris al Autorității de supraveghere pentru desfășurarea activității de asigurare și/sau reasigurare;</p> <p>b) sucursalele societăților de asigurare și/sau reasigurare din statele terțe în ceea ce privește activitatea acestora desfășurată în Republica Moldova;</p> <p>c) societățile de asigurare sau reasigurare care își extind activitatea la o întreagă clasă de asigurare sau la alte clase decât cele pentru care este deținută licența.</p> <p>(5) Pentru eliberarea licenței de a desfășura activitățile permise asigurătorilor/reasigurătorilor, se depune la Autoritatea de supraveghere o cerere de licențiere, la care se anexează documentele și informațiile aferente asigurătorului/reasigurătorului solicitant.</p> <p>(6) În procesul de examinare a unei cereri de licențiere, Autoritatea de supraveghere solicită orice documente și informații suplimentare aferente procesului de licențiere, dacă cele prezentate sînt insuficiente pentru evaluarea conformității cu condițiile prevăzute pentru acordarea licenței.</p> <p>(7) Activitatea asigurătorului se desfășoară în bază licenței eliberate exclusiv pentru activitate în categoria "asigurări de viață" sau pentru activitate în categoria "asigurări generale".</p> <p>(8) Clasele de asigurări din categoriile specificate la alin.(7) sînt stabilite în anexă.</p> <p>(9) Societatea de asigurare /sau reasigurare este în drept să desfășoare activitate în limitele claselor de asigurări pentru care a obținut licență în condițiile prezentei legi. Dreptul de a practica activitate în cadrul clasei a 10-a din compartimentul B al anexei la prezenta lege se acordă și se indică distinct în anexă la licența pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto internă sau pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto internă și externă.</p> <p>(10) Licența acoperă întreaga clasă de asigurare, cu excepția cazului în care solicitantul dorește să acopere numai o parte dintre riscurile care aparțin clasei în cauză.</p>	<p>Compatibil</p> <p>CNPF</p>
<p><i>Articolul 16 Riscuri auxiliare</i></p> <p>(1) Întreprinderea de asigurare care a obținut o autorizație pentru un risc principal dintr-o clasă de asigurare sau dintr-o grupă de clase de asigurare stabilită în anexa I, poate asigura și riscurile cuprinse într-o altă clasă de asigurare, fără a fi necesară obținerea unei autorizații pentru aceste riscuri, cu condiția ca riscurile să îndeplinească toate condițiile următoare:</p> <p>(a) sunt legate de riscul principal;</p> <p>(b) privesc obiectul care este acoperit împotriva riscului principal, și</p> <p>(c) sunt acoperite prin contractul care acoperă riscul principal.</p>	<p>Secțiunea I LICENȚIEREA SOCIETĂȚILOR DE ASIGURARE ȘI/SAU REASIGURARE</p> <p>Articolul 9. Prevederi generale</p> <p>(11) Prin derogare de la alin.(7), societatea de asigurare care desfășoară activitate în categoria "asigurări de viață" poate, fără a deține licență pentru categoria "asigurări generale", să subscrie și riscurile acoperite prin clasele 1 și 2 enumerate în compartimentul B din anexă, dacă sînt considerate riscuri auxiliare pentru clasele din categoria "asigurări de viață".</p> <p>(12) Societatea de asigurare și/sau reasigurare care a obținut licență pentru un risc principal dintr-o clasă de asigurare stabilită în anexă, poate asigura, de</p>	<p>Compatibil</p> <p>CNPF</p>

<p>litera (d);</p> <p>(e) să prezinte dovezi că, din acel moment, se va afla în postură de a deține fonduri proprii eligibile pentru acoperirea cerinței de capital de solvabilitate, prevăzută la articolul 100;</p> <p>(f) să prezinte dovezi că, din acel moment, se va afla în postură de a deține fonduri proprii eligibile pentru acoperirea cerinței de capital minim, prevăzută la articolul 128;</p> <p>(g) să prezinte dovezi că va fi în măsură să respecte sistemul de guvernanță menționat în capitolul IV secțiunea 2;</p> <p>(h) în ceea ce privește asigurarea generală, să comunice numele și adresa tuturor reprezentanților însăreinați cu soluționarea daunelor desemnați în temeiul articolului 4 din Directiva 2000/26/CE în orice stat membru altul decât statul membru în care este cerută autorizarea în cazul în care riscurile care trebuie acoperite sunt clasificate în clasa 10 din anexa I partea A din prezenta directivă, cu excepția răspunderii transportatorului.</p> <p>(2) Întreprinderea de asigurare care solicită autorizarea pentru extinderea activităților la alte clase de asigurare sau extinderea unei autorizații care include numai o parte din riscurile unei clase de asigurare trebuie să prezinte un plan de afaceri în conformitate cu articolul 23.</p> <p>În plus, întreprinderea trebuie să prezinte dovada că dispune de fondurile proprii eligibile pentru a acoperi cerința de capital de solvabilitate și cerința de capital minim prevăzute la articolul 100 primul paragraf și la articolul 128.</p> <p>(3) Fără a aduce atingere alineatului (2), o întreprindere de asigurare care desfășoară activități de asigurare de viață și care solicită autorizarea în vederea extinderii activității sale la riscurile incluse în clasa 1 sau 2 din anexa I partea A, în conformitate cu articolul 73, demonstrează că:</p> <p>(a) deține fondurile proprii eligibile de bază pentru a acoperi pragul absolut al cerinței de capital minim pentru întreprinderile de asigurare de viață și pragul absolut al cerinței de capital minim pentru întreprinderile de asigurare generală, prevăzute la articolul 129 alineatul (1) litera (d).</p> <p>(b) se angajează să acopere din acel moment obligațiile financiare minime prevăzute la articolul 74 alineatul (3).</p> <p>(4) Fără a aduce atingere alineatului (2), o întreprindere de asigurare care desfășoară activități de asigurare generală pentru riscurile incluse în clasa 1 sau 2 din anexa I partea A și care solicită autorizarea în vederea extinderii activității sale la riscurile de asigurare de viață, în conformitate cu articolul 73, demonstrează că:</p> <p>(a) deține fondurile proprii eligibile de bază pentru a acoperi pragul absolut al cerinței de capital minim pentru întreprinderile de asigurare de viață și pragul absolut al cerinței de capital minim pentru întreprinderile de asigurare generală, prevăzute la articolul 129 alineatul (1) litera (d);</p> <p>(b) se angajează să acopere din acel moment obligațiile financiare minime prevăzute la articolul 74 alineatul (3).</p> <p><i>Articolul 19 Legături strânse</i></p> <p>În cazul în care există legături strânse între întreprinderea de asigurare sau întreprinderea de reasigurare și alte persoane fizice sau juridice, autoritățile de supraveghere nu acordă autorizația decât în cazul în care respectivele legături nu împiedică buna desfășurare a misiunii lor de supraveghere. Autoritățile de supraveghere refuză autorizația în cazul în care actele cu putere de lege și actele administrative dintr-o țară terță de care aparțin una sau mai multe persoane fizice sau juridice cu care întreprinderea de asigurare sau de</p>	<p>documentelor și/sau a informațiilor cerute, respectiv pentru remedierea deficiențelor constatate, perioadă pe parcursul căreia termenul de 5 luni prevăzută la alin. (1) se suspendă. Solicitantul poate furniza din proprie inițiativă orice alte informații și/sau documente considerate relevante.</p> <p>(5) Orice documente sau informații prevăzute la alin. (3) și (4) trebuie să fie prezentate cu cel puțin 30 de zile calendaristice anterior datei expirării termenului în care Autoritatea de supraveghere trebuie să se pronunțe asupra cererii de licențiere.</p> <p>(6) Înregistrarea de stat a societății de asigurare/reasigurare se efectuează de către Agenția Servicii Publice numai după prezentarea deciziei scrise cu privire la acordarea avizului prealabil de constituire a asigurătorului/reasigurătorului, eliberat de către Autoritatea de supraveghere în condițiile prezentului articol.</p> <p>(7) La emiterea hotărârii cu privire la acordarea avizului prealabil de constituire a societății de asigurare și/sau reasigurare, Autoritatea de supraveghere eliberează și avizele prealabile acționarilor semnificativi pentru dobândirea participațiilor calificate în capitalul social al asigurătorului și avizele de numire a organelor de conducere.</p> <p>(8) Dacă Autoritatea de supraveghere emite hotărârea cu privire la acordarea avizului prealabil de constituire, pentru obținerea licenței, solicitantul trebuie să prezinte aceste informații și documentele aferente eliberării licenței în termen de 5 luni de la data comunicării hotărârii respective.</p> <p>(9) Dacă solicitantul nu prezintă informațiile și documentele respective în termenul prevăzută la alin. (8), hotărârea cu privire la acordarea avizului prealabil de constituire a asigurătorului își pierde valabilitatea.</p> <p>(10) Autoritatea de supraveghere decide cu privire la acordarea licenței asigurătorului/reasigurătorului în termen de cel mult 2 luni de la data primirii informațiilor și documentelor aferente eliberării licenței.</p> <p>(11) Autoritatea de supraveghere poate solicita în scris orice informații și documente suplimentare necesare pentru evaluarea și/sau, după caz, remedierea altor deficiențe constatate, în termen de o lună de la data primirii documentației conform alin. (8), iar solicitantul are la dispoziție un termen de o lună de la data comunicării solicitării pentru prezentarea acestora, perioadă pe parcursul căreia comunicării solicitării pentru prezentarea acestora, perioada pe parcursul căreia termenul de 2 luni prevăzută la alin. (10) se suspendă. Solicitantul poate furniza din proprie inițiativă orice alte documente și informații considerate relevante, dar acestea trebuie să fie prezentate cel târziu cu 30 de zile calendaristice anterior datei expirării termenului prevăzută la alin. (8).</p> <p>(12) Informația și documentele prezentate cu depășirea termenelor prevăzute pentru depunerea acestora nu sînt luate în considerare la evaluarea cererii de licențiere și se restituie solicitantului.</p> <p>(13) În orice caz, dintr-o etapă a procesului de licențiere prevăzute la alin. (1) – (11), Autoritatea de supraveghere comunică în scris solicitantului decizia sa, indicând și motivele care au stat la baza acesteia în cazul respingerii cererii de licențiere.</p> <p>(14) Licența se eliberează pe un formular cu regim special, pe care se indică: denumirea, forma juridică de organizare, adresa juridică a titularului de licență, numărul de identificare de stat, categoria de asigurare pentru a cărei desfășurare se eliberează licența. Anexa la licență este parte componentă a licenței și conține următoarele informații: titlul de licență; condițiile de licențiere; clasele și riscurile de asigurare.</p> <p>(15) Licența se acordă pe un termen nelimitat și este netransmisibilă.</p> <p>(16) Pentru fiecare sucursală separată și subdiviziune a societății de asigurare și/sau reasigurare în care se desfășoară activitatea se eliberează copii autorizate de pe licență.</p> <p>(17) Taxa de eliberare a licenței pentru activitate de asigurare și/sau reasigurare este de 50000 lei, care se face venit la bugetul Autorității de supraveghere.</p> <p>(18) Taxa pentru examinarea cererii aferente perfecționării licenței, eliberării</p>
--	--

<p><i>Articolul 22</i> Nevoi economice ale pieței</p> <p>Statele membre nu impun ca o cerere de autorizare să fie examinată în funcție de nevoile economice ale pieței.</p>	<p>d) vânzarea sau locațiunea bunurilor anterior procurate pentru necesități proprii ale asigurătorului/reasigurătorului sau devenite proprietate în urma contractelor de asigurare;</p> <p>e) acordarea serviciilor de asistență (assistance) și de corispondent în baza contractului de colaborare între asigurători sau între asigurători și persoane juridice care prestează asemenea servicii.</p> <p>(3) Asigurătorului/reasigurătorului i se interzice să efectueze tranzacții și să desfășoare activități de întreprinzător neprevăzute la alin (1) și (2).</p>							CNPF
<p><i>Articolul 23</i> Planul de afaceri</p> <p>(1) Planul de afaceri menționat la articolul 18 alineatul (1) litera (c) conține indicații sau justificări privind următoarele elemente:</p> <p>(a) natura riscurilor sau angajamentelor pe care întreprinderea de asigurare sau de reasigurare în cauză își propune să le acopere;</p> <p>(b) tipul de contracte de reasigurare pe care întreprinderea de reasigurare își propune să le încheie cu întreprinderile sale cedente;</p> <p>(c) principiile sale directe de reasigurare și retrocesiune;</p> <p>(d) elemente ale fondurilor proprii de bază care constituie pragul absolut al cerinței de capital minim;</p> <p>(e) estimări privind cheltuielile de instalare a serviciilor administrative și a rețelei de producție, mijloacele financiare pentru acoperirea acestor cheltuieli și, în cazul în care riscurile acoperite fac parte din clasa 18 din anexa I partea A, mijloacele de care dispune întreprinderea de asigurare pentru furnizarea asistenței promise.</p> <p>(2) Pe lângă elementele stabilite la alineatul (1), pentru primele trei exerciții financiare planul conține următoarele:</p> <p>(a) un bilanț previzional;</p> <p>(b) estimări privind viitoarea cerință de capital de solvabilitate, astfel cum este prevăzută în capitolul VI secțiunea 4 subsecțiunea 1, pe baza bilanțului previzional menționat la litera (a), precum și metoda de calcul utilizată pentru obținerea acestor estimări;</p> <p>(c) estimări privind viitoarea cerință de capital minim, astfel cum este prevăzută la articolele 128 și 129, pe baza bilanțului previzional menționat la litera (a), precum și metoda de calcul utilizată pentru obținerea acestor estimări;</p> <p>(d) estimări referitoare la mijloacele financiare destinate să acopere rezervele tehnice, cerința de capital de solvabilitate și cerința de capital minim;</p> <p>(e) în ceea ce privește asigurarea și reasigurarea generală, și următoarele:</p> <p>(i) estimări ale cheltuielilor de gestionare, altele decât cele de instalare, în special cheltuielile generale curente și comisioanele;</p> <p>(ii) estimări privind primele sau cotizațiile și daunele;</p> <p>(f) în ceea ce privește asigurarea de viață, și un plan care stabilește estimări detaliate privind veniturile și cheltuielile legate de activitatea directă, acceptările în reasigurare și cedările în reasigurare.</p> <p><i>Articolul 24</i> Acționari și asociați care dețin o participație calificată</p>	<p>Articolul 11. Planul de afaceri</p> <p>Orice cerere de licențiere a unei societăți de asigurare/reasigurare trebuie să fie însoțită de un plan de afaceri, elaborat în conformitate cu actele normative ale Autorității de supraveghere, care să cuprindă cel puțin clasele și riscurile de asigurare propuse a fi desfășurate și structura organizatorică a asigurătorului și din care să rezulte capacitatea acesteia de a-și realiza obiectivele propuse în condiții compatibile cu principiile unei practici prudente și sănătoase în domeniul asigurărilor, prin conformarea cadrului de administrare, a politicilor, procedurilor, mecanismelor interne, capitalului și lichidității la specificul, volumul și complexitatea activităților pe care și le propune să le desfășoare în următorii 3 ani.</p>			<p>Parțial compatibil</p>		CNPF		
<p align="center">Secțiunea II</p>	<p align="center">Parțial</p>	CNPF						

	<p>persoanele fizice sau juridice cu care societatea de asigurare are legături strânse, sînt de natură să împiedice exercitarea eficientă a supravegherii prudențiale:</p> <p>g) înainte de obținerea licenței, fondatorii au făcut comunicări publice cu privire la activitatea societății de asigurare;</p> <p>h) nu sînt respectate alte condiții prevăzute de prezenta lege.</p> <p>(2) Autoritatea de supraveghere nu examinează cererea de eliberare a licenței în contextul necesităților economice ale pieței.</p> <p>Orice decizie de refuz în acordarea licenței trebuie motivată în mod precis și trebuie comunicată societății în cauză.</p>	<p>Transpunerea este condiționată de aderarea Republicii Moldova la Uniunea Europeană</p>
<p>Norme neaplicabile</p>	<p>UE</p>	<p>Compatibil</p>
<p>Articolul 26 Consultarea prealabilă a autorităților celorlalte state membre</p> <p>(1) Autoritățile de supraveghere din orice stat membru interesat sunt consultate înainte de acordarea autorizației unei întreprinderi care este:</p> <p>(a) o filială a unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare autorizate în statul membru respectiv;</p> <p>(b) o filială a unei întreprinderi-mamă a unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare autorizate în statul membru respectiv; sau</p> <p>(c) o întreprindere controlată de aceeași persoană, fizică sau juridică, ce controlează o întreprindere de asigurare sau de reasigurare autorizată din statul membru respectiv.</p> <p>(2) Autoritățile unui stat membru implicat care sunt responsabile pentru supravegherea instituțiilor de credit sau a întreprinderilor de investiții sunt consultate înainte de acordarea unei autorizații unei întreprinderi de asigurare sau reasigurare care este:</p> <p>(a) o filială a unei instituții de credit sau a unei întreprinderi de investiții autorizate din Comunitate;</p> <p>(b) o filială a întreprinderii-mamă a unei instituții de credit sau a unei întreprinderi de investiții autorizate în Comunitate; sau</p> <p>(c) o întreprindere controlată de aceeași persoană, fizică sau juridică, ce controlează o instituție de credit sau o întreprindere de investiții autorizată în Comunitate.</p> <p>(3) Autoritățile menționate la alineatele (1) și (2) se consultă, în special, în scopul evaluării calității acționarilor, precum și a cerințelor de competență și onorabilitate pentru toate persoanele care conduc efectiv întreprinderea sau care dețin alte funcții-cheie, asociate la gestionarea altei întreprinderi din același grup.</p> <p>Respectivele autorități își comunică orice informații privind calitatea acționarilor și cerințele de competență și onorabilitate pentru toate persoanele care conduc efectiv întreprinderea sau care dețin alte funcții-cheie, în măsura în care aceste informații prezintă interes pentru celelalte autorități competente interesate pentru eliberarea unei autorizații sau pentru controlul conținut al respectării condițiilor de desfășurare a activității.</p> <p>Articolul 27 Obiectivul principal al supravegherii</p> <p>Statele membre se asigură că autoritățile de supraveghere dispun de mijloacele necesare și dețin expertiza, capacitatea și competențele necesare pentru atingerea principalului obiectiv al supravegherii, și anume protejarea deținătorilor de polițe de asigurare și a beneficiarilor.</p>	<p>CAPITOLUL V SUPRAVEGHERE PRUDENȚIALĂ Secțiunea I AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE</p> <p>Articolul 115. Principii generale privind procesul de supraveghere</p> <p>(1) Obiectivul principal al supravegherii este protejarea asiguraților, beneficiarilor de asigurare și a terților persoane în baza contractelor de asigurare și asigurarea stabilității <i>sistemului</i> de asigurare din Republica Moldova.</p> <p>(2) Supravegherea se bazează pe o abordare prospectivă în funcție de</p>	
		<p>CNPF</p>

<p>solvabilității acestora, a constituirii rezervelor sale tehnice, a activelor sale și a fondurilor proprii eligibile, în conformitate cu normele sau cu practicile adoptate în statul membru de origine în temeiul dispozițiilor adoptate la nivel comunitar. În cazul în care întreprinderile de asigurare în cauză sunt autorizate să acopere riscurile incluse în clasa 18 din anexa I partea A, supravegherea se extinde, de asemenea, la controlul mijloacelor tehnice de care dispun întreprinderile de asigurare pentru a efectua operațiunile de asistență pe care se angajează să le efectueze, în măsura în care legislația statului membru de origine prevede un control al acestor mijloace.</p> <p>(3) În cazul în care autoritățile de supraveghere din statul membru în care este situat riscul sau din statul membru al angajamentului sau, în cazul unei societăți de reasigurare, autoritățile de reglementare din statul membru gazdă sunt îndreptățite să considere că activitățile unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare i-ar putea afecta soliditatea financiară, acestea informează autoritățile de supraveghere din statul membru de origine al întreprinderii respective. Autoritățile de supraveghere din statul membru de origine stabilesc dacă întreprinderea îndeplinește principiile prudențiale stabilite de prezenta directivă.</p>	<p>chete ale acestora, inclusiv:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) recomandări și atenționări; b) prescripții privind înălturarea încălcărilor; c) măsuri suplimentare de implementare a managementului riscurilor; d) suspendarea oricărei tranzacții cu activele asigurătorului, admise la acoperirea obligațiilor aferente contractelor de asigurare și/sau reasigurare; e) prescrierea majorării capitalului în vederea asigurării stabilității financiare a societății de asigurare și sau reasigurare, sucursalelor societății de asigurare și/sau reasigurare din alte state; f) instituirea administrării speciale; g) redresarea situației (remedierea financiară); h) aplicarea măsurilor de rezoluție; i) aplicarea sancțiunilor; j) suspendarea sau retragerea licenței; k) inițierea procedurilor de lichidare silită; l) inițierea procedurilor de insolabilitate; m) alte măsuri prevăzute de prezenta lege. <p>(2) Supravegherea societăților de asigurare și/sau reasigurare, sucursalelor societăților de asigurare și/sau reasigurare din alte state și intermediarilor în asigurări și/sau reasigurări se realizează prin următoarele metode:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) monitorizarea, colectarea, verificarea, analiza și evaluarea rapoartelor, informațiilor și notificărilor prezentate în temeiul prezentei legi și actelor normative ale Autorității de supraveghere; b) verificarea operațiunilor realizate în activitatea de asigurare și/sau reasigurare; c) efectuarea controalelor la unitățile societății de asigurare și/sau reasigurare; d) impunerea măsurilor de supraveghere. <p>(3) Societatea de asigurare și/sau reasigurare, sucursalele societăților de asigurare și/sau reasigurare din alte state, la solicitarea</p>	
---	--	--

<p>informațiilor.</p> <p>Măsurile respective, destinate să modifice elemente esențiale ale prezentei directive, prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 301 alineatul (3).</p> <p style="text-align: center;"><i>Articolul 32</i></p> <p>Interdicția de a refuza contracte de asigurare sau de retrocesiune</p> <p>(1) Statul membru de origine al unei întreprinderi de asigurare nu poate refuza un contract de asigurare încheiat cu o întreprindere de asigurare sau cu o întreprindere de asigurare autorizată în conformitate cu articolul 14 din motive direct legate de soliditatea financiară a respectivii întreprinderi de asigurare sau a respectivei întreprinderi de asigurare.</p> <p>(2) Statul membru de origine al întreprinderii de asigurare nu poate refuza un contract de retrocesiune încheiat de o întreprindere de asigurare cu o altă întreprindere de asigurare sau cu o întreprindere de asigurare autorizată în conformitate cu articolul 14 din motive legate direct de soliditatea financiară a respectivei întreprinderi de asigurare sau a respectivei întreprinderi de asigurare.</p>	<p>Articolul 33 Supravegherea succursalelor stabilite într-un alt stat membru</p> <p>Statele membre prevăd că, în cazul în care o întreprindere de asigurare sau de reasigurare autorizată într-un alt stat membru își desfășoară activitatea prin intermediul unei succursale, autoritățile de supraveghere ale statului membru de origine pot, după ce au informat autoritățile de supraveghere ale statului membru gazdă în cauză, să procedeze chiar ele sau prin intermediul unor persoane desemnate în acest scop la verificarea la fața locului a informațiilor necesare pentru a asigura supravegherea financiară a întreprinderii.</p> <p>Autoritățile statului membru gazdă în cauză pot participa la aceste verificări.</p>	<p>Articolul 34 Competențe de supraveghere generale</p> <p>(1) Statele membre se asigură că autoritățile de supraveghere au competența de a lua măsuri preventive și corective pentru a garanta că întreprinderile de asigurare și de reasigurare respectă actele cu putere de lege și actele administrative pe care trebuie să le respecte în fiecare stat membru.</p> <p>(2) Autoritățile de supraveghere au competența de a lua orice măsuri necesare, inclusiv, dacă este cazul, măsuri cu caracter administrativ sau financiar, în ceea ce privește întreprinderile de asigurare sau de reasigurare, precum și membrii organului administrativ, de conducere sau de control al acestora.</p> <p>(3) Statele membre se asigură că autoritățile de supraveghere au competența de a impune prezentarea tuturor informațiilor necesare pentru desfășurarea acțiunilor de supraveghere în conformitate cu articolul 35.</p> <p>(4) Statele membre se asigură că autoritățile de supraveghere au competența de a crea, pe lângă calcularea cerinței de capital de solvabilitate și dacă acest lucru este oportun, instrumentele cantitative necesare în cadrul procesului de supraveghere, pentru a evalua capacitatea întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare de a face față unor evenimente posibile sau unor schimbări viitoare ale condițiilor economice care ar putea avea efecte nefavorabile asupra situației lor financiare globale. Autoritățile de supraveghere au competența de a impune efectuarea de către întreprinderi a testelor necesare.</p> <p>(5) Autoritățile de supraveghere au competența de a realiza controale la sediul întreprinderilor de asigurare și de reasigurare.</p> <p>(6) Competențele de supraveghere se aplică la momentul oportun și în mod proporțional.</p> <p>(7) Competențele cu privire la întreprinderile de asigurare și de reasigurare menționate la alineatele (1)-(5) sunt valabile și pentru activitățile externalizate ale întreprinderilor de asigurare și de reasigurare.</p> <p>(8) Măsurile stabilite la alineatele (1)-(5) și (7) sunt puse în aplicare, după caz, prin executare silită, prin intermediul instanțelor judecătorești.</p>	<p>Articolul 116. Competența și atribuțiile Autorității de supraveghere</p> <p>(7) Autoritatea de supraveghere este în drept, după informarea autorității de supraveghere din statul gazdă, să efectueze verificarea la fața locului a activității succursalei societății de asigurare și/sau reasigurare înregistrată în Republica Moldova, care activează în alt stat.</p>	<p>Compatibil</p> <p>CNPF</p>
		<p>Articolul 117. Măsuri și metode de supraveghere</p> <p>(5) Autoritatea de supraveghere are competență de a lua orice măsuri de supraveghere necesare în ceea ce privește societățile de asigurare și/sau reasigurare, succursalele societăților de asigurare și/sau reasigurare din alte state, intermediarii în asigurări și/sau reasigurări, precum și membrii organelor de conducere și persoanele cu funcții cheie ale acestora, inclusiv:</p> <ul style="list-style-type: none"> n) recomandări și atenționări, o) prescripții privind înălțarea încalțărilor, p) măsuri suplimentare de implementare a managementului riscurilor, q) suspendarea oricărei tranzacții cu activele asiguratorului admise la acoperirea obligațiilor aferente contractelor de asigurare și/sau reasigurare; r) prescrierea majorării capitalului în vederea asigurării stabilității financiare a societății de asigurare și sau reasigurare, succursalelor societății de asigurare și/sau reasigurare din alte state; s) instituirea administrării speciale; t) redresarea situației (remedierea financiară); 	<p>Parțial Compatibil</p> <p>CNPF</p>	

<p>acestor întreprinderi;</p> <p>(b) luarea oricăror decizii corespunzătoare în urma exercitării drepturilor și obligațiilor lor de supraveghere.</p> <p>(2) Statele membre se asigură că autoritățile de supraveghere au următoarele competențe:</p> <p>(a) de a stabili natura, nivelul și formatul informațiilor menționate la alineatul (1) pe care trebuie să le prezinte întreprinderile de asigurare și de reasigurare la următoarele repere temporale:</p> <p>(i) la perioade predefinite;</p> <p>(ii) la survenirea unor evenimente predefinite;</p> <p>(iii) pe parcursul investigațiilor cu privire la situația unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare;</p> <p>(b) de a obține orice informații cu privire la contractele deținute de intermediari sau la contractele încheiate cu terți, și</p> <p>(c) de a solicita informații de la experți externi, precum auditorii și actuarii.</p> <p>(3) Informațiile menționate la alineatele (1) și (2) cuprind următoarele:</p> <p>(a) elemente calitative sau cantitative sau orice combinație adecvată între acestea;</p> <p>(b) elemente istorice, actuale sau prospective sau orice combinație adecvată între acestea, și</p> <p>(c) date din surse interne sau din surse externe sau orice combinație adecvată între acestea.</p> <p>(4) Informațiile menționate la alineatele (1) și (2) respectă următoarele principii:</p> <p>(a) trebuie să reflecte natura, amploarea și complexitatea activității întreprinderii în cauză, în special riscurile inerente acestor activități;</p> <p>(b) trebuie să fie accesibile, complete în toate aspectele semnificative, comparabile și consecvente în timp; și</p> <p>(c) trebuie să fie adecvate, fiabile și inteligibile.</p> <p>(5) Statele membre impun întreprinderilor de asigurare și de reasigurare să definească sisteme și structuri corespunzătoare pentru îndeplinirea cerințelor stabilite la alineatele (1)-(4), precum și o politică scrisă, aprobată de organelle administrative, de conducere sau de control al întreprinderii de asigurare sau de reasigurare, care să asigure permanent adecvarea informațiilor prezentate.</p> <p>(6) Comisia adoptă măsuri de punere în aplicare prin care se precizează care sunt informațiile menționate la alineatele (1)-(4), pentru a asigura, în măsura corespunzătoare, convergența raportării aferente activității de supraveghere.</p> <p>Măsurile respective, destinate să modifice elemente necesare ale prezentei directive, prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 301 alineatul (3).</p> <p><i>Articolul 36 Procesul de supraveghere</i></p> <p>(1) Statele membre se asigură că autoritățile de supraveghere analizează și evaluează strategiile, procesele și procedurile de raportare instituite de întreprinderile de asigurare și de reasigurare în vederea respectării actelor cu putere de lege și actelor administrative adoptate în temeiul prezentei directive. Această analiză și evaluare cuprinde evaluarea cerințelor calitative referitoare la sistemul de guvernare, evaluarea riscurilor cu care se confruntă sau cu care s-ar putea confrunta întreprinderile în cauză și evaluarea capacității întreprinderilor respective de a estima riscurile înăd seama de mediu în care activează</p>	<p>Parțial Compatibil</p> <p>Articolul 118. Procesul de supraveghere</p> <p>(1) Autoritatea de supraveghere analizează și evaluează strategiile, procesele și procedurile de raportare instituite de societățile de asigurare și/sau reasigurare în vederea asigurării respectării cadrului legal, care include: evaluarea cerințelor calitative referitoare la sistemul de guvernare, evaluarea riscurilor cu care se confruntă sau cu care s-ar putea confrunta, evaluarea capacității acestora de a le</p> <p>CNPF</p>
---	--

	<p>ate Autorității de supraveghere.</p> <p>(6) Participanții profesioniști la piața asigurărilor sînt obligați să asigure cooperarea și colaborarea cu Autoritatea de supraveghere la atingerea obiectivelor supravegherii. Participanții profesioniști la piața asigurărilor trebuie să facă posibilă chestionarea oricărui angajat, să asigure accesul la toate documentele și la alte surse de informație necesare supravegherii. Orice persoană care obstrucționează efectuarea supravegherii și exercitarea atribuțiilor Autorității de supraveghere, care instigă la, provoacă sau facilitează obstrucționarea efectuării supravegherii încalcă prin aceste acțiuni prezenta lege și urmează a fi sancționată în corespundere cu prevederile legislației în vigoare.</p> <p>(7) Autoritățile publice care exercită controlul asigurărilor/reasigurătorilor, în limitele împuternicirilor prevăzute de actele normative, vor comunica Autorității de supraveghere încălcările legislației în domeniul asigurărilor.</p> <p>(8) Autoritatea de supraveghere, personalul ei poartă răspundere disciplinară, administrativă, civilă și penală pentru deciziile și acțiunile lor care au periclitat neîntemeiat activitatea asigurătorilor sau le-au cauzat prejudicii.</p> <p>(9) Toate informațiile, documentele, solicitările, cererile depuse la Autoritatea de supraveghere de către participanții profesioniști la piața asigurărilor se prezintă în limba de stat, semnate de către persoana cu funcție de răspundere prin aplicarea semnăturii olografe sau semnăturii electronice calificate avansată.</p> <p>(10) În cazul în care participantul profesionist la piața asigurărilor nu respectă prevederile alin.(9) și actul prezentat este semnat fără a se indica funcția semnatarului, actul respectiv nu se examinează și se restituie. Restituirea actului nu exclude prezentarea repetată a acestuia către Autoritatea de supraveghere după înălțurarea neajunsurilor.</p>	
		<p>Articolul 37 Majorarea de capital</p> <p>(1) În urma procesului de supraveghere, autoritățile de supraveghere pot, în situații excepționale, să stabilească o majorare de capital pentru o întreprindere de asigurare sau de reasigurare, printr-o decizie care precizează motivele ce stau la baza majorării. Această posibilitate există doar în următoarele cazuri:</p> <p>(a) autoritatea de supraveghere concluzionează că profilul de risc al întreprinderii de asigurare sau de reasigurare se abate în mod semnificativ de la ipotezele care stau la baza cerinței de capital de solvabilitate, astfel cum este calculată pe baza formulei standard în conformitate cu capitolul VI secțiunea 4 subsecțiunea 2 și:</p> <p>(i) cerința de a utiliza un model intern în temeiul articolului 119 este inadecvată sau s-a dovedit ineficientă; sau</p> <p>(ii) în perioada în care se elaborează un model intern parțial sau integral în conformitate cu articolul 119;</p>

<p>(c) autoritățile de supraveghere trebuie să aibă acces efectiv la sediul în care își desfășoară activitatea furnizorul de servicii și trebuie să își poată exercita drepturile respective de acces;</p> <p>(2) Statul membru în care este situat furnizorul de servicii permite autorităților de supraveghere sub jurisdicția cărora se află întreprinderea de asigurare sau de reasigurare să realizeze, direct sau prin intermediul unor persoane pe care le desemnează în acest sens, controale la sediul furnizorului de servicii. Autoritatea de supraveghere a întreprinderii de asigurare sau de reasigurare informează autoritatea competentă din statul membru al furnizorului de servicii înainte de a efectua inspecția la fața locului. În cazul unei entități care nu face obiectul supravegherii, autoritatea competentă este autoritatea de supraveghere. Autoritățile de supraveghere ale statului membru în care se află întreprinderea de asigurare sau de reasigurare pot delega autoritățile de supraveghere din statul membru în care se află furnizorul de servicii să efectueze astfel de controale la sediul acestora.</p>	<p>Articolul 39 Transferul de portofoliu</p> <p>(1) În temeiul condițiilor prevăzute de legislația națională, statele membre autorizează întreprinderile de asigurare și de reasigurare cu sediul central pe teritoriul lor să transfere o parte sau întregul portofoliu de contracte încheiate fie pe baza dreptului de stabilire, fie pe baza libertății de a presta servicii, către o întreprindere cesionară stabilită în Comunitate. Acest transfer poate fi autorizat doar în cazul în care autoritățile de supraveghere ale statului membru de origine al întreprinderii cesionare certifică faptul că, după preluarea transferului, întreprinderea cesionară deține fondurile proprii eligibile suficiente pentru a acoperi cerința de capital de solvabilitate menționată la articolul 100 primul paragraf.</p> <p>(2) În cazul întreprinderilor de asigurare se aplică alineatele (3)-(6).</p> <p>(3) În cazul în care o sucursală propune transferul unei părți sau a întregului său portofoliu de contracte, se consultă statul membru în care este situată sucursala respectivă.</p> <p>(4) În situațiile menționate la alineatele (1) și (3), autoritățile de supraveghere ale statului membru de origine al întreprinderii de asigurare cedente autorizează transferul după obținerea acordului autorităților din statele membre în care au fost încheiate contractele fie în temeiul libertății de stabilire, fie în temeiul libertății de a presta servicii.</p> <p>(5) Autoritățile statelor membre consultate își transmit avizul sau acordul autorităților statului membru de origine al întreprinderii de asigurare cedente în termen de trei luni de la data primirii unei cereri de consultare. Absența unui răspuns din partea autorităților consultate în termenul în cauză se interpretează ca fiind acord tacit.</p> <p>(6) Un transfer de portofoliu autorizat în temeiul alineatelor (1)-(5) se publică fie înainte, fie după autorizare, în conformitate cu legislația națională a statului membru de origine, a statului membru în care este situat riscul sau a statului membru al angajamentului.</p> <p>Aceste transferuri sunt automat opozabile în cazul deținătorilor polițelor de asigurare, asiguraților și al tuturor persoanelor cu drepturi sau obligații care rezultă din contractele transferate.</p> <p>Primul și al doilea paragraf din prezentul alineat nu afectează dreptul statelor membre de a da asiguraților posibilitatea de anulare a contractelor într-un interval de timp fix după un astfel de transfer.</p>	<p>supraveghere din statul în care se află furnizorul de servicii să efectueze controale la sediul acestuia.</p>	<p>Parțial compatibil</p>	<p>CNPF</p>
<p>(c) autoritățile de supraveghere trebuie să aibă acces efectiv la sediul în care își desfășoară activitatea furnizorul de servicii și trebuie să își poată exercita drepturile respective de acces;</p> <p>(2) Statul membru în care este situat furnizorul de servicii permite autorităților de supraveghere sub jurisdicția cărora se află întreprinderea de asigurare sau de reasigurare să realizeze, direct sau prin intermediul unor persoane pe care le desemnează în acest sens, controale la sediul furnizorului de servicii. Autoritatea de supraveghere a întreprinderii de asigurare sau de reasigurare informează autoritatea competentă din statul membru al furnizorului de servicii înainte de a efectua inspecția la fața locului. În cazul unei entități care nu face obiectul supravegherii, autoritatea competentă este autoritatea de supraveghere. Autoritățile de supraveghere ale statului membru în care se află întreprinderea de asigurare sau de reasigurare pot delega autoritățile de supraveghere din statul membru în care se află furnizorul de servicii să efectueze astfel de controale la sediul acestora.</p>	<p>Articolul 54. Transferul portofoliului de asigurare</p> <p>(1) Un asigurator/reasigurator poate transfera, cu aprobarea Autorității de supraveghere, unui alt asigurator întregul său portofoliu de asigurare sau o parte din el, care reprezintă o totalitate a contractelor de asigurare, împreună cu toate drepturile și obligațiile ce derivă din contracte. Asiguratorul cedent va încheia cu asiguratorul cesionar un acord privind transferul contractelor de asigurare referitor la una sau mai multe clase de asigurare.</p> <p>(2) Decizia privind intenția de transfer, adoptată de asigurator este adusă la cunoștință părților în asigurare printr-un anunț, publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, în care acestora îi se stabilește un termen prealabil de o lună pentru prezentarea eventualelor pretenții.</p> <p>(3) Societatea de asigurare/reasigurare poate transfera portofoliul de asigurare doar către o altă societate de asigurare și/sau reasigurare care desfășoară activitate pe teritoriul Republicii Moldova.</p> <p>(4) În scopul realizării prevederilor alin.(1), asiguratorul transferează activele admise pentru acoperirea rezervelor tehnice și matematice egale cu rezervele tehnice și matematice calculate astfel încât să acopere obligațiile portofoliului care va fi transferat.</p> <p>(5) Procedura de transfer al portofoliului și actele ce urmează a fi prezentate Autorității de supraveghere pentru aprobarea prealabilă a transferului portofoliului se stabilesc prin actele normative ale Autorității de supraveghere.</p> <p>(6) La cererea de aprobare a transferului portofoliului de asigurare se anexează cel puțin:</p> <p>a) lista contractelor de asigurare în conformitate cu clasele de asigurare care fac obiectul transferului, inclusiv termenii și condițiile generale ale acestor asigurări și calculele rezervelor tehnice;</p> <p>b) lista de active pentru acoperirea rezervelor tehnice, certificate de către actuar, inclusiv cuantumul și datele pe baza cărora acestea pot fi verificate;</p>	<p>supraveghere din statul în care se află furnizorul de servicii să efectueze controale la sediul acestuia.</p>	<p>Parțial compatibil</p>	<p>CNPF</p>

<p>complexitatea operațiilor întreprinderii de asigurare sau de reasigurare.</p> <p>(3) Întreprinderile de asigurare sau de reasigurare dețin strategii privind cel puțin managementul riscurilor, controlul intern, auditul intern și, în cazul în care este relevant, externalizarea. Întreprinderile se asigură că aceste strategii sunt puse în aplicare.</p> <p>Respectivele strategii sunt revizuite cel puțin o dată pe an. Acestea sunt supuse aprobării prealabile a organismului administrativ, de conducere sau de control și sunt adaptate în funcție de orice modificare semnificativă a sistemului sau a domeniului în cauză.</p> <p>(4) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare adoptă măsuri rezonabile pentru a asigura continuitatea și regularitatea în desfășurarea activităților lor, inclusiv prin elaborarea unor planuri pentru situații neprevăzute. În acest scop, întreprinderile utilizează sisteme, resurse și proceduri adecvate și proporționale.</p> <p>(5) Autoritățile de supraveghere dispun de mijloacele, metodele și competențele adecvate pentru a verifica sistemul de guvernare al întreprinderilor de asigurare și de reasigurare și pentru a evalua riscurile emergente, identificate de întreprinderile respective, care ar putea afecta soliditatea financiară a acestora.</p> <p>Statele membre se asigură că autoritățile de supraveghere au competențele necesare pentru a solicita îmbunătățirea și consolidarea sistemului de guvernare în vederea respectării cerințelor stabilite la articolele 42-49.</p>	<p>de asigurare și/sau reasigurare.</p> <p>c) funcții cheie integrate în structura organizatorică și procesele decizionale ale societății de asigurare și/sau reasigurare. Funcțiile cheie se consideră a fi funcții de gestionare a riscurilor, de conformitate, audit intern și funcția actuarială,</p> <p>d) strategia de management al riscului;</p> <p>e) organizarea și desfășurarea cu prudență și profesionalism a activității, în concordanță cu specificul și complexitatea ei.</p> <p>f) încadrarea în activitate a unui număr suficient de persoane, care să corespundă criteriilor de pregătire și de competență profesională stabilite prin actele normative ale Autorității de supraveghere.</p> <p>(2) Societatea de asigurare și/sau reasigurare reglementează funcționarea sistemului de guvernare care prevede modul de gestionare a riscurilor, monitorizarea conformității, controlul intern și auditul intern, funcțiile actuale și activitățile externalizate, în cazul în care societatea de asigurare și/sau reasigurare transferă o parte din operațiunile sale către o terță parte. Regulile sistemului de guvernare trebuie să fie clare și inteligibile.</p> <p>(3) Normele sistemului de guvernare trebuie revizuite cel puțin o dată pe an și trebuie aprobate de consiliul societății de asigurare și/sau reasigurare.</p> <p>(4) Societățile de asigurare și/sau reasigurare adoptă măsurile necesare pentru asigurarea continuității activității, astfel:</p> <p>a) utilizează sisteme, resurse și proceduri adecvate și proporționale;</p> <p>b) identifică și evaluează riscurile care pot afecta stabilitatea financiară;</p> <p>c) elaborează planuri de redresare sau finanțare în situații de dificultate financiară;</p> <p>d) optimizează și consolidează sistemul de guvernare.</p> <p>(5) Societățile de asigurare și/sau reasigurare transmit Autorității de supraveghere informațiile prevăzute la alin.(1)-(4) până la data de 1 martie a anului în curs.</p> <p>(6) Autoritatea de supraveghere poate emite recomandări cu privire la modul de respectare a cerințelor prevăzute în prezentul articol și la modul de aplicare a politicilor scrise adoptate.</p> <p>(7) Refuzul de a aplica recomandările prevăzute la alin.(6) este documentat și transmis Autorității de supraveghere până la data prevăzută în recomandările respective.</p> <p>(8) Persoanele cu funcție de răspundere ale asigurătorului și/sau reasigurătorului vor corespunde, în mod continuu, cerințelor stabilite prin actele normative ale Autorității de supraveghere, inclusiv:</p> <p>a) calificările, cunoștințele și experiența lor profesională să fie adecvate</p>	
---	--	--

<p>poate fi înlocuit printr-o declarație sub jurământ sau, în statele membre în care nu există o astfel de declarație, printr-o declarație solemnă dată de resortisantul străin în fața unei autorități judiciare sau administrative competente sau, după caz, în fața unui notar în statul membru de origine sau de proveniență al respectivului resortisant.</p> <p>Autoritatea sau notarul în cauză emite un certificat care atestă autenticitatea declarației sub jurământ sau a declarației solemne.</p> <p>Declarația menționată la primul paragraf privind inexistența unui faliment anterior poate fi, de asemenea, dată în fața unui organism profesional sau comercial competent din statul membru în cauză.</p> <p>(3) Termenul de prezentare a documentelor și a certificatelor prevăzute la alineatele (1) și (2) nu trebuie să depășească trei luni de la data emiterii acestora.</p> <p>(4) Statele membre desemnează autoritățile și organismele competente să emită documentele menționate la alineatele (1) și (2) și informează de îndată celelalte state membre și Comisia cu privire la aceasta.</p> <p>Fiecare stat membru informează, de asemenea, celelalte state membre și Comisia cu privire la autoritățile sau organismele cărora urmează să li se prezine documentele menționate la alineatele (1) și (2) pentru susținerea unei cereri de a desfășura pe teritoriul statului membru în cauză activitățile menționate la articolul 2.</p>	<p>luni de la data încetării exercitării atribuțiilor fostului deținător al funcției-cheie.</p> <p>(7) Autoritatea de supraveghere este în drept să prescrie societății de asigurare și/sau reasigurare destituirea din funcție a persoanei cu funcții-cheie și desemnarea altei persoane, dacă:</p> <p>a) titularul funcției-cheie nu corespunde cerințelor prevăzute în actele normative ale Autorității de supraveghere;</p> <p>b) titularul funcției-cheie a fost desemnat în baza unor informații neveridice sau incomplete;</p> <p>c) titularul funcției-cheie a comis încălcări grave a prevederilor prezentei legi.</p> <p>(8) În cazul în care titularul funcției-cheie a comis o încălcare gravă, societatea de asigurare și/sau reasigurare destituie din funcție persoana care deține funcție-cheie și notifică Autoritatea de supraveghere, în condițiile alin (5) din prezenta lege.</p> <p>(9) În condițiile prezentei legi, se consideră încălcare gravă:</p> <p>încălcarea atribuțiilor titularului unei funcții-cheie care pune în pericol operațiunile societății de asigurare și/sau reasigurare, în conformitate cu normele de gestionare a riscului; sau</p> <p>titularul unei funcții-cheie comite o altă încălcare cel puțin o dată în cei trei ani care urmează accierăși încălcării;</p> <p>c) condamnarea printr-o hotărâre definitivă pentru o infracțiune comisă în mod voit sau pentru una din următoarele infracțiuni săvârșite din neglijență: omucidere din neglijență, vătămare corporală gravă, pericol de siguranță la locul de muncă, tămuirea, dezvăluirea și achiziționarea neautorizată a unui secret comercial, spălare de bani, dezvăluire a unui secret oficial, care provoacă pericol public și condamnare nestinsă.</p>	<p>Articolul 38. Managementul riscurilor</p> <p>(1) Societățile de asigurare și de reasigurare instituie un sistem funcțional și eficient de management al riscurilor, care cuprinde strategiile, procesele și procedurile de raportare necesare pentru a identifica, a evalua, a monitoriza, a administra și a raporta în mod continuu, atât la nivel individual, cât și la nivel agregat, riscurile la care sînt expuse sau la care ar putea fi expuse, precum și interdependențele acestora.</p> <p>(2) Sistemul de management al riscurilor prevede standarde bine definite pentru persoanele cu funcții de răspundere, inclusiv cele care dețin funcții-cheie.</p> <p>(3) Sistemul de management al riscurilor acoperă cel puțin următoarele activități:</p> <p>a) calcularea și plasarea rezervelor tehnice;</p> <p>b) managementul activelor și pasivelor;</p> <p>c) strategia investițională.</p>	<p>Articolul 44 Managementul riscului</p> <p>(1) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare dispun de un sistem eficient de management al riscurilor, care cuprinde strategiile, procesele și procedurile de raportare necesare pentru a identifica, a evalua, a monitoriza, a administra și a raporta în mod continuu, atât la nivel individual, cât și la nivel agregat, riscurile la care sunt expuse sau la care ar putea fi expuse, precum și interdependențele acestora.</p> <p>Acest sistem de management al riscurilor este eficient și bine integrat în structura organizatorică și în procesele decizionale ale întreprinderii de asigurare sau de reasigurare, luând în considerare, în mod adecvat, persoanele care conduc efectiv întreprinderea sau dețin alte funcții cheie.</p> <p>(2) Sistemul de management al riscurilor acoperă riscurile care urmează să fie incluse în calculul cerinței de capital de solvabilitate, astfel cum este stabilit la articolul 101 alineatul (4), precum și riscurile care nu sunt incluse, total sau parțial, în calculul acesteia.</p> <p>Sistemul de management al riscurilor acoperă cel puțin următoarele domenii:</p> <p>(a) subscierea și calculul rezervelor;</p> <p>(b) managementul activelor și pasivelor.</p>
	<p>Compatibilit</p>	<p>CNPF</p>	

<p>evaluare.</p> <p>(3) În cazul menționat la alineatul (1) litera (c), atunci când se utilizează un model intern, evaluarea se face împreună cu recalibrarea care transformă valorile interne ale riscurilor în măsura riscului și calibrarea aferente cerinței de capital de solvabilitate.</p> <p>(4) Evaluarea internă a riscurilor și solvabilității reprezintă o parte integrantă a strategiei de afaceri și se ia permanent în considerare pentru deciziile strategice ale întreprinderii.</p> <p>(5) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare realizează evaluarea menționată la alineatul (1) în mod regulat și fără întârziere după orice modificare importantă a profilului lor de risc.</p> <p>(6) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare informează autoritățile de supraveghere cu privire la rezultatele fiecărei evaluări interne a riscurilor și solvabilității, în cadrul informațiilor furnizate în temeiul articolului 35.</p> <p>(7) Evaluarea internă a riscurilor și a solvabilității nu este utilizată pentru calcularea unei cerințe de capital. Cerința de capital de solvabilitate poate fi doar ajustată în conformitate cu articolele 37, 231-233 și 238.</p>	<p>re/asigurătorului. După fiecare modificare semnificativă a riscurilor gestionate de asigurător/reasigurator, acesta imediat efectuează evaluarea proprie a riscului și a solvabilității.</p> <p>(4) La evaluarea internă a riscurilor, societatea de asigurare și/sau reasigurare ia în considerare riscul de concentrare, riscul de credit, riscul de lichiditate, riscul operațional, riscul de piață și riscul de subscriere, la care este expus, limitele de toleranță la riscuri și strategia de afaceri.</p> <p>(5) Evaluarea prevăzută la alin. (1) constă cel puțin în:</p> <p>a) evaluarea nivelului de solvabilitate al re/asigurătorului, în funcție de profilul de risc specific precum și în funcție de strategia de afaceri adoptată.</p> <p>b) evaluarea continuă privind îndeplinirea cerințelor aferente capitalului de solvabilitate și rezervelor tehnice în conformitate cu prevederile prezentei legi.</p> <p>(6) În scopul evaluării interne a riscurilor proprii și solvabilității, societatea de asigurare și/sau reasigurare prevede proceduri care să faciliteze definirea și evaluarea corespunzătoare a riscurilor pe termen scurt și lung la care este sau poate fi expus. Societatea de asigurare și/sau reasigurare dezvoltă metodele utilizate pentru evaluarea riscului propriu și solvabilității.</p> <p>(7) Evaluarea internă a riscurilor proprii și a solvabilității se efectuează cel puțin o dată pe an și ori de câte ori profilul de risc este modificat semnificativ, iar rezultatele acestuia sînt parte integrantă a strategiei de afaceri și reprezintă un instrument important în procesul decizional.</p>	<p>Parțial compatibil</p>	
<p>Articolul 46 Control intern</p> <p>(1) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare dispun de un sistem eficient de control intern.</p> <p>Acest sistem include cel puțin proceduri administrative și contabile, un cadru intern de control, proceduri corespunzătoare de raportare la toate nivelurile întreprinderii și o funcție de asigurare a conformității.</p> <p>(2) Funcția de asigurare a conformității include consilierea organului administrativ de conducere sau de control în ceea ce privește acțiunile de lege și acțiunile administrative adoptate în temeiul prezentei directive. De asemenea, include o evaluare a impactului pe care ar putea să-l aibă orice schimbări ale mediului juridic asupra operațiunilor întreprinderii în cauză, precum și identificarea și evaluarea riscului de conformitate.</p>	<p>Articolul 40. Sistemul de control intern</p> <p>(1) Societățile de asigurare/reasigurare sînt obligate să instituie și implementeze în mod consecvent un sistem eficient de control intern, care să includă:</p> <p>a) proceduri administrative și contabile adecvate,</p> <p>b) dezvoltarea informației și raportarea la toate nivelurile;</p> <p>c) identificarea și evaluarea riscurilor la care este sau ar putea fi expusă activitatea societății;</p> <p>d) evaluarea și verificarea îndeplinirii cerințelor aferente gestionării riscurilor privind rezervele tehnice, cerința de capital de solvabilitate, capitalul minim și investițiile;</p> <p>e) funcția de monitorizare a conformității, care se va exercita independent și va include cel puțin:</p> <p>I. consilierea organelor de conducere referitor la modalitatea</p>	<p>Compatibil</p>	<p>CNPF</p>

	<p>transparență;</p> <p>c) activitatea societății de asigurare/reasigurare este conformă cu reglementările aplicabile.</p> <p>(4) Particularitățile exercitării funcției de audit intern vor fi stabilite prin actele normative ale Autorității de supraveghere.</p>		CNPF
<p>Articolul 43 Funcția actuarială</p> <p>(1) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare prevăd o funcție actuarială eficientă și permanentă pentru:</p> <p>(a) coordonarea calculării rezervelor tehnice;</p> <p>(b) asigurarea adecvării metodologiilor și a modelelor de bază utilizate, precum și a ipotezelor folosite la calcularea rezervelor tehnice;</p> <p>(c) evaluarea suficienței și calității datelor utilizate la calcularea rezervelor tehnice;</p> <p>(d) compararea celor mai bune estimări cu experiența anterioară;</p> <p>(e) informarea organului administrativ, de conducere sau de control asupra fiabilității și adecvării calculului privind rezervele tehnice;</p> <p>(f) supervizarea calculării rezervelor tehnice în cazurile prevăzute la articolul 82;</p> <p>(g) exprimarea unei opinii privind politica globală de subscriere;</p> <p>(h) exprimarea unei opinii cu privire la pertinencia contractelor de reasigurare; și</p> <p>(i) contribuirea la implementarea eficientă a sistemului de management al riscurilor menționat la articolul 44, în special în ceea ce privește modelarea riscurilor care stau la baza calculării cerințelor de capital prevăzute în capitolul VI secțiunile 4 și 5, precum și în ceea ce privește evaluarea menționată la articolul 45.</p> <p>(2) Funcția actuarială se realizează de către persoane care dețin cunoștințe suficiente de matematici actuariale și financiare, proporționale cu natura, amploarea și complexitatea riscurilor inerente activității întreprinderii de asigurare sau reasigurare și care pot să își dovedească experiența relevantă în raport cu standardele profesionale și cu alte standarde aplicabile.</p>	<p>Articolul 42. Funcția actuarială</p> <p>(1) Societatea de asigurare și/sau reasigurare stabilește atribuțiile funcției actuariale, precum și procedura de selecție a actuarului, în conformitate cu actele normative ale Autorității de supraveghere.</p> <p>(3) Atribuțiile și responsabilitățile actuarului:</p> <p>a) verificarea dacă politicile societății de asigurare/reasigurare sînt adecvate pentru asumarea riscurilor de subscriere și adecvarea sumei primelor de asigurare pentru produsele individuale, dacă primele sînt suficiente pentru a acoperi toate obligațiile definite în contractele de asigurare;</p> <p>b) verificarea fondurilor proprii, inclusiv a activelor admise să acopere rezervele tehnice;</p> <p>c) calcularea rezervelor tehnice;</p> <p>d) evaluarea adecvării datelor utilizate din punct de vedere cantitativ și calitativ și supravegherea calculării rezervelor tehnice;</p> <p>e) identificarea datelor care denaturează calcularea rezervelor tehnice și propunerea înlăturării acestora;</p> <p>f) exprimarea opiniei privind politica generală de subscriere și adecvarea contractelor de reasigurare;</p> <p>g) expunerea anuală a opiniei privind implementarea eficientă a sistemului de management al riscului, inclusiv evaluării interne a riscurilor și a solvabilității;</p> <p>h) calcularea beneficiilor obținute din fructificarea activelor admise să reprezinte rezervele tehnice pentru asigurările de viață;</p> <p>i) specificarea modului în care sînt determinate dependențele dintre riscuri pe baza unei analize tehnice;</p> <p>j) formularea recomandărilor cu privire la procedurile interne în scopul optimizării calității datelor;</p> <p>k) confirmarea rapoartelor prezentate Autorității de supraveghere care conțin calculele privind primele de asigurare, valoarea rezervelor tehnice, valoarea activelor admise să reprezinte rezervele tehnice, cerința de capital de solvabilitate;</p>	<p>Compatibil</p>	

	<p>prealabil al Autorității de supraveghere privind externalizarea funcțiilor sau activităților, în termen de 10 zile de la data adoptării în acest sens a deciziei Consiliului societății. Autoritatea de supraveghere emite o decizie în termen de 30 zile lucrătoare de la recepționarea documentației complete.</p> <p>(3) În cazul externalizării funcțiilor și activităților, societatea de asigurare/reasigurare rămâne a fi responsabilă în ceea ce privește respectarea prevederilor prezentei legi, precum și pentru administrarea corespunzătoare a riscurilor asociate funcțiilor sau activităților externalizate.</p> <p>(4) La externalizarea unor funcții sau activități, societatea de asigurări și/sau reasigurări, va întreprinde măsuri astfel încât să prevină:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) deteriorarea semnificativă a calității sistemului de guvernanță; b) creșterea nejustificată a riscului operațional; c) periclitarea capacității Autorității se supraveghere de a supraveghea modul în care societățile își respectă obligațiile; d) afectarea drepturilor asiguraților și altor beneficiari ai serviciilor de asigurare. <p>(7) Societatea de asigurare și/sau reasigurare se obligă că furnizorul de servicii externalizate va îndeplini următoarele condiții:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) cooperarea cu Autoritatea de supraveghere în cadrul exercitării atribuțiilor instituționale. b) accesul societăților de asigurare și/sau reasigurare, auditorilor acestora și Autorității de supraveghere la toate datele și operațiunile efectuate de către furnizorul serviciilor externalizate în cadrul executării serviciilor în cauză, precum și la sediul acestuia. <p>(8) În cazul externalizării serviciilor pentru care este necesară deținerea licenței/autorizației, externalizarea se face numai către o entitate licențiată/autorizată în acest sens.</p> <p>(9) În cazul externalizării, Societatea de asigurare și/sau reasigurare va respecta următoarele condiții minime:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) va dispune de politici și proceduri interne adecvate privind evaluarea, managementul, controlul funcțiilor sau activităților externalizate, iar cadrul de administrare a activității va fi adaptat la specificul acestor activități/operațiuni; b) va raporta Autorității de supraveghere, fără întârziere, orice incident 			
--	--	--	--	--

<p>(1) Ținând seama de informațiile prevăzute la alineatul (3) și de principiile enunțate la articolul 35 alineatul (4), statele membre solicită întreprinderilor de asigurare și de reasigurare să facă public, anual, un raport privind solvabilitatea și situația lor financiară.</p> <p>Raportul respectiv cuprinde următoarele informații, fie incluse integral, fie prin trimiteri la informații echivalente, atât ca natură, cât și ca sferă, care au fost făcute publice în temeiul altor dispoziții legale sau de reglementare:</p> <p>(a) o descriere a activității și a performanței întreprinderii;</p> <p>(b) o descriere a sistemului de guvernare și evaluarea pertinentei acestuia pentru profilul de risc al întreprinderii;</p> <p>(c) o descriere, separat pentru fiecare categorie de risc, a expunerii la risc, a concentrării de risc, a reducerii riscurilor și a sensibilității la risc;</p> <p>(d) o descriere, separat pentru active, rezerve tehnice și alte pasive, a metodelor folosite la evaluarea acestora, împreună cu explicații privind orice diferențe majore în ceea ce privește bazele și metodele utilizate la evaluarea lor în situațiile financiare;</p> <p>(e) o descriere a gestiunii capitalului, cuprinzând cel puțin următoarele:</p> <p>(i) structura și valoarea fondurilor proprii, precum și calitatea acestora;</p> <p>(ii) valoarea cerinței de capital de solvabilitate și a cerinței de capital minim;</p> <p>(iii) opțiunea prevăzută la articolul 304 utilizată pentru calcularea cerinței de capital de solvabilitate;</p> <p>(iv) informații care permit o bună înțelegere a principalelor diferențe dintre ipotezele care stau la baza formulei standard și cele care stau la baza oricărui model intern utilizat de către întreprindere la calcularea cerinței de capital de solvabilitate;</p> <p>(v) valoarea la care se ridică orice neconformitate semnificativă cu cerința de solvabilitate sau orice neconformitate cu cerința de capital minim pe parcursul perioadei de raportare, chiar dacă a fost ulterior rezolvată, împreună cu o explicație privind cauzele și consecințele sale, precum și orice măsuri de remediere care au fost luate.</p> <p>(2) Descrierea menționată la alineatul (1) litera (e) punctul (i) cuprinde o analiză a oricăror schimbări semnificative față de perioada de raportare anterioară și o explicație a oricăror diferențe majore în ceea ce privește valoarea elementelor respective în situațiile financiare, precum și o scurtă descriere a transferabilității capitalului.</p> <p>Informațiile publicate privind cerința de capital de solvabilitate prevăzute la alineatul (1) litera (e) punctul (ii) arată separat valoarea calculată în conformitate cu capitolul VI secțiunile 4 și 3 și orice majorare de capital impusă în conformitate cu articolul 37 sau impactul parametrilor specifice pe care întreprinderea de asigurare sau de reasigurare trebuie să îi utilizeze în conformitate cu articolul 110, împreună cu informații concise privind justificarea acestora de către autoritatea de supraveghere în cauză.</p> <p>Cu toate acestea și fără a se aduce atingere niciunei prezentări de informații obligatorii în temeiul oricăror alte dispoziții legale sau de reglementare, statele membre pot prevedea ca, deși cerința de capital total de solvabilitate menționată la alineatul (1) litera (e) punctul (ii) este publicată, prezentarea separată a majorării de capital sau a impactului parametrilor specifice pe care întreprinderea de asigurare sau de reasigurare trebuie să îi utilizeze în conformitate cu</p>	<p>solvabilitatea și stabilitatea financiară, care va cuprinde următoarele informații:</p> <p>descrierea activității și a performanței societății;</p> <p>descrierea sistemului de guvernare și evaluarea pertinentei acestuia pentru profilul de risc al societății;</p> <p>descrierea separată, pentru fiecare categorie de risc, a expunerii la risc, a concentrării de risc, a reducerii riscurilor și a sensibilității la risc;</p> <p>descrierea separată pentru active, rezerve tehnice și alte pasive, a bazelor și metodelor folosite la evaluarea acestora;</p> <p>descrierea gestiunii capitalului, care să includă cel puțin următoarele:</p> <p>structura și valoarea fondurilor proprii, precum și calitatea acestora;</p> <p>valoarea cerinței de capital de solvabilitate și a capitalului minim;</p> <p>valoarea la care se ridică orice neconformitate semnificativă cu cerința de capital de solvabilitate sau capitalul minim pe parcursul perioadei de raportare, chiar dacă a fost ulterior înlăturată, împreună cu o explicație privind cauzele și consecințele sale, precum și orice măsuri de remediere care au fost luate.</p> <p>Descrierea privind structura, valoarea fondurilor proprii și calitatea acestora trebuie să cuprindă o analiză a oricăror schimbări semnificative față de perioada de raportare anterioară și o explicație a oricăror diferențe majore privind valoarea elementelor respective în situațiile financiare.</p> <p>Societățile de asigurare și/sau de reasigurare pot publica, în mod voluntar, orice informații sau explicații legate de solvabilitatea și situația financiară proprie, a căror prezentare nu este impusă de prevederile prezentului articol.</p> <p>Raportul privind solvabilitatea și stabilitatea financiară a asiguratorului și/sau reasiguratorului, prevăzut la alin.(1) va fi certificat de către actuanul acestuia și aprobat de către Consiliul societății.</p> <p>(5) Societățile de asigurare și/sau reasigurare trebuie să dispună de sisteme tehnologice informaționale corespunzătoare pentru conformarea cerințelor prevăzute de prezentul articol, precum și să dispună de proceduri care să asigure adecvarea informației publicate.</p> <p>(6) Lista, forma și termenle de prezentare a rapoartelor financiare specializate și altor dări de seamă ale asiguratorului/reasiguratorului se stabilesc prin actele normative ale Autorității de supraveghere și se prezintă acestuia pe suport de hârtie și electronic.</p>	
--	---	--

<p>state membre în ceea ce privește utilizarea majorărilor de capital.</p> <p><i>Articolul 53</i></p> <p>Raportul privind solvabilitatea și situația financiară: principii aplicabile</p> <p>(1) Autoritățile de supraveghere permit întreprinderilor de asigurare și de reasigurare să nu prezinte informații, atunci când:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) publicarea acestor informații duce la câștigarea de către concurenții întreprinderii a unor importante avantaje necuvenite, (b) există obligații față de deținătorii polițelor de asigurare sau alte relații de încredere care obligă o întreprindere la păstrarea secretului sau a confidențialității. (2) În cazul în care autoritatea de supraveghere permite nepublicarea unor informații, întreprinderile menționează acest fapt în raportul privind solvabilitatea și situația financiară și explică motivele. (3) Autoritățile de supraveghere permit întreprinderilor de asigurare și de reasigurare să utilizeze sau să facă trimiteri la informații publicate în temeiul altor dispoziții legale sau de reglementare, în măsura în care informațiile publicate sunt echivalente cu informațiile impuse în temeiul articolului 51 atât ca natură, cât și ca nivel. (4) Alineatele (1) și (2) nu se aplică informațiilor prevăzute la articolul 51 alineatul (1) litera (e). <p><i>Articolul 54</i></p> <p>Raportul privind solvabilitatea și situația financiară: actualizări și informații suplimentare furnizate în mod voluntar</p> <p>(1) În cazul unei evoluții majore care afectează în mod semnificativ pertinenta informațiilor publicate în conformitate cu articolele 51 și 53, întreprinderile de asigurare și de reasigurare publică informații corespunzătoare cu privire la natura și efectele respectivei evoluții majore.</p> <p>În sensul primului paragraf, cel puțin următoarele se consideră evoluții majore atunci când:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) se constată o neconformitate cu cerința de capital minim, iar autoritățile de supraveghere fie consideră că întreprinderea nu va fi în măsură să prezinte un plan realist de finanțare pe termen scurt, fie nu primesc planul respectiv în termen de o lună de la data constatării neconformității; (b) se constată o neconformitate semnificativă cu cerința de capital de solvabilitate, iar autoritățile de supraveghere nu primesc un plan realist de redresare în termen de două luni de la data constatării neconformității. (c) în ceea ce privește al doilea paragraf litera (a), autoritățile de supraveghere impun întreprinderii în cauză să prezinte imediat valoarea neconformității, împreună cu o explicație privind cauza și consecințele acesteia, inclusiv orice măsuri de remediere care au fost luate. În cazul în care, în ciuda planului de finanțare pe termen scurt considerat inițial realist, o neconformitate cu cerința de capital de solvabilitate nu a fost rezolvată în termen de trei luni de la constatarea sa, aceasta se prezintă la sfârșitul perioadei respective, împreună cu o explicație privind cauza și consecințele sale, inclusiv orice măsuri de remediere care au fost luate, precum și eventualele măsuri de remediere planificate. (d) în cazul menționat la al doilea paragraf litera (b), autoritățile de supraveghere impun întreprinderii în cauză să prezinte imediat valoarea neconformității, împreună cu o explicație privind cauza și consecințele acesteia, inclusiv orice măsuri de remediere care au fost luate. În cazul în care, în ciuda planului de capital de solvabilitate nu a fost rezolvată în termen de șase luni de la constatarea sa, aceasta se prezintă la sfârșitul perioadei respective, împreună cu o explicație privind cauza și consecințele sale, inclusiv orice măsuri de remediere care au fost luate, precum și eventualele măsuri de remediere planificate. 	<p>Articolul 50. Publicarea informațiilor și raportarea</p> <p>(1) Societățile de asigurare și/sau reasigurare vor face publice, anual, pe pagina sa web și în organul de presă prevăzut de statut, un raport privind solvabilitatea și stabilitatea financiară, care va cuprinde următoarele informații:</p> <ul style="list-style-type: none"> f) descrierea activității și a performanței societății; g) descrierea sistemului de guvernanță și evaluarea pertinentei acestuia pentru profilul de risc al societății; h) descrierea separată, pentru fiecare categorie de risc, a expunerii la riscuri, a concentrării de riscuri, a reducerii riscurilor și a sensibilității la risc; i) descrierea separată pentru active, rezerve tehnice și alte pasive, a bazelor și metodelor folosite la evaluarea acestora; j) descrierea gestionii capitalului, care să includă cel puțin următoarele: <ul style="list-style-type: none"> 1. structura și valoarea fondurilor proprii, precum și calitatea acestora; 2. valoarea cerinței de solvabilitate și a capitalului minim; 3. valoarea la care se ridică orice neconformitate semnificativă cu cerința de capital de solvabilitate sau capitalul minim pe parcursul perioadei de raportare, chiar dacă a fost ulterior înlăturată, împreună cu o explicație privind cauzele și consecințele sale, precum și orice măsuri de remediere care au fost luate. (2) Descrierea privind structura, valoarea fondurilor proprii și calitatea acestora trebuie să cuprindă o analiză a oricăror schimbări semnificative față de perioada de raportare anterioară și o explicație a oricăror diferențe majore privind valoarea elementelor respective în situațiile financiare. (3) Societățile de asigurare și/sau de reasigurare pot publica, în mod voluntar, orice informații sau explicații legate de solvabilitatea și situația financiară proprie, a căror prezentare nu este impusă de prevederile prezentului articol. (4) Raportul privind solvabilitatea și stabilitatea financiară a asiguratorului și/sau reasiguratorului, prevăzut la alin (1) va fi certificat de către actualul acestuia și aprobat de către Consiliul societății. (5) Societățile de asigurare și/sau reasigurare trebuie să dispună de sisteme tehnologice informaționale corespunzătoare pentru conformarea cerințelor prevăzute de prezentul articol, precum și să dispună de proceduri care să asigure adecvarea informației publicate. (6) Lista, forma și termenii de prezentare a rapoartelor financiare specializate și altor date de seamă ale asiguratorului/reasiguratorului se stabilesc prin actele normative ale Autorității de supraveghere și se prezintă acestea pe suport de hârtie și electronic. (7) În termen de 4 luni de la încheierea anului financiar, asiguratorul/reasiguratorul va expedia Autorității de supraveghere situațiile financiare, raportul auditorului și expertiza actualului, precum și va publica în organul de presă prevăzut de statut situațiile financiare și opinia de audit. <p>Articolul 51. Regimul informațiilor confidențiale</p> <p>(1) Asiguratorul/reasiguratorul este responsabil pentru caracterul confidențial și asigură protecția informațiilor, inclusiv privind polițele de asigurare, persoanele asigurate și/sau alți beneficiari ai asigurării, obținute în desfășurarea activității de re/asigurare. În cazul în care aceste informații conțin date cu caracter</p>	<p>Compatibilit</p> <p>CNPF</p>
--	---	---

	<p>k) în alte cazuri prevăzute de lege.</p> <p>(4) Autoritatea de supraveghere și alte persoane și autorități pot utiliza informațiile dobândite în temeiul prezentului articol, numai în scopul pentru care a fost obținut.</p> <p>(5) Informațiile obținute în desfășurarea activității de reasigurare se stochează în mod obligatoriu în baze de date, create și gestionate de re/asigurator în conformitate cu propriile reguli interne, care cuprind</p> <p>a) date privind polițele de asigurare și persoanele asigurate;</p> <p>b) date privind cazurile asigurate;</p> <p>c) date privind estimarea și achitarea despăgubirilor și indemnizațiilor de asigurare.</p>		CNPF
	<p>Articolul 30. Acționarii care dețin participații calificate. Achizițiile.</p> <p>(4) Dobândirea de către o persoană fizică sau juridică, direct sau indirect, individual sau în comun cu persoanele cu care acționează în mod concertat, a dreptului de proprietate sau de administrare asupra participațiilor calificate în capitalul social al asiguratorului (reasiguratorului) sau majorarea participății calificate în capitalul social al asiguratorului (reasiguratorului) peste 10%, 20%, 33% sau 50% din acțiunile cu drept de vot ale acestuia și, respectiv, reducerea sub aceste niveluri a participației calificate se efectuează cu avizul prealabil al Autorității de supraveghere, în modul stabilit prin actele normative ale acesteia.</p> <p>(5) Fără avizul prealabil al Autorității de supraveghere, nicio persoană nu poate să dobândească, să majoreze sau să reducă, individual sau în comun cu persoanele cu care acționează în mod concertat, prin nicio modalitate, o cotă în capitalul social al asiguratorului (reasiguratorului) asupra căreia au devenit incidente prevederile alin (4) și (8).</p>	<p>Secțiunea 4 Participații calificate Articolul 57. Achiziții</p> <p>(1) Statele membre impun oricărei persoane fizice sau juridice sau unor astfel de persoane care acționează concertat (denumite în continuare „potențialul achizitor”), care a decis fie să achiziționeze, direct sau indirect, o participație calificată într-o întreprindere de asigurare sau de reasigurare, sau să majoreze, direct sau indirect, o astfel de participație calificată într-o întreprindere de asigurare sau de reasigurare, astfel încât proporția drepturilor de vot sau a capitalului deținut să fie cel puțin egală cu 20 %, 30 % sau 50 % sau astfel încât întreprinderea de asigurare sau de reasigurare să devină filială sa („proiect de achiziție”), să notifice mai întâi în scris autoritățile de supraveghere ale întreprinderii de asigurare sau de reasigurare în cadrul căreia intenționează să achiziționeze ori să majoreze o participație calificată, indicând valoarea participației vizate și informațiile relevante, astfel cum se prevede la articolul 59 alineatul (4). Nu este necesar ca statele membre să aplice pragul de 30 % în cazurile în care, în conformitate cu articolul 9 alineatul (3) litera (a) din Directiva 2004/109/CE, aplică un prag de o treime.</p>	Compatibil
	<p>Articolul 31. Evaluarea potențialului acționar semnificativ</p> <p>(2) Autoritatea de supraveghere va examina corespunderea criteriilor stabilite și elibera aviz prealabil în termen de cel mult 60 zile lucrătoare de la data depunerii cererii acționarului semnificativ și tuturor documentelor aferente.</p> <p>(3) În cursul termenului de examinare, Autoritatea de supraveghere este în drept să solicite, în scris, informații suplimentare necesare pentru finalizarea examinării, dar nu mai târziu de 10 zile până la expirarea acestuia.</p> <p>(4) Termenul de examinare se întrerupe între data solicitării de informații de către Autoritatea de supraveghere și data primirii răspunsului potențialului achizitor la această solicitare. Întreruperea nu poate depăși 20 de zile lucrătoare. Orice solicitări suplimentare formulate de Autoritatea de supraveghere în vederea completării sau clarificării informațiilor sunt la discreția acesteia, dar nu pot conduce la întreruperea repetată a termenului de evaluare.</p> <p>(5) În cazul care potențialul achizitor este stabilit sau face obiectul unor reglementări din alt stat, Autoritatea de supraveghere poate prelungi perioada de întrerupere menționată la alin. (4) cu până la 30 de zile lucrătoare.</p> <p>(6) Lista de informații și documente necesare pentru evaluarea criteriilor prevăzute la alin.(1), precum și procedura aferentă se stabilesc în actele</p>	<p>Articolul 58 Termenul de evaluare</p> <p>(1) Autoritățile de supraveghere transmit potențialului achizitor, imediat și, în orice caz, în termen de două zile lucrătoare de la primirea notificării prevăzute la articolul 57 alineatul (1), precum și de la eventuala primire ulterioară a informațiilor menționate la alineatul (2), confirmarea de primire în scris. Autoritățile de supraveghere au la dispoziție un termen de cel mult ș60 de zile lucrătoare de la data confirmării scrise de primire a notificării, precum și a tuturor documentelor pe care statele membre le solicită în baza listei menționate la articolul 59 alineatul (4) („termen de evaluare”), pentru a realiza evaluarea prevăzută la articolul 59 alineatul (1) („evaluarea”). În momentul transmiterii confirmării de primire, autoritățile de supraveghere comunică potențialului achizitor data de expirare a termenului de evaluare.</p> <p>(2) În cursul termenului de evaluare, dar nu mai târziu de cea de-a cincezecea zi lucrătoare a termenului respectiv, autoritățile de supraveghere pot, dacă este necesar, să solicite informații suplimentare necesare pentru finalizarea evaluării. O astfel de solicitare se face în scris, precizându-se informațiile suplimentare necesare.</p> <p>Termenul de evaluare se întrerupe între data solicitării de informații de către</p>	Compatibil

<p>întreprinderii de asigurare sau de reasigurare vizate de proiectul de achiziție;</p> <p>(d) capacitatea întreprinderii de asigurare sau de reasigurare de a respecta și de a continua să respecte cerințele prudențiale care îi revin în temeiul prezentei directive și, după caz, în temeiul altor directive, și anume Directiva 2002/87/CE, în special cerința ca grupul din care va face parte să aibă o structură care să permită exercitarea unei supravegheri eficiente, schimbul eficient de informații între autoritățile de supraveghere și împărtășirea responsabilităților între autoritățile de supraveghere;</p> <p>(e) existența unor motive rezonabile de a suspecta că în legătură cu proiectul de achiziție a fost sau este săvârșită o operațiune sau o tentativă de spălare de bani sau de finanțare a unor acte de terorism, în înțelesul articolului 1 din Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului⁽¹⁾, sau că proiectul de achiziție ar putea spori un astfel de risc.</p> <p>(2) Autoritățile de supraveghere se pot opune proiectului de achiziție numai în cazul în care există motive rezonabile în acest sens, în conformitate cu criteriile stabilite în alineatul (1), sau în cazul în care informațiile furnizate de potențialul achizitor sunt incomplete.</p> <p>(3) Statele membre nu impun condiții prealabile în ceea ce privește cota de participare care trebuie să fie achiziționată și nici nu permit autorităților lor de supraveghere să examineze proiectul de achiziție în termenii cerințelor economice ale pieței.</p> <p>(4) Statele membre fac publică o listă cu informațiile necesare pentru a efectua evaluarea și care trebuie furnizată autorităților de supraveghere în momentul notificării menționate la articolul 57 alineatul (1). Informațiile solicitate sunt proporționale cu și adaptate la natura potențialului achizitor și a proiectului de achiziție. Statele membre nu solicită informații care nu prezintă relevanță pentru o evaluare prudențială.</p> <p>(5) Fără a aduce atingere articolului 58 alineatele (1), (2) și (3), în cazul în care autoritatea de supraveghere este notificată în legătură cu două sau mai multe proiecte de achiziție sau de majorare de participații calificate pentru aceeași întreprindere de asigurare sau de reasigurare, acestea din urmă tratează potențialii achizitori în mod nediscriminatoriu.</p>	<p>de persoană cu funcție de răspundere după realizarea achiziției propuse;</p> <p>c) soliditatea financiară a potențialului acționar semnificativ;</p> <p>d) capacitatea asigurătorului/reasiguratorului de a respecta normele prudențiale, conform prevederilor legislației în vigoare, în special a cerinței ca grupul financiar din care va face parte să aibă o structură care să permită exercitarea unei supravegheri eficiente, realizarea schimbului de informații între autoritățile competente și determinarea repartizării competențelor între aceste autorități;</p> <p>e) existența unor motive rezonabile de a suspecta că, în ceea ce privește achiziția propusă, a fost săvârșită o infracțiune ori o tentativă a unei infracțiuni de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, în sensul prevederilor legislației în domeniu, sau că, prin achiziția propusă, un asemenea risc ar putea crește;</p> <p>f) existența unor motive rezonabile de a suspecta că beneficiarul efectiv al achiziției propuse este o altă persoană decât cea declarată de autoritatea de supraveghere.</p> <p>(8) Orice deținător direct sau indirect de participație calificată în capitalul social al unui asigurător/reasigurator este obligat să prezinte, la cererea Autorității de supraveghere, informație aferentă activității sale, inclusiv rapoartele financiare anuale, declarațiile de venituri, precum și altă informație necesară pentru efectuarea evaluării prudențiale, în moduli și în condițiile prevăzute de actele normative ale Autorității de supraveghere.</p> <p>(9) În cazul în care deținătorul direct sau indirect de participație calificată nu mai îndeplinește cerințele prevăzute de lege și de actele normative ale Autorității de supraveghere emise întru aplicarea acestora privind calitatea acționarului unui asigurător/reasigurator sau exercită asupra asigurătorului/reasiguratorului o influență de natură să pericliteze administrarea prudențială și sănătoasă a acestuia, precum și în cazul în care deținătorul direct sau indirect ori beneficiarul efectiv al acestuia nu a furnizat Autorității de supraveghere informații care relevă cu certitudine identitatea beneficiarului efectiv, Autoritatea de supraveghere dispune măsurile adecvate pentru înclădirea acestor situații. În acest sens, independent de alte măsuri sau sancțiuni care pot fi aplicate asigurătorului/reasiguratorului, administratorilor acestuia, deținătorului direct și indirect de participație calificată în capitalul social al asigurătorului/reasiguratorului și beneficiarului efectiv al acestuia, Autoritatea de supraveghere poate retrage avizul prealabil acordat, devenind incidente prevederile art.30.</p>
<p>de persoană cu funcție de răspundere după realizarea achiziției propuse;</p> <p>c) soliditatea financiară a potențialului acționar semnificativ;</p> <p>d) capacitatea asigurătorului/reasiguratorului de a respecta normele prudențiale, conform prevederilor legislației în vigoare, în special a cerinței ca grupul financiar din care va face parte să aibă o structură care să permită exercitarea unei supravegheri eficiente, realizarea schimbului de informații între autoritățile competente și determinarea repartizării competențelor între aceste autorități;</p> <p>e) existența unor motive rezonabile de a suspecta că, în ceea ce privește achiziția propusă, a fost săvârșită o infracțiune ori o tentativă a unei infracțiuni de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, în sensul prevederilor legislației în domeniu, sau că, prin achiziția propusă, un asemenea risc ar putea crește;</p> <p>f) existența unor motive rezonabile de a suspecta că beneficiarul efectiv al achiziției propuse este o altă persoană decât cea declarată de autoritatea de supraveghere.</p> <p>(8) Orice deținător direct sau indirect de participație calificată în capitalul social al unui asigurător/reasigurator este obligat să prezinte, la cererea Autorității de supraveghere, informație aferentă activității sale, inclusiv rapoartele financiare anuale, declarațiile de venituri, precum și altă informație necesară pentru efectuarea evaluării prudențiale, în moduli și în condițiile prevăzute de actele normative ale Autorității de supraveghere.</p> <p>(9) În cazul în care deținătorul direct sau indirect de participație calificată nu mai îndeplinește cerințele prevăzute de lege și de actele normative ale Autorității de supraveghere emise întru aplicarea acestora privind calitatea acționarului unui asigurător/reasigurator sau exercită asupra asigurătorului/reasiguratorului o influență de natură să pericliteze administrarea prudențială și sănătoasă a acestuia, precum și în cazul în care deținătorul direct sau indirect ori beneficiarul efectiv al acestuia nu a furnizat Autorității de supraveghere informații care relevă cu certitudine identitatea beneficiarului efectiv, Autoritatea de supraveghere dispune măsurile adecvate pentru înclădirea acestor situații. În acest sens, independent de alte măsuri sau sancțiuni care pot fi aplicate asigurătorului/reasiguratorului, administratorilor acestuia, deținătorului direct și indirect de participație calificată în capitalul social al asigurătorului/reasiguratorului și beneficiarului efectiv al acestuia, Autoritatea de supraveghere poate retrage avizul prealabil acordat, devenind incidente prevederile art.30.</p>	<p>de persoană cu funcție de răspundere după realizarea achiziției propuse;</p> <p>c) soliditatea financiară a potențialului acționar semnificativ;</p> <p>d) capacitatea asigurătorului/reasiguratorului de a respecta normele prudențiale, conform prevederilor legislației în vigoare, în special a cerinței ca grupul financiar din care va face parte să aibă o structură care să permită exercitarea unei supravegheri eficiente, realizarea schimbului de informații între autoritățile competente și determinarea repartizării competențelor între aceste autorități;</p> <p>e) existența unor motive rezonabile de a suspecta că, în ceea ce privește achiziția propusă, a fost săvârșită o infracțiune ori o tentativă a unei infracțiuni de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, în sensul prevederilor legislației în domeniu, sau că, prin achiziția propusă, un asemenea risc ar putea crește;</p> <p>f) existența unor motive rezonabile de a suspecta că beneficiarul efectiv al achiziției propuse este o altă persoană decât cea declarată de autoritatea de supraveghere.</p> <p>(8) Orice deținător direct sau indirect de participație calificată în capitalul social al unui asigurător/reasigurator este obligat să prezinte, la cererea Autorității de supraveghere, informație aferentă activității sale, inclusiv rapoartele financiare anuale, declarațiile de venituri, precum și altă informație necesară pentru efectuarea evaluării prudențiale, în moduli și în condițiile prevăzute de actele normative ale Autorității de supraveghere.</p> <p>(9) În cazul în care deținătorul direct sau indirect de participație calificată nu mai îndeplinește cerințele prevăzute de lege și de actele normative ale Autorității de supraveghere emise întru aplicarea acestora privind calitatea acționarului unui asigurător/reasigurator sau exercită asupra asigurătorului/reasiguratorului o influență de natură să pericliteze administrarea prudențială și sănătoasă a acestuia, precum și în cazul în care deținătorul direct sau indirect ori beneficiarul efectiv al acestuia nu a furnizat Autorității de supraveghere informații care relevă cu certitudine identitatea beneficiarului efectiv, Autoritatea de supraveghere dispune măsurile adecvate pentru înclădirea acestor situații. În acest sens, independent de alte măsuri sau sancțiuni care pot fi aplicate asigurătorului/reasiguratorului, administratorilor acestuia, deținătorului direct și indirect de participație calificată în capitalul social al asigurătorului/reasiguratorului și beneficiarului efectiv al acestuia, Autoritatea de supraveghere poate retrage avizul prealabil acordat, devenind incidente prevederile art.30.</p>

Articolul 60 Achizițiile realizate de întreprinderi financiare reglementate

(1) Autoritățile de supraveghere implicate acționează consultându-se reciproc pe deplin atunci când efectuează evaluarea, în cazul în care potențialul achizitor este:

(a) o instituție de credit, o întreprindere de asigurare sau de reasigurare, o societate de investiții sau o societate de administrare în înțelesul articolului la punctul 2 din Directiva 85/611/CEE (denumită în continuare „societate de administrare a OPCVM”) autorizată într-un alt stat membru sau într-un alt sector decât cel vizat de achiziție;

(b) întreprinderea-mamă a unei instituții de credit, a unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare, a unei societăți de investiții sau a unei societăți de administrare a OPCVM, autorizată într-un alt stat membru sau într-un alt

de jure societății de investiții sau instituțiile de credit ca urmare a subscrierii de instrumente financiare și/sau a plasării instrumentelor financiare în baza unui angajament ferm, prevăzute la punctul 6 din secțiunea A din anexa I la Directiva 2004/39/CE, cu condiția ca drepturile respective să nu fie exercitate sau utilizate în vreun alt mod pentru a interveni în administrarea activității emitentului, pe de o parte, și cedate în termen de un an de la data achiziției, pe de altă parte.

dispună de capacitate juridică deplină.

(4) Dobândirea de către o persoană fizică sau juridică, direct sau indirect, individual sau în comun cu persoanele cu care acționează în mod concertat, a dreptului de proprietate sau de administrare asupra participațiilor calificate în capitalul social al asiguratorului (reasiguratorului) sau majorarea participației calificate în capitalul social al asiguratorului (reasiguratorului) peste 10%, 20%, 33% sau 50% din acțiunile cu drept de vot ale acestuia și, respectiv, reducerea sub aceste niveluri a participației calificate se efectuează cu avizul prealabil al Autorității de supraveghere, în modul stabilit prin actele normative ale acesteia

(5) Fără avizul prealabil al Autorității de supraveghere, nicio persoană nu poate să dobândească, să majoreze sau să reducă, individual sau în comun cu persoanele cu care acționează în mod concertat, prin nicio modalitate, o cotă în capitalul social al asiguratorului (reasiguratorului) asupra căreia au devenit incidente prevederile alin.(4) și (8)

(6) Autoritatea de supraveghere este în drept să solicite, în limitele competenței sale, prezentarea actelor de constituire și a rapoartelor financiare de la fondatori, acționari și de la alte persoane juridice care intenționează să obțină participații calificate în capitalul social al asiguratorului (reasiguratorului), precum și să solicite informații de la autoritățile administrației publice privind stabilitatea financiară și buna-credință a persoanelor menționate.

(7) Exercițiul dreptului de vot, al dreptului de convocare și desfășurare a adunării generale a acționarilor, al dreptului de a introduce chestiuni în ordinea de zi, al dreptului de a propune candidați la funcția de membru al consiliului societății, al organului executiv și al ~~consiliului de administrație~~, precum și exercițiul dreptului de a primi dividende se suspendă de drept din data dobândirii sau majorării realizate cu încălcarea prevederilor alin.(4) și alin.(5) în măsura drepturilor de proprietate deținute. Acțiunile al căror exercițiu al dreptului de vot este suspendat nu se vor lua în considerare la adoptarea hotărârilor privind chestiunile incluse pe ordinea de zi a adunării generale a acționarilor, precum și nu se vor lua în calcul la stabilirea cvorumului și a rezultatelor votării, respectiv, nu vor fi cuprinse în voturile reprezentate la adunare. Autoritatea de supraveghere informează dobânditorul și asiguratorul, în termen de 5 zile de la data la care a aflat despre achiziția realizată cu încălcarea prevederilor alin.(4) și alin.(5), despre incidența prevederilor vizând suspendarea exercițiului drepturilor prevăzute în prezentul alineat.

(8) Persoanele care au încălcat prevederile alin.(4) și alin.(5) vor înstrăina, în termen de 3 luni de la data achiziționării, acțiunile procurate aferente participației calificate deținute.

(9) Dacă, după expirarea termenului prevăzut la alin.(8),

	<p>Autoritatea de supraveghere poate dispune prelungirea fiecăruia dintre termenele de 3 luni prevăzute la alin.(8) și alin.(14) cu perioade a câte cel mult 3 luni de cel mult 4 ori, în condițiile alin.(17). Prolungirea se dispune în scopul neadmiterii periclitării stabilității financiare sau în cazul în care există un interes public în a dispune prelungirea, sau a fost identificat, fără efectuarea unei evaluări prealabile de către Autoritatea de supraveghere, un achizitor potențial al acțiunilor expuse spre vânzare, a cărui calitate este potrivită și adecvată și nu comportă suspiciuni întemeiate la momentul adopției deciziei de prelungire.</p> <p>Autoritatea de supraveghere va informa asiguratorul/reasiguratorul cu privire la prelungirea termenului prevăzut în prezentul alineat până la expirarea termenului precedent stabilit pentru vânzarea acțiunilor nou-emise.</p> <p>(16) Prețul inițial de expunere spre vânzare al acțiunilor asiguratorului/reasiguratorului va fi stabilit în următoarele condiții:</p> <p>a) în cazul în care cota nu depășește 10% – conform criteriilor prevăzute la art.23 alin.(2) din <u>Legea nr.171/2012</u> privind piața de capital, cu aplicarea alin.(7) din același articol pentru criteriul stabilit la art.23 alin.(2) lit.a) din <u>Legea nr.171/2012</u> privind piața de capital;</p> <p>b) în cazul în care cota depășește 10% – conform valorii acțiunilor, rezultată dintr-o expertiză efectuată de către un evaluator independent în conformitate cu standardele internaționale de evaluare.</p> <p>Determinarea prețului conform lit.b) se efectuează de către o persoană calificată în domeniul evaluării, înregistrată în registrul persoanelor autorizate, jinit de către autoritatea de supraveghere în modul stabilit de aceasta.</p> <p>(17) Organul executiv al asiguratorului/reasiguratorului poate să modifice prin diminuare prețul acțiunilor expuse spre vânzare în intervale cel puțin o dată la 3 luni de la data expunerii spre vânzare sau a ultimei modificări a prețului. Diminuarea prețului se admite în limitele de până la 30 la sută în ceea ce privește prețul stabilit anterior, cu prezentarea argumentelor respective la adresa autorității de supraveghere. În cazul survenirii unor factori care influențează semnificativ prețul stabilit anterior, pentru fezabilitatea tranzacției, diminuarea prețului se admite peste limita de 30 la sută cu aducerea argumentelor justificative.</p> <p>(18) Despre orice modificare a prețului urmează a fi notificată, în termen de 3 zile, autoritatea de supraveghere, cu dezvoltarea publică a informației respective în modul stabilit de <u>Legea nr.171/2012</u> privind piața de capital.</p> <p>(19) Mijloacele bănești obținute ca rezultat al vânzării acțiunilor nou-emise se vor transfera într-un cont bancar provizoriu, deschis de către asigurator/reasigurator în acest scop. Asiguratorul/reasiguratorul va înregistra mijloacele bănești obținute în urma vânzării acțiunilor nou-emise în conturile ultimilor deținători de acțiuni care au înclecat prevederile alin.(4) și (5), în baza principiului proporționalității, după reținerea tuturor cheltuielilor (taxe, plăți, comisioane, amenzi) aferente vânzării.</p>	

Autorităţii de supraveghere pentru distribuirea capitalului şi a avizului, în cazul acţionarilor care vor deţine, ca urmare a distribuirii, participaţii calificate. Înregistrarea reducerii capitalului social are loc în conformitate cu actele normative ale Autorităţii de supraveghere.

(25) Prin derogare de la alin.(7), în cazul în care se constată că drepturile suspendate periclitază guvernarea corporativă a asiguratorului/reasiguratorului, înaintarea candidaţilor şi alegerea organelor de conducere, inclusiv cvorumul pentru desfăşurarea adunărilor generale ale acţionarilor şi majoritatea necesară pentru adoptarea deciziilor, autoritatea de supraveghere, în urma evaluării efectuate conform alin(26), poate prelua sau poate delega gestiunea acţiunilor suspendate şi a acţiunilor nou-emise unei societăţi de investiţii selectate în urma unui concurs organizat în mod transparent de Autoritatea de supraveghere.

(26) La aplicarea prevederilor de gestiune a acţiunilor suspendate, Autoritatea de supraveghere va efectua evaluarea ponderii asiguratorului/reasiguratorului pe piaţa asigurărilor după valoarea activelor sale, după valoarea obligaţiilor asumate conform contractelor de asigurare, precum şi evaluarea impactului pe care l-ar putea avea asupra pieţei asigurărilor, asupra altor asigurători /reasiguratori. Rezultatele evaluării şi potenţialele efecte negative care pot fi generate vor sta la baza deciziei autorităţii de supraveghere de a prelua sau de a delega gestiunea acţiunilor suspendate şi a acţiunilor nou-emise unei societăţi de investiţii.

(27) În cazul prevăzut la alin.(25), Autoritatea de supraveghere sau societatea de investiţii delegată va exercita toate drepturile aferente acţiunilor deţinute de persoanele care nu respectă cerinţele privind calitatea acţionarului asiguratorului/reasiguratorului şi acţiunilor nou-emise conform alin.(9).

(28) Cuantumul lunar al remuneraţiei din contul asiguratorului/reasiguratorului pentru societatea de investiţii delegată sau Autoritatea de supraveghere se stabileşte de Autoritatea de supraveghere în limita a 5 salarii medii în sectorul asigurării, în baza datelor Biroului Naţional de Statistică.

(29) Mandatul societăţii de investiţii delegate sau al Autorităţii de supraveghere gestionare se extinde asupra întregii perioade stabilite pentru vânzarea acţiunilor deţinute de persoanele care nu respectă cerinţele privind calitatea acţionarului asiguratorului/reasiguratorului şi a acţiunilor nou-emise conform alin.(9).

(30) În condiţiile alin.(25), prin derogare de la prevederile art.27 alin.(3) lit. d) şi alin.(4) lit.b) din Legea nr.192/1998 privind Comisia Naţională a Pieţei Financiare, funcţiile membrilor consiliului asiguratorului/reasiguratorului şi ai comitetului de audit pot fi exercitate de către angajaţii sau membrii consiliului de administraţie ai

	<p>numai cu condiția prezentării avizului prealabil al Autorității de supraveghere.</p> <p>(37) Persoanele pentru care s-au dispus măsurile prevăzute la alin.(7)-(8) nu mai pot deține, direct sau indirect, noi acțiuni în capitalul social al asiguratorului/reasiguratorului, respectiv în capitalul social al altor asigurator/reasigurator.</p> <p>(38) În cazul asiguratorilor/reasiguratorilor cărora li s-a retras licența și ale căror acțiuni nou-emise nu au fost vândute în condițiile alin.(14)-(17) din prezentul articol, prin derogare de la prevederile Legii nr.1134/1997 privind societățile pe acțiuni, acțiunile nou-emise care nu au fost vândute reprezintă acțiuni de tezaur și nu pot depăși 10% din capitalul social al entității. În caz de depășire a limitei respective, organul executiv al entității este obligat să anuleze acțiunile și să reducă capitalul său social. În termen de 30 de zile de la data aprobării deciziei organului executiv privind reducerea capitalului social, entitatea prezintă Autorității de supraveghere documentele stabilite prin actul normativ pentru înscrierea modificărilor aferente reducerii capitalului social. Entitatea consențează mijloacele bănești în conturile ultimilor deținători de acțiuni care au încălcat prevederile alin.(3) și (4) din prezentul articol, în baza principiului proporționalității, în limita maximă a profitului net al perioadei de gestiune, conform ultimului raport financiar, după reținerea tuturor cheltuielilor (taxe, plăți, comisioane, amenzi) aferente emiterii, vânzării și anulării.</p>	
<p>CNP</p>	<p>Compatibil</p>	<p>Articolul 121. Secretul profesional</p> <p>(1) Membrii Consiliului de administrație, angajații Autorității de Supraveghere, auditorii, precum și experții desemnați de Autoritatea de supraveghere sînt obligați să protejeze confidențialitatea tuturor informațiilor obținute aîl pe parcursul îndeplinirii atribuțiilor de supraveghere, cît și după ce nu mai îndeplinesc funcții, nu mai sînt angajate, nu mai sînt autorizate sau nu mai există în niciun alt raport juridic în baza căruia aceste persoane au avut acces la informații confidențiale.</p> <p>(2) Persoanele menționate la alin.(1) nu pot divulga informațiile confidențiale persoanelor fizice sau juridice cu excepția cazului în care aceste informații sînt prezentate sub forma unui rezumat care nu permite recunoașterea societății de asigurare și/sau reasigurate la care se face referința sau în cazurile stabilite în lege.</p> <p>(3) Interdicția menționată la alin. (2) nu se aplică în următoarele situații:</p> <p>a) verificarea îndeplinirii condițiilor de licențiere de către societățile de asigurare și/sau reasigurate sau intermediarii de asigurare și/sau reasigurate;</p>

Secțiunea 5
Secretul profesional, schimbul de informații și promovarea convergenței practicilor de supraveghere
Articolul 64 Secretul profesional

Statele membre dispun ca toate persoanele care desfășoară sau care au desfășurat o activitate în contul autorităților de supraveghere, precum și auditorii și experții mandatați de autoritățile de supraveghere să fie legați de obligația de secret profesional.

Fără a aduce atingere cazurilor de drept penal, nicio informație confidențială primită de respectivele persoane într-un context profesional nu poate fi divulgată niciunei persoane sau autorități, cu excepția prezentării sale într-o formă sintetică sau agregată, astfel încît întreprinderile de asigurare și de reasigurare să nu poată fi identificate.

Cu toate acestea, în cazul în care o întreprindere de asigurare sau de reasigurare a fost declarată falimentară sau în cazul în care a fost dispusă de către un tribunal lichidarea sa silită, informațiile confidențiale care nu se referă la terții implicați în tentativele de salvare a întreprinderii pot fi divulgate în cadrul procedurilor civile sau comerciale.

<p>2. pentru aplicarea sancțiunilor;</p> <p>3. în cadrul unei acțiuni administrative împotriva unei decizii a autorității de supraveghere;</p> <p>4. în cadrul acțiunilor în justiție în temeiul prezentei directive.</p>	<p>Articolul 68 Schimbul de informații cu alte autorități</p> <p>(1) Articolele 64 și 67 nu împiedică niciuna dintre următoarele activități:</p> <p>(a) schimbul de informații între mai multe autorități de supraveghere în același stat membru, în exercitarea funcției lor de supraveghere;</p> <p>(b) schimbul de informații, în exercitarea funcției lor de supraveghere, între autoritățile de supraveghere și una dintre următoarele autorități, organisme sau persoane situate în același stat membru:</p> <p>(i) autoritățile investite cu misiunea de supraveghere a instituțiilor de credit și a altor instituții financiare, precum și autoritățile responsabile pentru supravegherea piețelor financiare;</p> <p>(ii) organismele care iau parte la procedurile de lichidare și de faliment ale întreprinderilor de asigurare sau ale întreprinderilor de asigurare și în alte proceduri similare;</p> <p>(iii) persoanele responsabile pentru efectuarea auditului statutar al conturilor întreprinderilor de asigurare, al întreprinderilor de reasigurare și al altor instituții financiare;</p> <p>(c) transmiterea, către organismele responsabile pentru administrarea procedurilor obligatorii de lichidare sau a fondurilor de garanțiere, a informațiilor necesare pentru îndeplinirea funcției lor.</p> <p>Schimbul de informații menționat la literele (b) și (c) poate avea loc și între diferite state membre.</p> <p>Informațiile primite de autoritățile, organismele și persoanele menționate întră sub incidența obligației de secret profesional prevăzută la articolul 64.</p> <p>(2) Articolele 64-67 nu împiedică statele membre să autorizeze schimbul de informații între autoritățile de supraveghere și una dintre următoarele autorități sau persoane:</p> <p>(a) autoritățile responsabile pentru supravegherea organismelor care iau parte la procedurile de lichidare și de faliment ale întreprinderilor de asigurare, ale întreprinderilor de reasigurare și la alte proceduri similare;</p> <p>(b) autoritățile responsabile de supravegherea persoanelor responsabile pentru efectuarea auditului statutar al întreprinderilor de asigurare, al întreprinderilor de reasigurare, al instituțiilor de credit, al întreprinderilor de investiții și al altor instituții financiare;</p> <p>(c) actuanii independenți ai întreprinderilor de asigurare sau ai întreprinderilor de reasigurare care exercită, în temeiul legii, o funcție de control asupra acestora, precum și organismele responsabile pentru supravegherea respectivelor actuari.</p> <p>Statele membre care aplică primul paragraf impun cel puțin respectarea următoarelor condiții:</p> <p>(a) informațiile trebuie să aibă ca scop îndeplinirea misiunii de supraveghere sau a funcției de control prevăzute la primul paragraf;</p> <p>(b) informațiile primite trebuie să fie supuse obligației privind secretul profesional prevăzute la articolul 64;</p>	<p>Articolul 120. Cooperarea și schimbul de informații</p> <p>(4) În vederea realizării obiectivelor sale, Autoritatea de supraveghere cooperează și realizează schimb de informații cu autoritățile competente din Republica Moldova și din alte state.</p> <p>(5) Autoritățile prevăzute la alin.(1) trebuie să fie consultate în mod special în contextul evaluării calității acționarilor societăților de asigurare și/sau de reasigurare, inclusiv celor din alte state, al reputației și experienței persoanelor care urmează să dețină sau dețin funcții de răspundere în cadrul societății de asigurare și/sau de reasigurare. Caracterul confidențial sau secretul profesional conținut în informațiile deținute de autoritățile prevăzute la alin.(1) nu împiedică schimbul de informații între respectivii subiecți și poate fi realizat numai în situația în care informațiile care urmează să fie comunicate beneficiază de garanții ale secretului profesional cel puțin echivalente cu cele menționate în prezenta lege.</p> <p>(6) Schimbul de informații confidențiale cu autoritățile din alte state se realizează din oficiu sau în baza acordurilor de cooperare încheiate între Autoritatea de supraveghere și autoritățile similare din alte state.</p> <p>(7) În cazul în care informațiile obținute în lemeul prezentului articol urmează a fi divulgate altor autorități, inclusiv din alte state, acestea nu pot fi divulgate decât cu acordul explicit al autorității care a furnizat informația și, după caz, exclusiv în scopurile pentru care respectiva autoritate și-a dat acordul.</p> <p>(8) Prevederile alin.(2)-(4) nu împiedică schimbul de informații între autoritățile cu atribuții de supraveghere din Republica Moldova și alte persoane împuternicite, inclusiv:</p> <p>a) Banca Națională a Moldovei;</p> <p>b) Organele de ocrotire a normelor de drept;</p> <p>c) Serviciul prevenirea și combaterea spăririi banilor;</p> <p>d) Instanțele de judecată;</p> <p>e) Entitățile de audit ale societăților de asigurare și/sau reasigurare.</p> <p>(9) Prevederile alin.(5) se aplică cu respectarea următoarelor condiții:</p>	<p>Compatibil</p> <p>CNPF</p>
---	---	---	--------------------------------------

<p>necesar din motive de control prudential. Statele membre prevăd, cu toate acestea, că informațiile primite în temeiul articolului 65 și al articolului 68 alineatul (1) și informațiile obținute prin intermediul unor controale la sediu menționate la articolul 32 pot face obiectul comunicărilor numai cu acordul explicit al autorităților de supraveghere de la care provin sau al autorităților de supraveghere ale statului membru în care s-a efectuat controlul la sediu.</p> <p style="text-align: center;"><i>Articolul 70</i></p> <p>Trasmiterea de informații băncilor centrale și autorităților monetare</p> <p>Fără a aduce atingere prezentei secțiuni, autoritățile de supraveghere pot transmite informațiile destinate să contribuie la îndeplinirea misiunii lor următoarelor organisme și autorități:</p> <p>1. băncilor centrale și altor organisme cu funcție similară, în calitate lor de autorități monetare;</p> <p>2. după caz, altor autorități publice responsabile pentru supravegherea sistemelor de plată.</p> <p>Autoritățile sau organismele respective pot, de asemenea, să comunice autorităților de supraveghere informațiile de care ar putea avea nevoie în sensul articolului 67. Informațiile primite în acest context sunt supuse dispozițiilor privind obligația de secret profesional prevăzute în prezenta secțiune.</p>	<p style="text-align: center;"><i>Articolul 71</i></p> <p>Convergența practicilor de supraveghere</p> <p>(1) Statele membre se asigură că autoritățile de supraveghere au un mandat la nivelul Uniunii Europene.</p> <p>(2) Statele membre se asigură că, în exercitarea atribuțiilor care le revin, autoritățile de supraveghere în seama de convergența în ceea ce privește instrumentele de supraveghere și practicile de supraveghere în punerea în aplicare a corpielor legislative, de reglementare și administrative adoptate în temeiul prezentei directive. În acest scop, statele membre se asigură că autoritățile de supraveghere participă la activitățile CEIOPS în conformitate cu Decizia 2009/79/CE și iau în considerare în mod corespunzător limitele directive și recomandările acestuia menționate la alineatul (3) din prezentul articol.</p> <p>(3) CEIOPS emite, dacă este necesar, linii directoare și recomandări fără caracter obligatoriu pentru punerea în aplicare a dispozițiilor prezentei directive și a măsurilor sale de punere în aplicare pentru a îmbunătăți convergența practicilor de supraveghere. În plus, CEIOPS prezintă regulat, cel puțin o dată la doi ani, Parlamentului European, Consiliului și Comisiei rapoarte privind evoluția convergenței în domeniul supravegherii la nivelul Comunității.</p>	<p style="text-align: center;"><i>Secțiunea 6</i></p> <p>Atribuțiile auditorilor</p> <p style="text-align: center;"><i>Articolul 72</i></p> <p>Atribuțiile auditorilor</p> <p>(1) Statele membre prevăd cel puțin că persoanele care sunt autorizate în înțelesul celei de-a opta Directive 84/253/CEE a Consiliului din 10 aprilie 1984 în temeiul articolului 54 alineatul (3) litera (e) din Tratatul CEE, privind autorizarea persoanelor care răspund de controlul legal al documentelor contabile⁽¹⁾ și care desfășoară în cadrul unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare auditarea legală menționată la articolul 51 din Directiva 78/660/CEE, la articolul 37 din Directiva 83/349/CEE sau la articolul 31 din Directiva 85/611/CEE sau orice altă mișune legală, au obligația de a semnaliza de îndată autorităților de supraveghere orice fapt sau decizie referitoare la respectiva întreprindere de care au luat cunoștință în exercițiul misiunii lor și care este de natură să aibă una dintre următoarele consecințe:</p> <p>(a) o încălcare de fond a actelor cu putere de lege și a actelor administrative care stabilesc condițiile de autorizare sau care reglementează, în mod</p>	<p style="text-align: center;">Norme neaplicabile</p>	<p style="text-align: center;">Compatibili</p>	<p style="text-align: center;">CNPF</p>
<p>Articolul 53. Auditul situațiilor financiare</p> <p>(1) Situațiile financiare ale asiguratorului/reasiguratorului sunt supuse auditului extern obligatoriu efectuat de către o entitate de audit, confirmată de Adunarea generală a acționarilor și acceptată de către Autoritatea de supraveghere în condițiile stabilite prin actele sale normative.</p> <p>(2) Auditorii care efectuează auditul societăților de asigurare și/sau reasigare vor deține certificat de calificare al auditorului în domeniul asigurărilor. O entitate de audit poate efectua auditul situațiilor financiare, în aceeași perioadă de gestiune, concomitent la câteva societăți de asigurare și/sau reasigare din Republica Moldova, cu condiția că la data acceptării acesteia de către Autoritatea de supraveghere, activele cumulative ale societăților de asigurare și/sau reasigare respective să nu depășească 50 la sută din totalul activelor din sistemul asigurărilor. Actuarul desemnat în echipa misiunii de audit va putea participa anual în cadrul misiunilor de audit</p>					

termenului stabilit prin contract și să explice motivele pentru rezoluțiunea acestuia.

Articolul 54. Auditul în scop de supraveghere

(1) Anual, societățile de asigurare și/sau reasigurare se supun și unui audit în scop de supraveghere.

(2) Autoritatea de supraveghere solicită asigurătorilor (reasiguratorilor), după caz, dispunerea efectuării auditului în scop de supraveghere în unele din următoarele situații, fără a se limita la acestea:

a) nerespectarea în orice mod a prevederilor actelor normative referitoare la activitatea de asigurare (reasigurare), punându-se în pericol onorarea obligațiilor asumate față de asigurați (reasigurați);

b) scăderea indicatorilor de performanță stabiliți prin actele normative ale autorității de supraveghere pe parcursul a 3 trimestre consecutive;

c) încălcarea propriilor regulamente și menținerii categoriilor de active, precum și evaluării acestora la valoarea justă;

e) efectuarea tranzacțiilor, dobândirea, majorarea sau reducerea cotei în capitalul social al asigurătorului (reasiguratorului) în lipsa avizului autorității de supraveghere.

(3) Auditul în scop de supraveghere poate fi desfășurat simultan cu auditul situațiilor financiare sau separat de acesta, precum și de aceeași entitate de audit sau de o altă entitate de audit aprobată de autoritatea de supraveghere în condițiile prevăzute de actele normative emise de autoritatea de supraveghere. Misiunile auditului în scop de supraveghere sunt executate în conformitate cu Standardul Internațional privind Serviciile Conexive ISRS 4400 „Angajamente pentru îndeplinirea procedurilor convenite privind informațiile financiare” emise de Federația Internațională a Contabililor.

(4) Auditul în scop de supraveghere reprezintă procedurile de verificare și analiză, solicitate de autoritatea de supraveghere, cu privire la unul sau mai multe din următoarele aspecte, fără a se limita la acestea:

1) adecvarea cadrului de administrare a activității asigurătorului (reasiguratorului) conform actelor normative, inclusiv analizarea:

- a) acționariatului și suficienței capitalului;
- b) capacității profesionale și organizatorice;
- c) rețelei de distribuție;

2) veridicitatea și plenitudinea rapoartelor specializate prezentate autorității de supraveghere conform actelor normative emise de aceasta, inclusiv analizarea:

a) modalităților de calcul și raportare a structurii și a componentelor marjelor de solvabilitate, indicatorilor de performanță;

b) formării și menținerii rezervelor tehnice de asigurare;

c) constituirii și menținerii categoriilor de active și evaluării acestora la valoarea justă, structuri investițiilor;

d) ținerii registrelor contractelor de asigurare și a daunelor;

e) contractelor de reasigurare obligatorie și reasigurare facultativă;

3) adecvarea și implementarea politicilor și procedurilor interne ale asigurătorului (reasiguratorului) în domeniul de prevenire și combatere a spălării banilor și finanțării terorismului, precum și analiza efectuată de sistemul de control intern și va decide în ce măsură se poate baza pe acest sistem;

4) adecvarea sistemului de guvernanță. Auditul va evalua sistemul de tehnologiilor informației și comunicațiilor.

5) evaluarea cadrului intern de administrare a riscurilor aferente activității societății de asigurare și/sau reasigurare.

(6) În cazul în care nu se efectuează un audit sau dacă raportul auditorului nu a fost întocmit în conformitate cu cerințele prezentului articol sau cu actele normative ale Autorității de supraveghere, autoritatea de supraveghere este în

<p>în care erau angajate la datele menționate la primul paragraf.</p>	<p><i>Articolul 74</i></p> <p>Separarea gestionării asigurărilor de viață și a asigurărilor generale</p> <p>(1) Gestionarea separată menționată la articolul 73 se organizează astfel încât activitatea de asigurare de viață să se deosebească de activitatea de asigurare generală.</p> <p>Interesele deținătorilor de asigurări de viață și ale deținătorilor de asigurări generale nu pot fi prejudiciate și, în special, deținătorii asigurărilor de viață beneficiază de profiturile din asigurările de viață ca și când întreprinderea de asigurare de viață ar subscris numai asigurări de viață.</p> <p>(2) Fără a aduce atingere articolelor 100 și 128, întreprinderile de asigurare menționate la articolul 73 alineatele (2) și (5) calculează:</p> <p>(a) o cerință de capital minim notională pentru activitatea lor de asigurare sau de reasigurare de viață, calculată ca și cum conturile separate menționate la alineatul (6); și</p> <p>(b) o cerință de capital minim notională pentru activitatea lor de asigurare sau de reasigurare generală, calculată ca și cum întreprinderea în cauză ar desfășura numai această activitate, pe baza conturilor separate menționate la alineatul (6).</p> <p>(3) Ca un minimum, întreprinderile de asigurare menționate la articolul 73 alineatele (2) și (5) îndeplinesc următoarele cerințe cu o valoare echivalentă a elementelor fondurilor proprii de bază eligibile:</p> <p>(a) cerința de capital minim notională pentru activitatea de asigurare de viață;</p> <p>(b) cerința de capital minim notională pentru activitatea de asigurare generală; Obligațiile financiare minime menționate la primul paragraf cu privire la activitatea de asigurare de viață și la activitatea de asigurare generală nu pot fi suportate din cealaltă activitate.</p> <p>(4) Atât timp cât obligațiile financiare minime menționate la alineatul (3) sunt îndeplinite și cu condiția ca autoritățile de supraveghere să fie informate, întreprinderea poate utiliza, pentru a acoperi cerința de capital de solvabilitate prevăzută la articolul 100, elementele explicite din fondurile proprii eligibile care sunt încă disponibile pentru una dintre activități.</p> <p>(5) Autoritățile de supraveghere analizează rezultatele ambelor activități, de asigurare de viață și generală, pentru a se asigura că sunt îndeplinite cerințele de la alineatele (1)-(4).</p> <p>(6) Situațiile financiare sunt întocmite astfel încât să indice sursele rezultatelor pentru activitatea de asigurare de viață și cea de asigurare generală separat. Toate veniturile, în special primele, plățile făcute de reasiguratorii și venitul din investiții, precum și cheltuielile, în special plata daunelor, suplimentări ale rezervelor tehnice, prime de reasigurare și cheltuielile de exploatare cu privire la activitatea de asigurare, sunt defalcate în funcție de proveniență. Elementele comune ambelor activități sunt contabilizate în conformitate cu metodele de alocare care urmează să fie acceptate de autoritățile de supraveghere.</p> <p>Pe baza acestor situații financiare, întreprinderile de asigurare elaborează o declarație în care elementele fondurilor proprii de bază eligibile care îndeplinesc fiecare cerință de capital minim notională menționată la alineatul (2) sunt clar identificate, în conformitate cu articolul 98 alineatul (4).</p> <p>(7) În cazul în care valoarea elementelor fondurilor proprii de bază eligibile pentru una dintre activități este insuficientă pentru a acoperi obligațiile financiare minime menționate la alineatul (3) primul paragraf, autoritățile de supraveghere aplică activității deficiente măsurile prevăzute de prezenta directivă, indiferent de rezultatele celeilalte activități.</p> <p>Prin derogare de la alineatul (3) al doilea paragraf, respectiv celelalte măsuri pot</p>	<p>Articolul 99. Gestionarea separată a activităților de asigurare de viață și de asigurare generală</p> <p>(1) Activitate simultană în categoriile "asigurări de viață" și "asigurări generale" poate fi desfășurată numai în condițiile separării acestor două activități, în conformitate cu prezenta lege și cu actele normative ale Autorității de supraveghere.</p> <p>(2) Activitatea de asigurare de viață și activitatea de asigurare generală vor fi gestionate separat în următoarele scopuri:</p> <p>a) interesele deținătorilor de polițe de asigurare de viață și, respectiv, de polițe de asigurare generală să nu fie în nici un fel prejudiciate și, în special, profitul înregistrat în una dintre cele două activități să nu fie folosit în beneficiul celeilalte activități decât în cazuri excepționale și cu aprobarea prealabilă a Autorității de supraveghere;</p> <p>b) cerințele de capital minim se respectă pentru fiecare categorie de asigurare individual, în baza conturilor separate;</p> <p>c) cerințele de capital de solvabilitate, stabilite în conformitate cu prezenta lege și cu actele normative ale Autorității de supraveghere, pentru fiecare dintre cele două activități să fie calculate în mod independent, fără transfer de active de la o activitate la alta;</p> <p>d) obligațiile aferente activității de asigurare de viață sau activității de asigurare generală nu pot fi suportate din contul celeilalte activități.</p> <p>(3) În cazul în care prin respectarea alin.(2) lit.c) rezultă că mai există active disponibile la una dintre cele două activități evidențiate în mod distinct, aceste active pot fi folosite pentru ecalată activitate, dar numai cu aprobarea prealabilă a Autorității de supraveghere.</p> <p>(4) Contabilitatea asiguratorilor cu activitate simultană trebuie organizată astfel încât din înregistrări să derive sursele rezultatelor pentru fiecare dintre cele două activități. În acest scop, toate veniturile (în special primele încasate, plățile de la reasiguratorii și veniturile din investirea activelor) și toate cheltuielile (în special achitarea daunelor, sumele suplimentare pentru rezervele tehnice și rezervele matematice, primele de reasigurare, cheltuielile operaționale pentru activitatea respectivă) trebuie să fie reflectate potrivit originii lor.</p> <p>(5) Cheltuielile comune ale celor două activități se înregistrează separat, pentru fiecare activitate, în conformitate cu o metodă de repartizare aprobată de către Autoritatea de supraveghere.</p> <p>(6) În cazul în care una dintre cele două cerințe de capital de solvabilitate nu este respectată, Autoritatea de supraveghere va aplica, cu referință la activitatea la care se înregistrează deficiența, măsuri de redresare în conformitate cu prevederile legale în vigoare, indiferent</p>	<p>Compatibil</p> <p>CNPF</p>
---	---	--	---

				CNPF
reasigurare.				CNPF
<p>Secțiunea 2 Norme privind rezervele tehnice Articolul 76 Dispoziții generale</p> <p>(1) Statele membre se asigură că întreprinderile de asigurare și de reasigurare stabilesc rezerve tehnice pentru toate obligațiile de asigurare și de reasigurare care le revin față de deținătorii de polițe sau de beneficiarii unor contracte de asigurare sau de reasigurare.</p> <p>(2) Valoarea rezervelor tehnice corespunde cuantumului curent la prețul pieței pe care o întreprindere de asigurare sau de reasigurare ar trebui să-1 plătească dacă și-ar transfera imediat obligațiile de asigurare și reasigurare către o altă întreprindere de asigurare sau de reasigurare.</p> <p>(3) Calculul rezervelor tehnice utilizează în mod coerent informațiile furnizate de piețele financiare și datele general disponibile privind riscurile de subscriere (coerența cu piața).</p> <p>(4) Rezervele tehnice se calculează în mod prudent, fiabil și obiectiv.</p> <p>(5) În conformitate cu principiile prevăzute la alineatele (2), (3) și (4) și ținând seama de principiile prevăzute la articolul 75 alineatul (1), rezervele tehnice se calculează în conformitate cu articolele 77-82 și 86.</p>	<p>Articolul 64. Rezervele tehnice. Dispoziții generale</p> <p>(1) Societatea de asigurare și/sau reasigurare constituie și menține, potrivit activității pe care o desfășoară, suficiente rezerve tehnice, necesare îndeplinirii tuturor obligațiilor de asigurare și reasigurare ce rezultă din contractele de asigurare și/sau reasigurare.</p> <p>(2) Valoarea rezervelor tehnice trebuie să corespundă valorii monetare curente plătite de către o societate de asigurare și/sau reasigurare pentru transferul imediat al obligațiilor de asigurare/reasigurare către o altă societate de asigurare și/sau reasigurare.</p> <p>(3) Calcularea rezervelor tehnice se efectuează în mod prudent, fiabil și obiectiv și ia în considerare informațiile furnizate pe piețele financiare și datele general disponibile privind riscurile de subscriere.</p> <p>(4) Calcularea rezervelor tehnice, precum și metodele de estimare a rezervei de daună pentru asigurările obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule și/sau standardele minime față de nivelul acestora se aplică conform prevederilor prezentei legi și modului stabilit prin actele normative ale Autorității de supraveghere.</p>	<p>Articolul 77. Calcularea rezervelor tehnice</p> <p>(1) Valoarea rezervelor tehnice este egală cu suma dintre cea mai bună estimare și marja de risc prevăzute la alineatele (2) și respectiv (3).</p> <p>(2) Cea mai bună estimare corespunde mediei fluxurilor de trezorerie viitoare, ponderată cu probabilitățile, ținând seama de valoarea în timp a banilor (valoarea actualizată estimată a fluxurilor de trezorerie viitoare), pe baza structurii relevante pe termene a ratelor dobânzilor fără risc. Calculul celei mai bune estimări se bazează pe informații actualizate și credibile și pe ipoteze realiste și se efectuează pe baza unor metode actuariale și statistice adecvate, aplicabile și adecvate.</p> <p>Proiecția fluxurilor de trezorerie utilizată la calcularea celei mai bune estimări ține seama de toate intrările și ieșirile de numerar necesare pentru reglarea obligațiilor de asigurare și de reasigurare pe toată durata lor de viață.</p> <p>Cea mai bună estimare se calculează la valoarea sa brută, fără deducerea sumelor recuperabile din contractele de reasigurare și de la vehiculele investiționale. Aceste sume se calculează separat, în conformitate cu articolul 81.</p> <p>(3) Marja de risc se calculează astfel încât să garanteze că valoarea rezervelor tehnice este echivalentă cu suma de care întreprinderile de asigurare și de reasigurare ar avea nevoie pentru a prelua și onora obligațiile de asigurare și de reasigurare.</p> <p>(4) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare procedează la o evaluare separată a celei mai bune estimări și a marjei de risc.</p> <p>Cu toate acestea, în cazul în care fluxurile de trezorerie asociate obligațiilor de asigurare sau de reasigurare pot fi replicate fiabil utilizând instrumente financiare pentru care se poate observa o valoare de piață fiabilă, valoarea rezervelor tehnice asociate fluxurilor de trezorerie în cauză se determină pe baza valorii de piață a respectivelor instrumente financiare. În acest caz, nu este necesar să se procedeze la calcularea separată a celei mai bune estimări și a marjei de risc.</p> <p>(5) Atunci când procedează la o evaluare separată a celei mai bune estimări și a marjei de risc, întreprinderile de asigurare și de reasigurare calculează marja de risc determinând costul mobilizării unei valori a fondurilor proprii eligibile egală cu cerința de capital de solvabilitate necesară pentru a face față obligațiilor de asigurare și de reasigurare pe toată durata lor de viață.</p> <p>Rata utilizată la determinarea costului mobilizării unei astfel de valori a fondurilor proprii eligibile (rata costului capitalului) este aceeași pentru toate</p>	<p>Articolul 65. Calcularea rezervelor tehnice</p> <p>(1) Asigurătorul formează și menține, potrivit activității pe care o desfășoară, suficiente rezerve tehnice, necesare îndeplinirii obligațiilor ce rezultă din contractele de asigurare și reasigurare. Asigurătorul este obligat să colceze și să păstreze la un nivel adecvat informația necesară creării de rezerve.</p> <p>(2) Asigurătorul care desfășoară activitate în categoria "asigurări generale" are obligația să formeze și să mențină următoarele rezerve tehnice:</p> <p>a) rezerva de prime neacșigurate care se calculează prin însumarea cotelor-părți din primele brute subscrise aferente perioadelor neexpirate ale contractelor de asigurare, astfel încât diferența dintre volumul primelor brute subscrise și această rezervă să reflecte primele brute alocate părții din riscurile expirate la data calculării;</p> <p>b) rezerva de daune declarate, dar nesoluționate, care se creează și se actualizează în baza estimărilor pentru avizările de daune primite de asigurător, astfel încât fondul creat să fie suficient pentru acoperirea acestor daune;</p> <p>c) rezerva de daune neavizate care se creează și se ajustează cel puțin la încheierea anului financiar în baza estimărilor asigurătorului, a datelor statistice sau a calculului actuariale, pentru daunele întâmplate, dar neavizate, dacă reglementările Autorității de supraveghere nu prevăd altfel;</p> <p>d) rezerva riscurilor neexpirate care se calculează în baza estimării daunelor ce vor apărea după încheierea anului financiar aferente contractelor de asigurare încheiate înainte de acea dată, în măsura în care valoarea lor estimată depășește rezerva de prime neacșigurate.</p> <p>(3) Asigurătorul care desfășoară activitate în categoria "asigurări de viață" are obligația să formeze și să mențină rezervele tehnice pentru fondul asigurătorilor de viață, inclusiv rezervele matematice și, după caz, rezervele</p>	<p>Parțial compatibil</p>

<p>Articolul 80. Segmentare Atunci când își calculează rezervele tehnice, întreprinderile de asigurare și de reasigurare își segmentează obligațiile de asigurare și de reasigurare în grupe de risc omogene și cel puțin pe linii de activitate.</p>	<p>Articolul 81. Sume recuperabile din contracte de reasigurare și de la vehicule investiționale Calcularea, de către întreprinderile de asigurare și de reasigurare, a sumelor recuperabile din contracte de reasigurare și de la vehicule investiționale se realizează în conformitate cu articolele 76-80. Atunci când calculează sumele recuperabile din contracte de reasigurare și de la vehicule investiționale, întreprinderile de asigurare și de reasigurare în scama de intervalul de timp dintre recuperări și plățile directe. Rezultatul acestui calcul se ajustează pentru a ține seama de pierderile probabile ca urmare a nerespectării clauzelor contractuale de către contrapartidă. Ajustarea se bazează pe o evaluare a probabilității de insolvență a contrapartidă și a pierderilor medii ca urmare a insolvenței (pierderi aferente obligatiilor de plată).</p>	<p>Articolul 82. Calitatea datelor și aplicarea unor aproximări, inclusiv a unor abordări de la caz la caz, pentru calcularea rezervelor tehnice Statele membre se asigură că întreprinderile de asigurare și de reasigurare instituie procese și proceduri interne care asigură adecvarea, exhaustivitatea și exactitatea datelor utilizate la calcularea rezervelor tehnice. În cazul în care, în anumite circumstanțe, întreprinderile de asigurare și de reasigurare nu dispun de un volum suficient de date de o calitate adecvată pentru a aplica o metodă actuarială fiabilă unui set sau subset de obligații de asigurare și de reasigurare sau sumelor recuperabile din contracte de reasigurare și de la vehicule investiționale, se pot utiliza aproximări adecvate, inclusiv abordări de la caz la caz, pentru calcularea celei mai bune estimări.</p>	<p>Articolul 67. Sume recuperabile din contracte de reasigurare (1) Sumele recuperabile din contractele de reasigurare aferente rezervelor tehnice sînt calculate separat conform prezentei legi și actelor normative ale Autorității de supraveghere. Societățile de asigurare și/sau reasigurare calculează sumele recuperabile din contractele de reasigurare, înmînd cont de intervalul de timp dintre momentele recuperării efective a creanțelor de reasigurare și plăților directe. (2) Valoarea sumelor recuperabile din contractele de reasigurare se ajustează pe baza evaluării probabilității pierderilor rezultate urmare a nerespectării clauzelor contractuale de către reasigurator.</p>	<p>Articolul 68. Calitatea datelor și aproximări aplicate. Compararea rezultatelor cu experiențele anterioare (1) Societățile de asigurare și/sau reasigurare instituie procese și proceduri interne care asigură adecvarea, exhaustivitatea și exactitatea datelor utilizate la calcularea rezervelor tehnice. (2) În cazul în care societățile de asigurare și/sau reasigurare nu dispun de un volum suficient de date de o calitate adecvată pentru a aplica o metodă actuarială fiabilă obligațiilor de asigurare și/sau de reasigurare sau sumelor recuperabile din contractele de reasigurare, se pot utiliza aproximări adecvate, cu argumentarea corespunzătoare. (3) Societățile de asigurare și/sau asigurare instituie procese și proceduri pentru a asigura compararea permanentă a metodelor de formare a rezervelor tehnice cu experiențele anterioare. (4) În cazul în care, în urma unei astfel de comparații, se identifică o diferență sistematică între experiențele anterioare și calculele rezervelor tehnice, societatea de asigurare și/sau reasigurare efectuează ajustările necesare în metodele actuariale utilizate la calcularea rezervelor tehnice.</p>	<p>Articolul 68. Calitatea datelor și aproximări aplicate. Compararea rezultatelor cu experiențele anterioare (3) Societățile de asigurare și/sau asigurare instituie procese și proceduri pentru a asigura compararea permanentă a metodelor de formare a rezervelor tehnice cu experiențele anterioare. (4) În cazul în care, în urma unei astfel de comparații, se identifică o diferență sistematică între experiențele anterioare și calculele rezervelor tehnice, societatea de asigurare și/sau reasigurare efectuează ajustările necesare în metodele actuariale utilizate la calcularea rezervelor tehnice.</p>	<p>Articolul 69. Adecvarea și majorarea rezervelor tehnice (1) Autoritatea de supraveghere solicită societăților de asigurare și/sau reasigurare să prezinte: a) adecvarea nivelului rezervelor tehnice; b) adecvarea și relevanța metodelor aplicate și datelor statistice utilizate.</p>	<p>Articolul 83. Comparație cu experiențele anterioare Întreprinderile de asigurare și de reasigurare instituie procese și proceduri pentru a asigura compararea permanentă a celor mai bune estimări și a ipotezelor care stau la baza acestora cu experiențele anterioare. În cazul în care, în urma unei astfel de comparații, se identifică o diferență sistematică între experiențele anterioare și calculele celor mai bune estimări, întreprinderea de asigurare sau de reasigurare în cauză procedează la ajustările necesare ale metodelor actuariale utilizate și/sau ale ipotezelor formulate.</p>	<p>Articolul 84. Adecvarea nivelului rezervelor tehnice La cererea autorităților de supraveghere, întreprinderile de asigurare și de reasigurare demonstrează adecvarea nivelului rezervelor tehnice, precum și aplicabilitatea și relevanța metodelor aplicate și adecvarea datelor statistice de bază utilizate.</p>
	<p>Articolul 67. Sume recuperabile din contracte de reasigurare (1) Sumele recuperabile din contractele de reasigurare aferente rezervelor tehnice sînt calculate separat conform prezentei legi și actelor normative ale Autorității de supraveghere. Societățile de asigurare și/sau reasigurare calculează sumele recuperabile din contractele de reasigurare, înmînd cont de intervalul de timp dintre momentele recuperării efective a creanțelor de reasigurare și plăților directe. (2) Valoarea sumelor recuperabile din contractele de reasigurare se ajustează pe baza evaluării probabilității pierderilor rezultate urmare a nerespectării clauzelor contractuale de către reasigurator.</p>	<p>Articolul 68. Calitatea datelor și aproximări aplicate. Compararea rezultatelor cu experiențele anterioare (1) Societățile de asigurare și/sau reasigurare instituie procese și proceduri interne care asigură adecvarea, exhaustivitatea și exactitatea datelor utilizate la calcularea rezervelor tehnice. (2) În cazul în care societățile de asigurare și/sau reasigurare nu dispun de un volum suficient de date de o calitate adecvată pentru a aplica o metodă actuarială fiabilă obligațiilor de asigurare și/sau de reasigurare sau sumelor recuperabile din contractele de reasigurare, se pot utiliza aproximări adecvate, cu argumentarea corespunzătoare. (3) Societățile de asigurare și/sau asigurare instituie procese și proceduri pentru a asigura compararea permanentă a metodelor de formare a rezervelor tehnice cu experiențele anterioare. (4) În cazul în care, în urma unei astfel de comparații, se identifică o diferență sistematică între experiențele anterioare și calculele rezervelor tehnice, societatea de asigurare și/sau reasigurare efectuează ajustările necesare în metodele actuariale utilizate la calcularea rezervelor tehnice.</p>	<p>Articolul 68. Calitatea datelor și aproximări aplicate. Compararea rezultatelor cu experiențele anterioare (3) Societățile de asigurare și/sau asigurare instituie procese și proceduri pentru a asigura compararea permanentă a metodelor de formare a rezervelor tehnice cu experiențele anterioare. (4) În cazul în care, în urma unei astfel de comparații, se identifică o diferență sistematică între experiențele anterioare și calculele rezervelor tehnice, societatea de asigurare și/sau reasigurare efectuează ajustările necesare în metodele actuariale utilizate la calcularea rezervelor tehnice.</p>	<p>Articolul 68. Calitatea datelor și aproximări aplicate. Compararea rezultatelor cu experiențele anterioare (3) Societățile de asigurare și/sau asigurare instituie procese și proceduri pentru a asigura compararea permanentă a metodelor de formare a rezervelor tehnice cu experiențele anterioare. (4) În cazul în care, în urma unei astfel de comparații, se identifică o diferență sistematică între experiențele anterioare și calculele rezervelor tehnice, societatea de asigurare și/sau reasigurare efectuează ajustările necesare în metodele actuariale utilizate la calcularea rezervelor tehnice.</p>	<p>Articolul 69. Adecvarea și majorarea rezervelor tehnice (1) Autoritatea de supraveghere solicită societăților de asigurare și/sau reasigurare să prezinte: a) adecvarea nivelului rezervelor tehnice; b) adecvarea și relevanța metodelor aplicate și datelor statistice utilizate.</p>	<p>Articolul 84. Adecvarea nivelului rezervelor tehnice La cererea autorităților de supraveghere, întreprinderile de asigurare și de reasigurare demonstrează adecvarea nivelului rezervelor tehnice, precum și aplicabilitatea și relevanța metodelor aplicate și adecvarea datelor statistice de bază utilizate.</p>		

<p>literele (a) și (d) sunt proporționale cu natura, amploarea și complexitatea riscurilor asumate de întreprinderile de asigurare și de reasigurare, inclusiv de întreprinderile de asigurare și de reasigurare captive.</p> <p>Măsurile respective, destinate să modifice elemente necesare ale prezentei directive, prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 301 alineatul (3).</p>					
<p>Secțiunea 3 Fonduri proprii Subsecțiunea 1 Determinarea fondurilor proprii <i>Articolul 87 Fonduri proprii</i></p> <p>Fondurile proprii reprezintă suma fondurilor proprii de bază, prevăzute la articolul 88, și a fondurilor proprii auxiliare, prevăzute la articolul 89.</p>					
<p><i>Articolul 88</i></p> <p>Fonduri proprii de bază</p> <p>Fondurile proprii de bază sunt formate din următoarele elemente:</p> <p>(1) excedentul de active față de pasive, evaluat în conformitate cu articolul 75 și secțiunea 2;</p> <p>(2) pasive subordonate.</p> <p>Din excedentul menționat la alineatul (1) se scade valoarea propriilor acțiuni deținute de întreprinderea de asigurare sau de reasigurare.</p>	<p>Articolul 70. Determinarea fondurilor proprii</p> <p>Fondurile proprii sunt formate din următoarele elemente:</p> <p>a) excedentul de active față de pasive, evaluat în conformitate cu art.57, art.65 și art.68 din care se scade valoarea propriilor acțiuni deținute de societatea de asigurare și/sau reasigurare.</p> <p>b) pasivele subordonate ale societății de asigurare și/sau reasigurare.</p>	<p>Compatibil</p>			<p>CNPF</p>
<p><i>Articolul 89 Fonduri proprii auxiliare</i></p> <p>(1) Fondurile proprii auxiliare sunt formate din elemente diferite de fondurile proprii de bază, care pot fi apelate pentru a absorbi pierderile.</p> <p>Fondurile proprii auxiliare pot cuprinde următoarele elemente, în măsura în care acestea nu sunt elemente ale fondurilor proprii de bază:</p> <p>(a) capitalul social sau fondul inițial nevărsat și neapelat;</p> <p>(b) acreditivile și garanțiile,</p> <p>(c) orice alte angajamente obligatorii din punct de vedere juridic permise de întreprinderile de asigurare și de reasigurare.</p> <p>În cazul unei asociații mutuale sau de tip mutual cu contribuții variabile, fondurile proprii auxiliare pot cuprinde, de asemenea, orice solicitări de capital pe care asociația le poate avea față de membrii săi prin solicitarea unei contribuții suplimentare în decursul următoarelor 12 luni.</p> <p>(2) După vărsarea sau apelarea unui element al fondurilor proprii auxiliare, acesta este tratat ca un element de activ și încetează să mai facă parte din fondurile proprii auxiliare.</p>					
<p><i>Articolul 90</i></p> <p>Aprobarea fondurilor proprii auxiliare de către autoritățile de supraveghere</p> <p>(1) Valorile elementelor fondurilor proprii auxiliare care trebuie luate în considerare la determinarea fondurilor proprii fac obiectul unei aprobări prealabile din partea autorităților de supraveghere.</p> <p>(2) Valoarea atribuită fiecărui element al fondurilor proprii auxiliare reflectă capacitatea elementului de a absorbi pierderile și se bazează pe estimări prudente și realiste. În cazul în care un element al fondurilor proprii auxiliare are o valoare nominală fixă, valoarea elementului în cauză este egală cu valoarea sa nominală, atunci când reflectă în mod adecvat capacitatea sa de a absorbi pierderi.</p> <p>(3) Autoritățile de supraveghere aprobă:</p>					

		<p>propriu pe ranguri</p> <p>(1) Elementele fondurilor proprii se clasifică pe trei ranguri. Clasificarea acestor elemente depinde de apartenența lor la fondurile proprii de bază sau la fondurile proprii auxiliare și de măsura în care au următoarele caracteristici:</p> <p>(a) elementul este disponibil sau poate fi apelat, la cerere, să absoarbă pe deplin pierderile, atât în perspectiva continuării activităților, cât și în caz de lichidare (disponibilitate permanentă);</p> <p>(b) în caz de lichidare, valoarea totală a elementului este disponibilă pentru a absorbi pierderile, iar rambursarea elementului îi este refuzată deținătorului său până în momentul în care sunt onorate toate celelalte obligații, inclusiv obligațiile de asigurare și de reasigurare față de deținătorii de polițe și beneficiarii de contracte de asigurare și de reasigurare (subordonare);</p> <p>(2) La evaluarea măsurii în care elementele fondurilor proprii prezintă, în prezent și în viitor, caracteristicile prevăzute la alineatul (1) literele (a) și (b), se acordă atenția cuvenită duratei de viață a elementului și în special existenței unei scadențe a elementului. În cazul în care un element al fondurilor proprii are scadență, este luată în considerare durata relativă de viață a elementului, comparativ cu durata obligațiilor de asigurare și de reasigurare (durată de viață suficientă).</p> <p>În plus, sunt luate în considerare următoarele particularități:</p> <p>(a) dacă elementul în cauză nu face obiectul unor obligații sau stimulente de rambursare a valorii sale nominale (absența stimulentei de rambursare);</p> <p>(b) dacă elementul în cauză nu face obiectul unor taxe fixe obligatorii (absența costurilor obligatorii de administrare);</p> <p>(c) dacă elementul în cauză este liber de sarcini (absența sarcinilor).</p> <p>Articolul 94 Criterii principale de clasificare pe ranguri</p> <p>(1) Elementele fondurilor proprii de bază se clasifică de rangul 1 în cazul în care prezintă în mare măsură caracteristicile prevăzute la articolul 93 alineatul (1) literele (a) și (b), ținând seama de particularitățile prevăzute la articolul 93 alineatul (2);</p> <p>(2) Elementele fondurilor proprii de bază se clasifică de rangul 2 în cazul în care prezintă în mare măsură caracteristicile prevăzute la articolul 93 alineatul (1) litera (b), ținând seama de particularitățile prevăzute la articolul 93 alineatul (2);</p> <p>Elementele fondurilor proprii auxiliare se clasifică de rangul 2 în cazul în care prezintă în mare măsură caracteristicile prevăzute la articolul 93 alineatul (1) literele (a) și (b), ținând seama de particularitățile prevăzute la articolul 93 alineatul (2);</p> <p>(3) Toate elementele fondurilor proprii de bază și auxiliare care nu intră sub incidența alineatelor (1) și (2) se clasifică de rangul 3.</p>
		<p>Articolul 95 Clasificarea fondurilor proprii pe ranguri</p> <p>Statele membre se asigură că întreprinderile de asigurare și de reasigurare clasifică elementele fondurilor proprii pe baza criteriilor prevăzute la articolul 94.</p> <p>În acest scop, întreprinderile de asigurare și de reasigurare se raportează, dacă este cazul, la lista elementelor fondurilor proprii menționate la articolul 97 alineatul (1) litera (a).</p> <p>În cazul în care un element al fondurilor proprii nu apare în respectiva listă, întreprinderile de asigurare și de reasigurare îl evaluează și îl clasifică în conformitate cu primul paragraf. Această clasificare este supusă aprobării autorității de supraveghere.</p>
		<p>Articolul 96</p>

<p>(3) Valoarea fondurilor proprii eligibilă pentru a acoperi cerința de capital de solvabilitate prevăzută la articolul 100 este egală cu suma valorii elementelor de rangul 1, a valorii eligibile a elementelor de rangul 2 și a valorii eligibile a elementelor de rangul 3.</p> <p>(4) Valoarea fondurilor proprii de bază eligibilă pentru a acoperi cerința de capital minim prevăzută la articolul 128 este egală cu suma valorii elementelor de rangul 1 și a valorii eligibile a elementelor fondurilor proprii de bază de rangul 2.</p>					
<p><i>Articolul 99 Măsuri de punere în aplicare</i></p> <p>Comisia adoptă măsuri de punere în aplicare cu privire la:</p> <p>(a) limitele cantitative menționate la articolul 98 alineatele (1) și (2);</p> <p>(b) ajustările care ar trebui efectuate pentru a reflecta lipsa de transferabilitate a elementelor fondurilor proprii care pot fi utilizate doar pentru a acoperi pierderi aferente unui anumit segment de obligații sau unor riscuri speciale (fonduri restricționate).</p> <p>Măsurile respective, destinate să modifice elemente necesitate ale prezentei directive, prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 301 alineatul (3).</p>					
<p>Secțiunea 4</p> <p>Cerința de capital de solvabilitate</p> <p>Subsecțiunea 1</p> <p>Dispoziții generale privind cerința de capital de solvabilitate, calculată pe baza formulei standard sau a unui model intern</p> <p><i>Articolul 100 Dispoziții generale</i></p> <p>Statele membre impun întreprinderilor de asigurare și de reasigurare obligația de a deține fonduri proprii eligibile care să acopere cerința de capital de solvabilitate.</p> <p>Cerința de capital de solvabilitate se calculează fie cu ajutorul formulei standard prevăzute în subsecțiunea 2, fie cu ajutorul unui model intern, în conformitate cu subsecțiunea 3.</p>		<p>Articolul 71. Solvabilitatea și stabilitatea financiară a asiguratorului/reasiguratorului</p> <p>(1) Solvabilitatea asiguratorului/reasiguratorului reprezintă capacitatea financiară a acestuia de a-și onora la momentul oportun și în totalitate obligațiile de plată asumate.</p> <p>(2) Asiguratorul/reasiguratorul trebuie să dețină, pe durata activității sale, în orice moment, suficiente fonduri proprii corespunzătoare activității desfășurate.</p> <p>(3) Cerința de capital de solvabilitate este acoperită din fonduri proprii ale asiguratorului/reasiguratorului libere de orice angajament previzibil, cu excepția activelor nemateriale.</p> <p>(4) În funcție de clasele de asigurări practicate, asiguratorii sînt obligați să-și determine cerința de capital de solvabilitate, ale cărei modalități de calcul și de raportare se stabilesc prin actele normative ale Autorității de supraveghere emise întru aplicarea prezentei legi.</p> <p>(5) Stabilitatea financiară a asiguratorului/reasiguratorului reprezintă capacitatea acestuia de a respecta cerința de capital de solvabilitate pe întreaga durată a obligațiilor certe, asumate conform contractelor de asigurare (reasigurare), precum și a obligațiilor</p>	<p>Parțial compatibil</p>		
<p><i>Articolul 101 Calcularea cerinței de capital de solvabilitate</i></p> <p>(1) Cerința de capital de solvabilitate se calculează în conformitate cu alineatele (2)-(5).</p> <p>(2) Cerința de capital de solvabilitate se calculează pornind de la principiul continuității activității întreprinderii.</p> <p>(3) Cerința de capital de solvabilitate se calculează astfel încât să se garanteze luarea în calcul a tuturor riscurilor cuantificabile la care este expusă o întreprindere de asigurare sau de reasigurare. Aceasta acoperă activitățile existente, precum și orice noi elemente de portofoliu preconizate a fi subscrise în următoarele 12 luni. În ceea ce privește activitățile existente, aceasta acoperă doar pierderile neprevăzute.</p> <p>Cerința de capital de solvabilitate corespunde valorii la risc a fondurilor proprii de bază ale unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare, cu un nivel de încredere de 99,5 % pe o perioadă de un an.</p> <p>(4) Cerința de capital de solvabilitate acoperă cel puțin următoarele riscuri:</p> <p>(a) riscul de subscriere pentru asigurarea generală;</p> <p>(b) riscul de subscriere pentru asigurarea de viață;</p> <p>(c) riscul de subscriere pentru asigurarea de sănătate;</p> <p>(d) riscul de piață;</p> <p>(e) riscul de credit;</p> <p>(f) riscul operațional.</p>			<p>CNP</p> <p>Proiectul nu transpune integral cerințele cantitative ale Pilonului I (Cerințele de Capital de Solvabilitate) din Directiva</p>		

		<p><i>Articolul 103 Structura formulei standard</i></p> <p>Cerința de capital de solvabilitate calculată pe baza formulei standard este egală cu suma următoarelor elemente:</p> <p>(a) cerința de capital de solvabilitate de bază prevăzută la articolul 104;</p> <p>(b) cerința de capital pentru riscul operațional prevăzută la articolul 107;</p> <p>(c) ajustarea realizată pentru a ține seama de capacitatea de absorbire a pierderilor a rezervelor tehnice și a impozitelor amânate, prevăzută la articolul 108.</p>	<p>transpune integral cerințele cantitative ale Pilonului I (Cerințele de Capital de Solvabilitate) din Directiva</p>		
	<p>Incompatibil</p>	<p><i>Articolul 104 Structura cerinței de capital de solvabilitate de bază</i></p> <p>(1) Cerința de capital de solvabilitate de bază este formată din module de risc individuale, care sunt agregate în conformitate cu anexa IV punctul 1. Aceasta cuprinde cel puțin următoarele module de risc:</p> <p>(a) riscul de subscriere pentru asigurarea generală;</p> <p>(b) riscul de subscriere pentru asigurarea de viață;</p> <p>(c) riscul de subscriere pentru asigurarea de sănătate;</p> <p>(d) riscul de piață;</p> <p>(e) riscul de contrapartidă.</p> <p>(2) În scopul punerii în aplicare a alineatului (1) literele (a), (b) și (c), operațiunile de asigurare și de reasigurare se alocă modulului de risc de subscriere care reflectă cel mai bine natura tehnică a riscurilor subiacente.</p> <p>(3) Coeficienții de corelație pentru agregarea modulelor de risc sunt menționate la alineatul (1), precum și calibrarea cerințelor de capital pentru fiecare modul de risc conduc la o cerință de capital de solvabilitate globală conform principiilor prevăzute la articolul 101.</p> <p>(4) Fiecare dintre modulele de risc prevăzute la alineatul (1) se calibrează pe baza valorii la risc, cu un nivel de încredere de 99,5 % pe o perioadă de un an. Dacă este cazul, în structura fiecărui modul de risc se ține seama de efectele diversificării</p> <p>(5) Aceeași structură și aceeași specificații privind modulele de risc se utilizează pentru toate întreprinderile de asigurare și de reasigurare, atât în ceea ce privește cerința de capital de solvabilitate de bază, cât și orice calcule simplificate prevăzute la articolul 109.</p> <p>(6) În ceea ce privește riscurile de catastrofă, la calcularea modulelor „risc de subscriere pentru asigurarea de viață”, „risc de subscriere pentru asigurarea generală” și „risc de subscriere pentru asigurarea de sănătate” pot fi folosite, dacă este cazul, specificații geografice.</p> <p>(7) Sub rezerva acordului autorităților de supraveghere, atunci când calculează modulele „risc de subscriere pentru asigurarea de viață”, „risc de subscriere pentru asigurarea generală” și „risc de subscriere pentru asigurarea de sănătate”, întreprinderile de asigurare și de reasigurare pot înlocui, în structura formulei standard, un subset de parametri cu parametri specifici întreprinderii respective. Respectivii parametri se calibrează pe baza datelor interne ale întreprinderii în cauză sau pe baza datelor direct relevante pentru operațiunile respectivei întreprinderi, cu ajutorul unor metode standardizate.</p> <p>Înainte să își dea acordul, autoritățile de supraveghere verifică exhaustivitatea, exactitatea și adecvarea datelor utilizate.</p>			
	<p>Incompatibil</p>	<p><i>Articolul 105 Calcularea cerinței de capital de solvabilitate de bază</i></p> <p>(1) Cerința de capital de solvabilitate de bază se calculează în conformitate cu alineatele (2)-(6).</p>	<p>Proiectul legii nu transpune integral cerințele cantitative ale Pilonului I (Cerințele de Capital de Solvabilitate) din Directiva</p>		<p>Proiectul legii nu transpune</p>

(risc de reziliere).

(g) riscul de pierdere sau de modificare nefavorabilă a valorii obligațiilor din asigurare, rezultat în urma unei incertitudini semnificative a ipotezelor în materie de stabilire a prețurilor și constituire a rezervelor legate de evenimente extreme sau neregulate (risc de catastrofă în asigurarea de viață).

(4) Modulul „risc de subscriere pentru asigurarea de sănătate” reflectă riscul care decurge din subscrierea de obligații de asigurare de sănătate, indiferent dacă se realizează sau nu pe baze tehnice similare cu cele ale asigurării de viață, ținând seama de evenimentele asigurate și de procedurile aplicate în desfășurarea acestei activități.

Modulul acoperă cel puțin următoarele riscuri:

(a) riscul de pierdere sau de modificare nefavorabilă a valorii obligațiilor de asigurare, rezultat în urma unor variații ale nivelului, tendinței sau volatilității cheltuielilor ocazionale de administrarea contractelor de asigurare sau de reasigurare;

(b) riscul de pierdere sau de modificare nefavorabilă a valorii obligațiilor de asigurare, rezultat în urma unor fluctuații în ceea ce privește momentul apariției, frecvența și gravitatea evenimentelor asigurate, precum și momentul și valoarea plății daunelor la momentul constituirii rezervelor;

(c) riscul de pierdere sau de modificare nefavorabilă a valorii obligațiilor de asigurare, rezultat în urma unei incertitudini semnificative a ipotezelor în materie de stabilire a prețurilor și constituire a rezervelor legate de izbucnirea unor epidemii majore și de neobișnuita acumulare de riscuri în astfel de circumstanțe extreme.

(5) Modulul „risc de piață” reflectă riscul care decurge din nivelul de volatilitate a prețurilor pe piață ale instrumentelor financiare care influențează valoarea activelor și pasivelor întreprinderii. Modulul reflectă în mod adecvat neconcordanța structurală dintre active și pasive, în special în ceea ce privește durata de viață a acestora.

Modulul se calculează, în conformitate cu anexa IV punctul 4, ca rezultatul combinației dintre cerințele de capital pentru cel puțin următoarele submodule:

(a) sensibilitatea valorii activelor, pasivelor și instrumentelor financiare la variațiile structurii ratei dobânzii (fără risc aferentă unei perioade sau ale volatilității ratei dobânzii (risc al ratei dobânzii));

(b) sensibilitatea valorii activelor, pasivelor și instrumentelor financiare la variațiile nivelului sau volatilității prețurilor pe piață ale acțiunilor (risc al acțiunilor);

(c) sensibilitatea valorii activelor, pasivelor și instrumentelor financiare la variațiile nivelului sau volatilității prețurilor pe piață ale bunurilor imobile (risc al bunurilor imobile);

(d) sensibilitatea valorii activelor, pasivelor și instrumentelor financiare la variațiile nivelului sau volatilității marjei de credit care depășește structura ratei dobânzii fără risc aferentă unei perioade (risc de dispersie);

(e) sensibilitatea valorii activelor, pasivelor și instrumentelor financiare la variațiile nivelului sau volatilității cursurilor de schimb valutar (risc valutar);

(f) riscurile suplimentare suportate de o întreprindere de asigurare sau de reasigurare fie ca urmare a nediversificării portofoliului său de active, fie ca

<p>amânate, reflectă posibilită compensare a pierderilor neprevăzute prin scăderea simultană a rezervelor tehnice, a impozitelor amânate sau a unei combinații a acestora.</p> <p>Această ajustare ține seama de efectul de diminuare a riscurilor datorat viitoarelor beneficii discreționare ale contractelor de asigurare, în măsura în care întreprinderile de asigurare și de reasigurare pot demonstra că reducerea unor astfel de beneficii poate folosi la acoperirea pierderilor neprevăzute, atunci când acestea se produc. Efectul de diminuare a riscurilor pe care îl au viitoarele beneficii discreționare nu depășește suma rezervelor tehnice și a impozitelor amânate aferente respectivelor beneficii discreționare viitoare.</p> <p>În sensul celui de-al doilea paragraf, valoarea viitoarelor beneficii discreționare în circumstanțe nefavorabile se compară cu valoarea aceluiași beneficii conform ipotezelor pe baza cărora se calculează cea mai bună estimare.</p>	<p>Incompatibil</p>	<p>Proiectul nu transmite integral cerințele cantitative ale Pilonului I (Cerințele de Capital de Solvabilitate) din Directiva</p>	<p>cantitative ale Pilonului I (Cerințele de Capital de Solvabilitate) din Directiva</p>
<p>Articolul 109 Simplificări ale formulei standard</p> <p>Întreprinderile de asigurare și de reasigurare pot efectua un calcul simplificat pentru un submodul sau modul de risc specific în cazul în care natura, amploarea și complexitatea riscurilor cu care se confruntă justifică un astfel de calcul și în cazul în care ar fi disproporționat să se solicite tuturor întreprinderilor de asigurare și de reasigurare să efectueze același calcul standard. Calculele simplificate se aplică în conformitate cu articolul 101 alineatul (3).</p>	<p>Incompatibil</p>	<p>Proiectul nu transmite integral cerințele cantitative ale Pilonului I (Cerințele de Capital de Solvabilitate) din Directiva</p>	<p>Proiectul nu transmite integral cerințele cantitative ale Pilonului I (Cerințele de Capital de Solvabilitate) din Directiva</p>
<p>Abateri semnificative de la ipotezele care stau la baza formulei standard de calcul</p> <p>În cazul în care calcularea cerinței de capital de solvabilitate pe baza formulei standard prevăzute în subsecțiunea 2 este inadecvată, deoarece profilul de risc al întreprinderii de asigurare sau de reasigurare în cauză se abate semnificativ de la ipotezele care stau la baza formulei standard de calcul, autoritățile de supraveghere pot solicita întreprinderii în cauză, printr-o decizie motivată, să înlocuiască un subset de parametri din formula standard cu parametri specifici întreprinderii respective atunci când calculează modulele „risc de subscriere pentru asigurarea de viață”, „risc de subscriere pentru asigurarea generală” și „risc de subscriere pentru asigurarea de sănătate” în conformitate cu articolul 104 alineatul (7). Parametrii specifici respectivi se calculează astfel încât să se asigure că întreprinderea respectă dispozițiile articolului 101 alineatul (3).</p>	<p>Incompatibil</p>	<p>Proiectul nu transmite integral cerințele cantitative ale Pilonului I (Cerințele de Capital de Solvabilitate) din Directiva</p>	<p>Proiectul nu transmite integral cerințele cantitative ale Pilonului I (Cerințele de Capital de Solvabilitate) din Directiva</p>
<p>Articolul 111 Măsuri de punere în aplicare</p> <p>(1) Pentru a se asigura că toate întreprinderile de asigurare și de reasigurare care calculează cerința de capital de solvabilitate pe baza formulei standard beneficiază de același tratament sau pentru a ține seama de evoluțiile pieței, Comisia adoptă măsuri de punere în aplicare cu privire la următoarele elemente:</p> <p>(a) o formulă standard în conformitate cu articolul 101 și cu articolele 103-109;</p> <p>(b) orice submodule necesare sau care acoperă cu o mai mare precizie riscurile care se încadrează în modulele respective de risc prevăzute la articolul 104, precum și orice actualizări ulterioare;</p> <p>(c) metodele, ipotezele și parametrii standard care urmează să fie utilizați la calcularea fiecăruia dintre modulele sau submodulele de risc ale cerinței de capital de solvabilitate de bază, prevăzute la articolele 104, 105 și 304, în mecanismul de ajustare simetrică și perioadă adecvată, exprimată în luni, în</p>	<p>Incompatibil</p>	<p>Proiectul nu transmite integral cerințele cantitative ale Pilonului I (Cerințele de Capital de Solvabilitate) din Directiva</p>	<p>Proiectul nu transmite integral cerințele cantitative ale Pilonului I (Cerințele de Capital de Solvabilitate) din Directiva</p>

<p>întreprinderile de asigurare și de reasigurare nu revin la calcularea integrată sau parțială a cerinței de capital de solvabilitate în conformitate cu formula standard prevăzută în subsecțiunea 2, cu excepția unor circumstanțe bine justificate și sub rezerva aprobării de către autoritățile de supraveghere.</p>			<p>transpune integral cerințele cantitative ale Pilonului I (Cerințele de Capital de Solvabilitate) din Directiva</p>	
<p>Articolul 118 Neconformitatea modelului intern</p> <p>(1) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare care, după ce au primit aprobarea autorităților de supraveghere de a utiliza modelul intern, încetează să mai respecte cerințele prevăzute la articolele 120-125, fie prezintă de îndată autorităților de supraveghere un plan de restabilire a conformității cu cerințele respective într-un termen rezonabil, fie demonstrează că nerespectarea cerințelor nu are efecte semnificative.</p> <p>(2) În cazul în care întreprinderile de asigurare și de reasigurare nu aplică planul menționat la alineatul (1), autoritățile de supraveghere le pot solicita să revină la calcularea cerinței de capital de solvabilitate pe baza formulei standard prevăzute în subsecțiunea 2.</p>	<p>Incompatibil</p>		<p>Proiectul nu transpune integral cerințele cantitative ale Pilonului I (Cerințele de Capital de Solvabilitate) din Directiva</p>	
<p>Abateri semnificative de la ipotezele care stau la baza formulei standard de calcul</p> <p>În cazul în care calcularea cerinței de capital de solvabilitate pe baza formulei standard prevăzute în subsecțiunea 2 este neadecvată deoarece profilul de risc al întreprinderii de asigurare sau de reasigurare în cauză se abate în mod semnificativ de la ipotezele care stau la baza formulei standard de calcul, autoritățile de supraveghere pot solicita întreprinderii în cauză, printr-o decizie motivată, să utilizeze un model intern pentru a-și calcula cerința de capital de solvabilitate sau modulele de risc aferente acesteia.</p>	<p>Incompatibil</p>		<p>Proiectul nu transpune integral cerințele cantitative ale Pilonului I (Cerințele de Capital de Solvabilitate) din Directiva</p>	
<p>Articolul 120 Demonstrarea utilizării modelului</p> <p>Întreprinderile de asigurare și de reasigurare demonstrează că modelul intern este utilizat la scară largă și joacă un rol important în ceea ce privește sistemul lor de guvernanță, prevăzut la articolele 41-50, în special</p> <p>(a) sistemul de management al riscurilor, prevăzut la articolul 44, și procesele decizionale,</p> <p>(b) procedurile de evaluare și alocare a capitalului lor economic și de solvabilitate, inclusiv evaluarea prevăzută la articolul 45.</p> <p>De asemenea, întreprinderile de asigurare și de reasigurare demonstrează că frecvența calculării cerinței de capital de solvabilitate cu ajutorul modelului intern este coerentă cu frecvența utilizării modelului lor intern în celelalte scopuri prevăzute la primul paragraf.</p> <p>Organului administrativ, de conducere sau de control îi revine răspunderea de a garanta adecvarea continuă a structurii și funcționării modelului intern și de a se asigura că modelul intern continuă să reflecte în mod adecvat profilul de risc al întreprinderii de asigurare sau de reasigurare în cauză.</p>	<p>Incompatibil</p>		<p>Proiectul nu transpune integral cerințele cantitative ale Pilonului I (Cerințele de Capital de Solvabilitate) din Directiva</p>	

<p>intern, o altă perioadă de timp sau o altă măsură a riscurilor decât cele prevăzute la articolul 101 alineatul (3), atât timp cât rezultatele modelului intern pot fi folosite de respectivele întreprinderi pentru a calcula cerința de capital de solvabilitate astfel încât să ofere deținătorilor de polițe și beneficiarilor un nivel de protecție echivalent celui prevăzut la articolul 101.</p> <p>(2) Dacă este posibil, întreprinderile de asigurare și de reasigurare deduc cerința de capital de solvabilitate direct din prognoza distribuției probabilităților generate de modelul lor intern, pe baza valorii la risc prevăzute la articolul 101 alineatul (3).</p> <p>(3) În cazul în care întreprinderile de asigurare și de reasigurare nu pot deduce cerința de capital de solvabilitate direct din prognoza distribuției probabilităților generate de modelul intern, autoritățile de supraveghere pot autoriza utilizarea unor aproximații în procesul de calculare a cerinței de capital de solvabilitate, atât timp cât respectivele întreprinderi pot demonstra autorităților de supraveghere că deținătorii de polițe beneficiază de un nivel de protecție echivalent celui prevăzut la articolul 101.</p> <p>(4) Autoritățile de supraveghere pot solicita întreprinderilor de asigurare și de reasigurare să aplice modelul intern la nivelul portofoliilor de referință utilizând ipoteze bazate pe date mai degrabă externe decât interne, astfel încât să verifice calibrarea modelului intern și să se asigure că specificațiile acestuia corespund practicilor de piață general acceptate.</p>			<p>transpune integral cerințele cantitative ale Pilonului I (Cerințele de Capital de Solvabilitate) din Directiva</p>	
<p>Articolul 123 Atribuirea profiturilor și pierderilor</p> <p>Întreprinderile de asigurare și de reasigurare analizează, cel puțin o dată pe an, cauzele și sursele profiturilor și pierderilor înregistrate de fiecare dintre principalele unități operaționale.</p> <p>Acestea demonstrează modul în care clasificarea riscurilor reținute în modelul intern explică cauzele și sursele profiturilor și pierderilor. Clasificarea riscurilor și atribuirea profiturilor și pierderilor reflectă profilul de risc al întreprinderilor de asigurare și de reasigurare.</p>				
<p>Articolul 124 Standarde de validare</p> <p>Întreprinderile de asigurare și de reasigurare prevăd un ciclu periodic de validare a modelului lor intern, care include monitorizarea bunei sale funcționări, reexaminarea adecvării continue a specificațiilor sale și confruntarea rezultatelor sale cu experiențele anterioare.</p> <p>Procedura de validare a modelului include validarea procesului intern prin metode statistice eficiente, care permit întreprinderilor de asigurare și de reasigurare să demonstreze autorităților de supraveghere adecvarea cerințelor de capital astfel calculate.</p> <p>Metodele statistice aplicate urmăresc verificarea adecvării prognozei distribuției probabilităților nu numai în raport cu experiența anterioară, ci și cu întregul set de date și informații noi concrete aferente acestora.</p> <p>Procedura de validare a modelului include o analiză a stabilității modelului intern și, în special, a sensibilității rezultatelor modelului intern la modificări ale principalelor ipoteze de bază. Aceasta va include totodată o evaluare a exactității, exhaustivității și adecvării datelor utilizate de modelul intern.</p>		<p>Incompatibil</p>	<p>Proiectul nu transpune integral cerințele cantitative ale Pilonului I (Cerințele de Capital de Solvabilitate) din Directiva</p>	
<p>Articolul 125 Standarde privind documentația</p> <p>Întreprinderile de asigurare și de reasigurare elaborează o documentație în care detaliază structura și funcționarea modelului lor intern.</p> <p>Documentația demonstrează respectarea articolelor 120-124.</p> <p>Documentația oferă o descriere detaliată a teoriei, ipotezelor și principiilor matematice și empirice care stau la baza modelului intern.</p> <p>Documentația indică toate situațiile posibile în care modelul intern nu funcționează eficient.</p> <p>Întreprinderile de asigurare și de reasigurare elaborează o documentație justificativă a oricărei modificări majore aduse modelului lor intern, în conformitate cu articolul 115.</p>				

<p>scade sub 25 % și nici nu depășește 45 % din cerința de capital de solvabilitate a întreprinderii, calculată în conformitate cu capitolul VI secțiunea 4 subsecțiunile 2 sau 3, inclusiv orice majorare de capital impusă în conformitate cu articolul 37. Statele membre permit autorităților de supraveghere proprii, pe o perioadă care durează cel mult până la 31 octombrie 2014, să solicite întreprinderilor de asigurare și de reasigurare să aplice procentajele menționate la primul paragraf exclusiv în cazul cerinței de capital de solvabilitate a întreprinderii calculate în conformitate cu capitolul VI secțiunea 4 subsecțiunea 2.</p> <p>(4) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare calculează cerința de capital minim cel puțin trimestrial și comunică autorităților de supraveghere rezultatul acestor calcule.</p> <p>Atunci când cerința de capital minim a unei întreprinderi este determinată de oricare dintre limitele menționate la alineatul (3), întreprinderea transmite autorității de supraveghere informații care să permită o înțelegere adecvată a motivelor care au determinat această situație.</p> <p>(5) Comisia înaintea, până la 31 octombrie 2017, Parlamentului European și Comitetului european pentru asigurări și pensii ocupaționale instituit prin Decizia 2004/9/CE a Comisiei (' '), un raport cu privire la normele statelor membre și practicile autorităților de supraveghere adoptate în temeiul alineatelor (1) - (4).</p> <p>Acest raport abordează în special utilizarea și nivelul limitelor superioare și inferioare de la alineatul (3), precum și orice problemă întâmpinată de autoritățile de supraveghere și de întreprinderi în aplicarea prezentului articol.</p>	<p>bănească atât la constituire, cât și la majorarea capitalului social.</p> <p>(4) Mijloacele obținute din împrumuturi, credite bancare, gaj sau din alte mijloace atrase, inclusiv din avansurile participanților profesioniști la piața asigurărilor și ale terților persoane, nu pot servi drept sursă de formare sau de majorare a capitalului minim al asiguratorului /reasiguratorului.</p> <p>(5) Persoana juridică are dreptul să plătească acțiunile asiguratorului/reasiguratorului în formă bănească, în limitele capitalului său propriu (activelor nete).</p> <p>(6) Asiguratorul/reasiguratorul are dreptul să dobândească acțiuni proprii de la acționarii săi, cu condiția respectării legislației privind societățile pe acțiuni și actelor normative referitoare la stabilitatea financiară și solvabilitatea asiguratorului/reasiguratorului.</p>	<p>Articolul 130 Măsuri de punere în aplicare</p> <p>Comisia adoptă măsuri de punere în aplicare prin care se precizează modul de calcul al cerinței de capital minim prevăzute la articolele 128 și 129.</p> <p>Măsurile respective, destinate să modifice elemente necesitate ale prezentei directive, prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 30, alineatul (3).</p> <p>Articolul 131</p> <p>Dispoziții tranzitorii privind respectarea cerinței de capital minim</p> <p>Prin derogare de la articolele 139 și 144, întreprinderile de asigurare și de reasigurare care, la 31 octombrie 2012, respectă marja de solvabilitate cerută, prevăzută la articolul 28 din Directiva 2002/83/CE, la articolul 16a din Directiva 73/239/CEE sau, respectiv, la articolele 37, 38 sau 39 din Directiva 2005/68/CE, dar nu dețin fonduri proprii de bază eligibile suficiente pentru a acoperi cerința de capital minim, trebuie să se conformeze dispozițiilor prevăzute la articolul 128 până la 31 octombrie 2013.</p> <p>În cazul în care întreprinderea în cauză nu reușesc să respecte dispozițiile articolului 128 în termenul prevăzut la primul paragraf, acestea îi va fi retrasă autorizația, sub rezerva procedurilor aplicabile în temeiul legislației naționale.</p>
	<p>Articolul 124. Dispoziții tranzitorii</p> <p>(1) Adeverca capitalului minim al unei societăți de asigurare și/sau reasigurare cerințelor prezentei legi: se realizează în următorii termeni:</p> <p>a) la un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi, capitalul minim al societății de asigurare și/sau reasigurare va constitui cel puțin 50% din capitalul minim prevăzut;</p> <p>b) la 2 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, capitalul minim al societății de asigurare și/sau reasigurare va constitui cel puțin 75% din capitalul minim prevăzut;</p> <p>c) la 3 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, capitalul minim al societății de asigurare și/sau reasigurare va constitui cel puțin 100% din capitalul minim prevăzut.</p>	<p>Secțiunea 6</p> <p>Investiții</p> <p>Articolul 132 Principiul „persoanei prudente”</p> <p>(1) Statele membre se asigură că întreprinderile de asigurare și de reasigurare își investesc toate activele conform principiului „persoanei prudente”, descris la alineatele (2), (3) și (4).</p> <p>(2) În ceea ce privește ansamblul portofoliului de active, întreprinderile de asigurare și de reasigurare investesc numai în active și instrumente prezentând</p>
	<p>Articolul 74. Norme prudențiale privind investițiile</p> <p>(1) Societățile de asigurare și/sau reasigurare investesc doar în active ale căror riscuri pot fi identificate, măsurate, monitorizate, gestionate, controlate și raportate în mod adecvat și care pot fi luate în considerare la acoperirea necesităților globale de solvabilitate.</p>	<p>Compatibil</p>
	<p>Compatibil</p>	<p>CNPF</p>

<p>concentrarea excesivă a riscurilor.</p> <p>(7) Autoritatea de supraveghere este în drept să stabilizească, prin actele sale normative, cerințe cantitative suplimentare față de cele menționate la articolele 58 - 63 privind investițiile, tranzacționarea, păstrarea evidenței și dezvăluirea informațiilor despre instrumentele financiare.</p>	<p>Articolul 58. Tipuri de investiții admise pentru acoperirea rezervelor tehnice și marjei de solvabilitate</p> <p>(1) Actele care acoperă rezervele tehnice pot fi doar sub forma următoarelor investiții:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. titluri de creanță emise de Republica Moldova, Banca Națională a Moldovei sau orice altă agenție guvernamentală cu condiția ca Guvernul să garanteze plăta principalului și a dobânzii, 2. titluri de creanță emise de Guvernul unui stat membru al UE, unui stat membru OCDE, o organizație financiară internațională sau o entitate pentru care unul dintre foști acționează ca garant cu condiția că statele sau instituțiile financiare internaționale să aibă un rating BBB sau mai bun, 3. obligațiuni corporative sau alte titluri de creanță corporative tranzacționate pe piața reglementată din Republica Moldova, dintr-un stat membru al UE sau dintr-un stat membru OCDE, 4. obligațiuni corporative sau alte titluri de creanță corporative care nu sînt tranzacționate pe o piață reglementată, atunci cînd sînt emise de o persoană juridică cu sediul în Republica Moldova, într-un stat membru al UE sau un stat membru OCDE, 5. acțiuni și alte valori mobiliare cu randament variabil tranzacționate pe o piață reglementată din Republica Moldova, dintr-un stat membru al UE sau dintr-un stat membru OCDE, 6. acțiuni și alte valori mobiliare cu randament variabil care nu sînt tranzacționate pe o piață reglementată, atunci cînd sînt emise de o persoană juridică cu sediul în Republica Moldova; 7. cupoane de investiții ale fondurilor mutuale sau acțiuni ale societăților de investiții care își plasază activele numai în valori mobiliare și alte investiții financiare lichide; 8. creanțe rezultate din împrumuturi purtătoare de dobîndă acordate asiguraților în limita valorii de rîscumpărare a polițelor lor de asigurări de viață, 9. proprietate imobiliară și alte drepturi reale asupra proprietății 	<p>Sunt determinate categorii de active admise la acoperirea rezervelor tehnice și a marjei de solvabilitate</p>	<p>Parțial compatibil</p>
<p>Articolul 133 Libertatea de investire</p> <p>(1) Statele membre nu impun întreprinderilor de asigurare și de reasigurare să investească în categorii determinate de active.</p> <p>(2) Statele membre nu supun deciziile de investiții ale unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare sau ale administratorului său de investiții niciunei obligații de autorizare prealabilă sau de notificare sistemică.</p> <p>(3) Prezentul articol nu aduce atingere cerințelor statelor membre care restricționează tipurile de active sau valorile de referință cu care pot fi corelate beneficiile generate de polițele de asigurare. Orice astfel de norme se aplică doar în cazul în care riscul de investiții este suportat de deținătorul poliței care este o persoană fizică și nu sunt mai restrictive decît cele prevăzute în Directiva 85/611/CEE.</p>			

			CNPF
<p>sau ale unui alt stat membru UE sau stat membru OCDE pentru prestarea serviciilor bancare sînt considerate bănci în conformitate cu prezentul articol.</p> <p>(5) Piața reglementată conform prezentei legi este considerată piață așa cum este definită Legea nr. 171/2012 privind piața de capital.</p>	<p>Articolul 60. Localizarea activelor care acoperă rezervele tehnice</p> <p>(1) Societățile de asigurare și/sau reasigurare pot investi activele care acoperă rezervele tehnice pe întreg teritoriul Republicii Moldova sau al altor state membre UE și pe teritoriul statelor membre UE.</p> <p>(2) Autoritatea de supraveghere poate, avînd motive suficiente de justificare și la cererea unei societăți de asigurare individuale, să permită acestuia să utilizeze activele sale care acoperă rezervele tehnice în calitate de investiție dacă acestea nu înfrînesc condițiile menționate la alineatul (1) din prezentul articol.</p> <p>Articolul 61. Corelarea investițiilor care acoperă rezervele tehnice</p> <p>(1) O societate de asigurare și/sau reasigurare este obligată să-și asume investițiile cu activele care acoperă rezervele tehnice care sînt expuse riscurilor de pierdere posibile datorate modificării ratelor dobînzilor, fluctuațiilor cursului de schimb și a altor riscuri de tranzacționare cu datoriiile care rezultă din contractele de asigurare a căror sumă este dependentă de același schimb.</p> <p>(2) La efectuarea investițiilor cu activele care acoperă rezervele tehnice, societățile de asigurare sînt obligate să țină cont de scadența datoriiilor lor care derivă din contractele de asigurare.</p> <p>(3) Prin derogare de la prevederile alineatului (1) din prezentul articol, societățile de asigurare sînt obligate să armonizeze investițiile cu activele care acoperă rezervele tehnice cu datoriiile aferente contractelor de asigurare a căror valoare depinde de fluctuațiile cursurilor de schimb ale valutei străine până la cel puțin 80%.</p>	<p>Parțial compatibil</p>	
<p>Articolul 134 Localizarea activelor și interdicția de gajare a activelor</p> <p>(1) În ceea ce privește riscurile de asigurare din Comunitate, statele membre nu impun ca activele deținute pentru acoperirea rezervelor tehnice corespunzătoare respectivelor riscuri să se afle în Comunitate sau într-un anumit stat membru. În plus, în ceea ce privește sumele recuperabile din contracte de reasigurare de la întreprinderi care sunt autorizate în conformitate cu prezenta directivă sau care au sediul central într-o țară terță al cărei regim de solvabilitate este considerat echivalent în conformitate cu articolul 172, statele membre nu impun localizarea activelor corespunzătoare acestor sume recuperabile în Comunitate.</p> <p>(2) Statele membre nu mențin și nici nu introduc, în scopul stabilirii rezervelor tehnice, sisteme de calcul al rezervelor brute care impun constituirea activelor ca garanții de acoperire a rezervelor de prime și de daune în curs, în cazul în care reasigurătorul este o întreprindere de asigurare sau de reasigurare autorizată în conformitate cu prezenta directivă.</p>			

<p>origine desemnează activele care trebuie supuse unor astfel de măsuri.</p>		
<p>Articolul 138 Nerespectarea cerinței de capital de solvabilitate</p> <p>(1) Întreprinderile de asigurare și de reasigurare informează autoritatea de supraveghere de îndată ce constată că cerința de capital de solvabilitate nu mai este respectată sau în cazul în care există un risc de nerespectare a acesteia în următoarele trei luni.</p> <p>(2) În termen de două luni de la constatarea nerespectării cerinței de capital de solvabilitate, întreprinderea de asigurare sau de reasigurare în cauză înaintează spre aprobare autorității de supraveghere un plan realist de redresare.</p> <p>(3) Autoritatea de supraveghere cere întreprinderii de asigurare sau de reasigurare în cauză să ia măsurile necesare în vederea restabilirii, în termen de șase luni de la constatarea nerespectării cerinței de capital de solvabilitate, a nivelului fondurilor proprii eligibile pentru a face parte din cerința de capital de solvabilitate sau în vederea reducerii profilului său de risc pentru a asigura respectarea cerinței de capital de solvabilitate.</p> <p>Autoritatea de supraveghere poate să prelungească această perioadă cu trei luni, dacă este necesar.</p> <p>(4) În cazul unei perturbări excepționale a piețelor financiare, autoritatea de supraveghere poate prelungi perioada prevăzută la alineatul (3) al doilea paragraf cu o perioadă adecvată de timp ținând seama de toți factorii relevanți.</p> <p>Întreprinderea de asigurare sau de reasigurare în cauză transmite autorității sale de supraveghere, la fiecare trei luni, un raport de activitate în care prezintă măsurile luate și progresele realizate pentru restabilirea nivelului de fonduri proprii eligibile care să acopere cerința de capital de solvabilitate sau pentru a reduce profilului de risc astfel încât să asigure respectarea cerinței de capital de solvabilitate.</p> <p>Prelungirea menționată la primul paragraf este anulată dacă raportul de activitate arată că, în perioada dintre constatarea nerespectării cerinței de capital de solvabilitate și data depunerii raportului, întreprinderea de asigurare sau de reasigurare nu a obținut progres substanțial pentru restabilirea nivelului de fonduri proprii eligibile care să acopere cerința de capital de solvabilitate sau pentru reducerea profilului său de risc astfel încât să asigure respectarea cerinței de capital de solvabilitate.</p> <p>(5) În împrejurări excepționale, în cazul în care autoritățile de supraveghere consideră că situația financiară a întreprinderii în cauză va continua să se deterioreze, acestea pot, de asemenea, să restrângă sau să interzică posibilitatea de a dispune liber de activele respectivei întreprinderi. Respectiva autoritate de supraveghere informează autoritățile de supraveghere ale statelor membre gazdă cu privire la orice măsură adoptată. Respectivele autorități la cererea autorității de supraveghere din statul membru de origine iau celeași măsuri. Autoritățile de supraveghere ale statului membru de origine desemnează activele care trebuie supuse unor astfel de măsuri.</p> <p>Articolul 139 Nerespectarea cerinței de capital minim</p>	<p>c) nerespectarea cerinței de capital minim;</p> <p>d) cerința de capital de solvabilitate sau coeficientul de lichiditate este mai mic decât normativul stabilit la finele unui trimestru;</p> <p>e) încălcarea cerințelor privind reasigurarea.</p> <p>(3) Societățile de asigurare și/sau reasigurare informează Autoritatea de supraveghere de îndată ce constată una din situațiile prevăzute la alin.(2) sau în cazul în care există un risc de apariție a acestora în următoarele trei luni.</p> <p>(4) În cazul în care o societate de asigurare și/sau reasigurare identifică una din situațiile prevăzute la alin.(2), Autoritatea de supraveghere interzice dispunerea liberă de active admise la acoperirea obligațiilor aferente contractelor de asigurare și/sau reasigurare. În cazul în care societatea de asigurare și/sau reasigurare dispune de sucursale în alte state sau este o sucursală a unei societăți de asigurare și/sau reasigurare din alt stat, Autoritatea de supraveghere informează despre măsurile impuse companiei, autoritatea de supraveghere din statul gazdă sau statul de origine.</p> <p>Articolul 76. Identificarea și notificarea deteriorării situației financiare</p> <p>(2) Deteriorarea condițiilor financiare implică:</p> <p>a) nerespectarea cerințelor prevăzute de prezenta lege privind rezervele tehnice;</p> <p>b) nerespectarea cerinței de capital de solvabilitate, prevăzute de prezenta lege;</p> <p>c) nerespectarea cerinței de capital minim;</p> <p>d) cerința de capital de solvabilitate sau coeficientul de lichiditate este mai mic decât normativul stabilit la finele unui trimestru;</p> <p>e) încălcarea cerințelor privind reasigurarea.</p> <p>(3) Societățile de asigurare și/sau reasigurare informează Autoritatea de supraveghere de îndată ce constată una din situațiile prevăzute la alin.(2) sau în cazul în care există un risc de apariție a acestora în următoarele trei luni.</p> <p>(4) În cazul în care o societate de asigurare și/sau reasigurare identifică una din situațiile prevăzute la alin.(2), Autoritatea de supraveghere interzice dispunerea liberă de active admise la acoperirea obligațiilor aferente contractelor de asigurare și/sau reasigurare. În cazul în care societatea de asigurare și/sau reasigurare dispune de sucursale în alte state sau este o sucursală a unei societăți de asigurare și/sau reasigurare din alt stat, Autoritatea de supraveghere informează despre măsurile impuse companiei, autoritatea de supraveghere din statul gazdă sau statul de origine.</p> <p>(5) În termen de două luni de la constatarea deteriorării condițiilor financiare prevăzute la alin.(2) cu excepția lit.c), societatea de asigurare și/sau reasigurare înaintează spre aprobare Autorității de supraveghere un plan de redresare.</p> <p>(6) La constatarea nerespectării cerinței de capital minim,</p>	<p>Compatibil</p> <p>CNPF</p>

	<p>stat, Autoritatea de supraveghere informează despre măsurile impuse, Autoritatea de supraveghere din statul gazdă sau statul de origine.</p> <p>Articolul 77. Supravegherea în cazul deteriorării situației financiare</p> <p>(1) În cazul în care situația unei societăți de asigurare și/sau reasigurare continuă să se deterioreze, Autoritatea de supraveghere este competentă de a întreprinde toate măsurile necesare pentru a proteja interesele asiguraților sau beneficiarilor serviciilor de asigurare în cazul contractelor de asigurare sau pentru a asigura executarea obligațiilor ce rezultă din contractele de reasigurare.</p> <p>(2) Autoritatea de supraveghere desemnează una sau mai multe persoane responsabile de monitorizarea implementării de către societatea de asigurare și/sau reasigurare a planului de redresare sau de finanțare.</p> <p>a) atribuțiile persoanelor desemnate pentru monitorizarea implementării planului de redresare și/sau de finanțare, se stabilesc de către Autoritatea de supraveghere și se referă cel puțin la:</p> <p>b) analiza situației financiare a societății de asigurare și/sau reasigurare;</p> <p>c) monitorizarea implementării acțiunilor prevăzute în planul de redresare sau de finanțare;</p> <p>d) urmărirea modului în care organele competente ale societății de asigurare și/sau reasigurare acționează pentru stabilirea și aplicarea măsurilor necesare pentru înlăturarea factorilor care au dus la înrăutățirea situației financiare;</p> <p>e) evaluarea impactului acțiunilor întreprinse de către societatea de asigurare și/sau reasigurare în vederea realizării planului de redresare sau de finanțare;</p> <p>f) înaintarea către societatea de asigurare și/sau reasigurare a propunerilor privind:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. revizuirea, suspendarea sau abrogarea deciziilor emise de către organele competente ale societății de asigurare și/sau reasigurare care duc la înrăutățirea situației financiare; 2. modificarea și/sau completarea strategiilor, activității operaționale, politicilor de investiții și a managementului riscului; 3. orice alte măsuri considerate necesare pentru înlăturarea factorilor care au dus la deteriorarea situației financiare a societății de asigurare și/sau reasigurare; <p>g) formularea recomandărilor către Autoritatea de supraveghere</p>	
--	--	--

<p><i>Articolul 143 Măsuri de punere în aplicare</i></p> <p>Comisia adoptă măsuri de punere în aplicare prin care specifică factorii care trebuie luați în considerare în vederea aplicării articolului 138 alineatul (4), inclusiv perioada maximă adecvată prevăzută la articolul 138 alineatul (4) primul paragraf, exprimată în luni, care trebuie să fie identică pentru toate întreprinderile de asigurare și de reasigurare.</p> <p>Dacă acest lucru este necesar pentru consolidarea convergenței, Comisia poate adopta dispoziții de aplicare stabilind specificații suplimentare cu privire la planul de redresare menționat la articolul 138 alineatul (2), la planul de finanțare menționat la articolul 139 alineatul (2) și cu privire la articolul 141, acordând atenția cuvenită evitării efectelor prociclice.</p> <p>Măsurile respective, destinate să modifice elemente esențiale ale prezentei directive, prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 301 alineatul (3).</p>	<p>puneț din planul de redresare financiară separat.</p> <p>(2) În cazul în care Autoritatea de supraveghere solicită prezentarea unui plan de redresare sau plan de finanțare, aceasta nu va aproba transferul de portofoliu în condițiile prezentei legi, atât timp cât consideră că drepturile asiguraților sau beneficiarilor serviciilor de asigurare sau obligațiile contractuale ale societății de reasigurare sînt compromise.</p>		
<p><i>Articolul 144 Retragerea autorizației</i></p> <p>(1) Autoritatea de supraveghere a statului membru de origine poate retrage o autorizație acordată unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare în următoarele cazuri:</p> <p>(a) întreprinderea în cauză nu utilizează autorizația în termen de 12 luni, renunță la aceasta în mod explicit sau încetează să își mai desfășoare activitatea pentru o perioadă mai mare de șase luni, cu excepția cazului în care statul membru în cauză prevede caducitatea autorizației în astfel de cazuri;</p> <p>(b) întreprinderea în cauză nu mai îndeplinește condițiile de autorizare;</p> <p>(c) întreprinderea în cauză își încalcă grav obligațiile care îi revin pe baza reglementărilor sub incidența cărora se află.</p> <p>Autoritatea de supraveghere a statului membru de origine retrage o autorizație acordată unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare în cazul în care întreprinderea nu respectă cerința de capital minim, iar autoritatea de supraveghere consideră că planul de finanțare prezentat este în mod evident inadecvat sau întreprinderea în cauză nu se conformează planului aprobat în termen de trei luni de la data constatării nerespectării cerinței de capital minim.</p> <p>(2) În situația retragerii sau caducității autorizației, autoritatea de supraveghere din statul membru de origine notifică autoritățile de supraveghere din alte state membre în consecință, iar respectivele autorități adoptă măsurile necesare pentru a împiedica întreprinderea de asigurare sau de reasigurare în cauză să înceapă noi operațiuni pe teritoriile lor.</p> <p>Autoritatea de supraveghere a statului membru de origine adoptă în plus, împreună cu autoritățile în cauză, toate măsurile necesare pentru a proteja interesele asiguraților și limitează în special disponerea liberă de activele întreprinderi de asigurare în conformitate cu articolul 140.</p> <p>(3) Orice decizie de retragere a autorizației trebuie motivată în mod detaliat și comunicată întreprinderii de asigurare sau de reasigurare în cauză.</p>	<p>Articolul 16. Retragerea licenței societății de asigurare/reasigurare</p> <p>(1) Retragerea licenței societății de asigurare/reasigurare se efectuează în următoarele cazuri:</p> <p>a) retragerea licenței este solicitată de asigurator,</p> <p>b) asiguratorul/reasiguratorul nu și-a început activitatea pentru care a fost autorizat în termen de 1 an de la data acordării licenței, sau a încetat să mai desfășoare activitate de mai mult de 6 luni;</p> <p>c) licența a fost obținută pe baza unor informații false sau prin alte mijloace ilegale;</p> <p>d) asiguratorul/reasiguratorul nu a îndeplinit măsurile specificate în Planul de rezoluție sau aceste măsuri nu și-au atins scopul,</p> <p>e) eşecul asiguratorului/reasiguratorului de a executa în mod consecvent două prescripții consecutive ale Autorității de supraveghere pentru încălcări similare;</p> <p>f) instanța de judecată a emis o hotărâre de inițiere a procesului de insolabilitate sau de încetare a activității asiguratorului/reasiguratorului;</p> <p>g) neînlturarea, în termenul stabilit, a circumstanțelor care au dus la suspendarea licenței;</p>	<p>Compatibil</p>	<p>CNPF</p>

<p>asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto internă și externă, retragerea licenței pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto internă atrage după sine și retragerea licenței pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto externă.</p> <p>(5) Titularul de licență, față de care a fost adoptată hotărârea cu privire la retragerea licenței, este obligat:</p> <ul style="list-style-type: none">a) să înceteze imediat desfășurarea activității pe piața asigurărilor.b) să restituie licența Autorității de supraveghere în termen de 2 zile lucrătoare de la data comunicării hotărârii cu privire la retragerea licenței;c) să întreprindă toate măsurile necesare întru asigurarea protecției intereselor persoanelor asigurate și ale altor persoane, drepturile cărora pot fi lezate prin retragerea licenței, inclusiv efectuarea transferului portofoliului de asigurare, după caz. <p>(6) Retragerea licenței de activitate nu absolvă asiguratorul/reasiguratorul de supraveghere ulterioară de către Autoritatea de supraveghere.</p> <p>(7) În cazul în care retragerea licenței este solicitată de asigurator/reasigurator, iar după retragerea licenței acesta nu transferă portofoliul de asigurare, rămânând a fi responsabil de obligațiile asumate în baza contractelor de asigurare încheiate, Autoritatea de supraveghere supraveghează modul de executare a obligațiilor față de persoanele asigurate până la data satisfacerii tuturor obligațiilor asumate.</p> <p>(8) Asiguratorul/reasiguratorul cărui a s-a retras licența nu are dreptul să desfășoare activitate de asigurare și/sau de reasigurare, și atribuie cea mai înaltă prioritate plății indemnizațiilor și despăgubirilor de asigurare. Retragerea licenței suspendă de drept toate tranzacțiile cu activele asiguratorului admise la acoperirea obligațiilor aferente contractelor de asigurare, cu excepția plății despăgubirilor și indemnizațiilor de asigurare, a sumelor de răscompărare pentru contractele de asigurare (reasigurare) încheiate anterior retragerii licenței.</p> <p>(9) Informația privind retragerea licențelor se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, pe pagina web oficială a Autorității de supraveghere și se menține timp de 7 ani. Menținerea referitoare la data și numărul deciziei privind suspendarea/retragerea licenței se consemnează în Registrul participanților profesioniști pe piața asigurărilor. După retragerea licenței toate evidențele și înregistrările persoanei licențiate referitoare la serviciile și activitățile desfășurate se păstrează pentru o perioadă de cel puțin 7 ani și,</p>	
--	--

	<p>licența sucursalei unei societăți de asigurare și/sau reasigurare dintr-un alt stat se retrage în următoarele situații:</p> <ul style="list-style-type: none">a) societatea de asigurare și/sau reasigurare în cauză hotărăște lichidarea sucursalei respective;b) entitatea rezultată ca urmare a unui proces de reorganizare în urma căreia societatea de asigurare și/sau reasigurare dintr-un alt stat își încetează existența, hotărăște lichidarea sucursalei respective;c) în urma unor procese de reorganizare la nivelul respectivei societăți de asigurare și/sau reasigurare sau al grupului din care face parte, activitatea sucursalei din Republica Moldova este preluată de o altă societate de asigurare și/sau reasigurare sau de o sucursală din Republica Moldova a unei societăți de asigurare și/sau reasigurare dintr-un alt stat;d) licența acordată societății de asigurare și/sau reasigurare respective din alt stat este retrasă de autoritatea competentă din statul de origine sau își încetează valabilitatea în orice mod;e) s-a pronunțat o hotărâre de lichidare a societății de asigurare și/sau reasigurare respective din alt stat. <p>(2) În cazurile prevăzute la alin.(1) lit.a)–c), societatea de asigurare și/sau reasigurare respectivă din alt stat trebuie să notifice, în termen de 2 zile lucrătoare, Autoritatea de supraveghere privind decizia sa de reorganizare și/sau lichidare a sucursalei din Republica Moldova și să transmită acesteia cel puțin un plan de lichidare a activelor și de stingere a datoriilor, care să asigure plata integrală a creanțelor asiguraților și ale altor beneficiari, sau, după caz, un plan de preluare a activității sucursalei.</p> <p>(3) Hotărârea de reorganizare și lichidare a sucursalei potrivit alin.(1) lit.a)–c) nu produce efecte decât după confirmarea de către Autoritatea de supraveghere a retragerii licenței, despre care se comunică societății de asigurare și/sau reasigurare în cauză din alt stat.</p> <p>(4) În cazul retragerii licenței eliberate unei sucursale a societăți de asigurare și/sau reasigurare din alt stat, Autoritatea de supraveghere adoptă măsurile necesare pentru a împiedica societatea de asigurare și/sau reasigurare în cauză să inițieze noi tranzacții pe teritoriul Republicii Moldova și pentru a proteja interesele asiguraților și altor beneficiari ai serviciilor de asigurare.</p>
--	--

	<p>(1) Autoritatea de supraveghere din alt stat trebuie să desemneze cel puțin trei persoane care să asigure conducerea activității sucursalei din Republica Moldova și care sînt împuternicite să angajeze și să reprezinte, în mod legal, în Republica Moldova, asiguratorul străin respectiv. Aceste persoane trebuie să dispună de reputație și experiență adecvate pentru exercitarea responsabilităților încredințate. Dispozițiile aferente persoanelor cu funcții de răspundere ale societății de asigurare și/sau reasigurare se aplică în mod corespunzător persoanelor cărora le-a fost încredințată conducerea sucursalelor.</p> <p>(2) Persoanele care asigură conducerea sucursalei unui asigurator din alt stat sînt responsabile de îndeplinirea, la nivelul sucursalei, a cerințelor prudențiale prevăzute de prezenta lege și actele normative ale Autorității de supraveghere.</p> <p>(3) Conducerea sucursalei și documentele necesare pentru realizarea supravegherii trebuie să se afle pe teritoriul Republicii Moldova, la adresa sediului înregistrat al sucursalei.</p>	
	<p>Articolul 22. Evaluarea calității societății de asigurare și/sau reasigurare care solicită înființarea sucursalei</p> <p>(1) La examinarea cererii pentru eliberarea licenței sucursalei societății de asigurare și/sau reasigurare din alte state, Autoritatea de supraveghere va evalua calitatea acesteia din urmă.</p> <p>(2) Suplimentar documentelor prezentate pentru obținerea licenței, solicitantul de licență va prezenta cel puțin următoarele:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) nivelul fondurilor proprii, al cerințelor de capital și lichiditatea societății de asigurare și/sau reasigurare; b) rezultatele evaluării efectuate de autoritatea competentă din statul de origine cu privire la acționarii direcți și/sau indirecți, inclusiv beneficiarii efectivi ai acestora, care dețin cel puțin 10% din capitalul social al societății de asigurare și/sau reasigurare. c) situațiile financiare auditate ale societății mamă pentru ultimii 3 ani. <p>(3) Dacă între societatea de asigurare și/sau reasigurare din alt stat, care solicită înființarea sucursalei, și alte persoane fizice sau juridice există legături strânse, Autoritatea de supraveghere acordă licența numai dacă aceste legături nu împiedică exercitarea eficientă a funcțiilor sale de supraveghere.</p> <p>(4) Modificările acționariatului societății de asigurare și/sau reasigurare respective din alt stat, care solicită înființarea sucursalei, sau ale persoanelor aflate în legături strânse cu aceasta, inclusiv cele care</p>	

<p>Dispoziții generale</p> <p>Articolul 147 Notificarea prealabilă a statului membru de origine</p> <p>Orice întreprindere de asigurare care intenționează să desfășoare activități pentru prima oară într-unul sau mai multe state membre pe baza libertății de a presta servicii notifică în prealabil autoritățile de supraveghere din statul membru de origine, indicând natura riscurilor sau a angajamentelor pe care își propune să le acopere.</p> <p>Articolul 148 Notificarea din partea statului membru de origine</p> <p>(1) În termen de o lună de la notificarea prevăzută la articolul 147, autoritățile de supraveghere din statul membru de origine comunică următoarele statului membru sau statelor membre pe teritoriul cărora o întreprindere de asigurare intenționează să desfășoare activități în baza libertății de a presta servicii:</p> <p>(a) un certificat care să ateste că întreprinderea de asigurare îndeplinește cerința de capital de solvabilitate și cerința de capital minim, calculate în conformitate cu articolele 100 și 129;</p> <p>(b) clasele de asigurare pe care a fost autorizată să le ofere întreprinderea de asigurare;</p> <p>(c) natura riscurilor sau a angajamentelor pe care întreprinderea de asigurare își propune să le acopere în statul membru gazdă.</p> <p>În același timp, autoritățile de supraveghere din statul membru de origine informează întreprinderea de asigurare în cauză cu privire la respectiva notificare.</p> <p>(2) Statele membre pe teritoriul cărora o întreprindere de asigurare generală intenționează să acopere, în baza libertății de a presta servicii, riscurile din clasa 10 din anexa I partea A, exclusiv răspunderea transportatorului, poate solicita întreprinderii de asigurare să transmită următoarele:</p> <p>(a) numele și adresa reprezentantului menționat la articolul 18 alineatul (1) litera (h);</p> <p>(b) o declarație care să confirme că aceasta a devenit membră a biroului național și a Fondului național de garanție al statului membru gazdă.</p> <p>(3) În cazul în care autoritățile de supraveghere din statul membru de origine nu comunică informațiile menționate la alineatul (1) în termenul prevăzut în prezenta directivă, acestea trebuie să își motiveze refuzul față de întreprindere a de asigurare în același termen.</p> <p>Refuzul sau lipsa de acțiune se află sub rezerva dreptului de a apela la instanță în statul membru de origine.</p> <p>(4) Întreprinderea de asigurare își poate începe activitatea de la data la care este informată despre comunicarea prevăzută la alineatul (1) primul paragraf.</p>	<p>Norme neaplicabile</p> <p>UE</p>		
<p>Articolul 149 Modificări în natura riscurilor sau a angajamentelor</p> <p>Orice modificare pe care o întreprindere de asigurare intenționează să o aducă informațiilor menționate la articolul 145 se află sub rezerva procedurii prevăzute la articolele 147 și 148.</p> <p>Subsecțiunea 2</p> <p>Răspunderea civilă auto</p> <p>Articolul 150 Asigurarea de răspundere civilă auto obligatorie</p> <p>(1) În cazul în care o întreprindere de asigurare generală printr-o unitate situată într-un stat membru acoperă un risc, cu excepția răspunderii transportatorului, clasificat în clasa 10 din anexa I partea A situat în alt stat membru, statul membru gazdă solicită întreprinderii respective să devină membră a biroului său național și a fondului său național de garanție și să participe la finanțarea acestora.</p> <p>(2) Contribuția financiară menționată la alineatul (1) trebuie plătită doar pentru riscurile, altele decât răspunderea transportatorului, clasificate în clasa 10 din anexa I partea A. Această contribuție se calculează pe aceeași bază ca și în cazul</p>	<p>Articolul 23. Asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto</p> <p>(1) Pentru a subscrie riscuri din clasa 10, sucursala societății de asigurare și/sau reasigurare din alt stat, desemnează reprezentanți de despăgubiri în fiecare municipiu al Republicii Moldova, obține calitatea de membru al Biroului Național și contribuie la formarea fondurilor create în condițiile prevăzute de Legea nr.414/2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule.</p> <p>(2) Prevederile aferente contribuțiilor financiare la fondurile menționate la alineatul precedent se aplică <i>mutatis mutandis</i></p>		<p>CNPF</p>

<p>(2) Statul membru gazdă nu poate solicita reprezentantului să întreprindă, în numele întreprinderii de asigurare generală care l-a desemnat, alte activități decât cele care sunt prevăzute la alineatul (1).</p> <p>(3) Desemnarea reprezentantului nu constituie în sine deschiderea unei sucursale în sensul articolului 145.</p> <p>(4) Dacă întreprinderea de asigurare nu desemnează un reprezentant, statele membre își pot da acordul ca reprezentantul însărcinat cu soluționarea daunelor desemnat în conformitate cu articolul 4 din Directiva 2000/26/CE să își asume rolul reprezentantului menționat la alineatul (1) din prezentul articol.</p>	<p>Secțiunea 3 Competențele autorităților de supraveghere din statul membru gazdă Subsecțiunea 1 Asigurare <i>Articolul 153</i> Limba</p> <p>Autoritățile de supraveghere ale statului membru gazdă pot cere ca informațiile pe care sunt autorizate să le solicite cu privire la activitatea întreprinderii de asigurare care operează pe teritoriul statului membru în cauză să le fie furnizate în limba oficială sau limbile oficiale ale statului respectiv.</p>	<p><i>Articolul 154</i> Notificare și aprobare prealabile</p> <p>(1) Statul membru gazdă nu adoptă prevederi impunând autorizarea prealabilă sau notificarea sistemată a condițiilor generale și speciale ale polițelor de asigurare, a nivelului primelor sau, în cazul asigurărilor de viață, a bazelor tehnice utilizate în special pentru calcularea nivelului primelor și a rezervelor tehnice, a formularelor și altor documente pe care o întreprindere de asigurare intenționează să le folosească în relația sa cu deținătorii de polițe de asigurare.</p> <p>(2) Pentru a verifica respectarea dispozițiilor de drop intern privind contractele de asigurare, statul membru gazdă poate solicita unei întreprinderi de asigurare care își propune să desfășoare activități pe teritoriul său, să notifice doar nesistematic condițiile polițelor și alte documente imprimate pe care își propune să le utilizeze, fără ca această solicitare să constituie o condiție prealabilă pentru ca întreprinderea de asigurare să își desfășoare activitatea.</p> <p>(3) Statul membru gazdă nu poate menține sau introduce notificarea prealabilă sau aprobarea majorării primelor de încasat decât ca element al unui sistem general de control al prețurilor.</p>	<p><i>Articolul 155</i></p> <p>Întreprinderi de asigurare care nu respectă dispozițiile legale</p> <p>(1) În cazul în care autoritățile de supraveghere ale unui stat membru gazdă stabilesc că o întreprindere de asigurare care are o sucursală sau care desfășoară activități în baza libertății de a presta servicii pe teritoriul statului în cauză nu respectă dispozițiile legale care se aplică accesiei în acel stat membru, acestea impun întreprinderii de asigurare să remedieze situația neregulamentară.</p> <p>(2) În cazul în care întreprinderea de asigurare în cauză nu ia măsurile necesare, autoritățile de supraveghere ale statului membru în cauză informează autoritățile de supraveghere ale statului membru de origine cu privire la aceasta.</p> <p>Autoritățile de supraveghere din statul membru de origine, cu prima ocazie, iau toate măsurile adecvate pentru a se asigura că întreprinderea de asigurare în cauză remediază situația neregulamentară.</p> <p>Autoritățile de supraveghere din statul membru de origine informează autoritățile de supraveghere din statul membru gazdă cu privire la măsurile luate.</p> <p>(3) În cazul în care, în pofida măsurilor adoptate de statul membru de origine sau din cauza faptului că măsurile respective se dovedesc a fi inadecvate sau lipsesc cu desăvârșire în statul membru în cauză, întreprinderea de asigurare continuă să încalce dispozițiile legale în vigoare în statul membru gazdă. Autoritățile de supraveghere din statul membru gazdă după ce informează autoritățile de supraveghere ale statului membru de origine, pot adopta măsurile adecvate pentru a preveni sau penaliza neregulile ulterioare, inclusiv, în măsura</p>	<p>a) colectează toate informațiile necesare cu privire la dosarele de daună; b) deține competența de a reprezenta asiguratorul/reasiguratorul în relația cu persoanele care au suferit un prejudiciu și solicită despăgubiri, inclusiv pentru plata acestora; c) reprezintă și întreprinde acțiunile necesare pentru ca asiguratorul/reasiguratorul să fie prezentat în fața instanțelor și autorităților din Republica Moldova, în ceea ce privește despăgubirile; d) poate să reprezinte asiguratorul/reasiguratorul în fața Autorității de supraveghere referitor la verificarea existenței și a valabilității polițelor de asigurare.</p>	<p>Parțial compatibil</p> <p>CNPF</p>
		<p><i>Articolul 88.</i> Condiții de asigurare și tarife</p> <p>(1) Contractele de asigurare se încheie cu respectarea legislației naționale aplicabile. Societățile de asigurare și/sau reasigurare oferă și încheie contracte de asigurare în condițiile respectării dispozițiilor Codului Civil, prezentei legi, Legii nr.414/2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule și actelor normative ale Autorității de supraveghere.</p> <p>(2) Societatea de asigurare și/sau reasigurare notifică și prezintă în termenii prevăzuți de prezenta lege Autorității de supraveghere condițiile generale sau speciale de asigurare, nivelul primelor, modelele de contracte și polițele de asigurare și alte documente pe care societatea urmează să le utilizeze în relațiile cu contractanții sau asigurații.</p>	<p><i>Articolul 117.</i> Măsuri și metode de supraveghere</p> <p>(1) Autoritatea de supraveghere are competență de a lua orice măsuri de supraveghere necesare în ceea ce privește societățile de asigurare și/sau reasigurare, sucursalele societăților de asigurare și/sau reasigurare din alte state, intermediarii în asigurări și/sau reasigurări, precum și membrii organelor de conducere și persoanele cu funcții cheie ale acestora, inclusiv:</p> <p>a) recomandări și atenționări; b) prescripții privind înăbușarea încălcărilor; c) măsuri suplimentare de implementare a managementului riscurilor; d) suspendarea oricărei tranzacții cu activele asiguratorului admise la acoperirea obligațiilor aferente contractelor de asigurare și/sau reasigurare; e) prescrierea majorării capitalului în vederea asigurării stabilității financiare a societății de asigurare și sau reasigurare, sucursalelor societății de asigurare și/sau reasigurare din alte state; f) instituirea administrării speciale; g) redresarea situației (remedierea financiară); h) aplicarea măsurilor de rezoluție; i) aplicarea sancțiunilor; j) suspendarea sau retragerea licenței; k) inițierea procedurilor de lichidare silită; l) inițierea procedurilor de insolvențiale; m) alte măsuri prevăzute de prezenta lege.</p>	<p>Parțial compatibil</p> <p>CNPF</p>	

<p>taxelor parafiscale datorate în conformitate cu alineatul (1).</p> <p>Subsecțiunea 2 Reasigurare <i>Articolul 158</i></p> <p>Întreprinderi de reasigurare care nu respectă dispozițiile legale</p> <p>(1) În cazul în care autoritățile de supraveghere ale unui stat membru constată că o întreprindere de reasigurare ce are o sucursală sau își desfășoară activitatea în temeiul libertății de a presta servicii pe teritoriul respectivului stat membru nu respectă normele de drept intern care îi sunt aplicabile, ele invită întreprinderea în cauză să pună capăt acestei situații ilegale. În paralel, autoritățile în cauză informează autoritățile de supraveghere ale statului membru de origine cu privire la aceasta.</p> <p>(2) În cazul în care, în ciuda măsurilor adoptate de autoritățile de supraveghere ale statului membru de origine sau deoarece respectivele măsuri se dovedesc inadecvate, întreprinderea de reasigurare încalcă în continuare normele aplicabile în statul membru gazdă, autoritățile de supraveghere ale statului membru gazdă pot, după ce au informat autoritatea competentă a statului membru de origine, să adopte măsuri adecvate pentru a preveni sau sancționa noi încălcări, în măsura în care acest lucru este absolut necesar, împiedicând întreprinderea de reasigurare să încheie în continuare noi contracte de reasigurare pe teritoriul statului membru gazdă.</p> <p>Statele membre se asigură că este posibil, pe teritoriul propriu, să se elibereze întreprinderilor de reasigurare documentele juridice necesare pentru respectivele măsuri.</p> <p>(3) Orice măsură adoptată în conformitate cu alineatele (1) și (2) și care cuprinde sancțiuni sau restricții pentru desfășurarea activității de reasigurare trebuie motivată în mod corespunzător și notificată întreprinderii de reasigurare în cauză.</p>	<p>Articolul 26. Sucursalele care nu respectă dispozițiile legale</p> <p>(1) În cazul în care Autoritatea de supraveghere stabilește că o sucursală a societății de asigurare și/sau reasigurare din alt stat ce desfășoară activitate pe teritoriul Republicii Moldova nu respectă dispozițiile legale care se aplică acesteia, Autoritatea de supraveghere prescrie societății de asigurare și/sau reasigurare să remedieze situația neregulamentară.</p> <p>(2) În cazul în care, succursala societății de asigurare și/sau reasigurare nu execută prescripția Autorității de supraveghere și continuă să încalce dispozițiile legale, Autoritatea de supraveghere după informarea Autorității de supraveghere din statul de origine, este în drept să adopte măsuri pentru a preveni sau sancționa neregulile stabilite, inclusiv, pentru a interzice subscrierea unor noi sau unor anumite contracte de asigurare (reasigurare) și a încetării primelor aferente.</p>	<p>Articolul 47. Informația statistică privind activitatea desfășurată</p> <p>(1) Societatea de asigurare și/sau reasigurare dispune de o bază de date statistică de asigurări pentru a prelucra statistic fiecare clasă de asigurare a contractelor de asigurare încheiate, calcularea primelor, cazurile asigurate și daunele.</p> <p>(2) Societatea de asigurare și/sau reasigurare informează Autoritatea de supraveghere, separat despre activitatea desfășurată de către succursalele sale în alte state, despre valoarea primelor, daunelor și comisiunilor fără deducerea reasigurării, separat pentru fiecare stat după cum urmează:</p> <p>a) pentru asigurarea generală pe fiecare clasă de asigurare;</p> <p>b) pentru asigurarea de viață pe fiecare clasă de asigurare.</p> <p>(3) Fără a aduce atingere alin.(2), pentru clasa 10 (<i>asigurări de răspundere civilă pentru autovehicule</i>), asigurătorul/reasigurătorul informează Autoritatea de supraveghere cu privire la frecvența și costul mediu al daunelor.</p> <p>(4) Autoritatea de supraveghere comunică informațiile menționate la alin.(2) în termen rezonabil sub formă de sinteză în adresa autorităților de supraveghere din fiecare stat implicat, la cererea</p>	<p>Secțiunea 4 Informații statistice</p> <p>Articolul 159 Informații statistice privind activitățile transfrontaliere</p> <p>Fiecare întreprindere de asigurare informează autoritatea de supraveghere din statul membru de origine, separat pentru operațiunile încheiate în baza dreptului de stabilire și a libertății de a presta servicii, asupra valorii primelor, daunelor și comisiunilor fără deducerea reasigurării, separat pentru fiecare stat membru și după cum urmează:</p> <p>(a) pentru asigurarea generală pentru fiecare grup de clase de asigurare prevăzute în anexa V,</p> <p>(b) pentru asigurarea de viață pentru fiecare dintre clasele I - IX, prevăzute în anexa II.</p> <p>Pentru clasa 10 din anexa I partea A, exclusiv răspunderea transportatorului, întreprinderea în cauză informează autoritatea de supraveghere respectivă și cu privire la frecvența și costul mediu al daunelor.</p> <p>Autoritatea de supraveghere din statul membru de origine comunică informații le menționate la primul și al doilea paragraf în termen rezonabil sub formă de sinteză autorităților de supraveghere din fiecare dintre statele membre implicate, la cererea acestora.</p>
	<p>Compatibil</p>	<p>Parțial compatibil</p>	<p>CNPF</p>

<p>jumătate din pragul absolut prevăzut la articolul 129 alineatul (1) litera (d) cu privire la cerința de capital minim și depune o pătrime din acel prag absolut drept garanție;</p> <p>(f) să se angajeze să acopere cerința de capital de solvabilitate și cerința de capital minim în conformitate cu articolele 100 și 128;</p> <p>(g) comunică numele și adresa reprezentantului însărcinat cu soluționarea daunelor desemnat în fiecare dintre statele membre diferite de statul membru în care este cerută autorizarea în cazul în care riscurile care trebuie acoperite sunt clasificate la clasa 10 din anexa I partea A, cu excepția răspunderii transportatorului;</p> <p>(h) să prezinte un plan de afaceri în conformitate cu articolul 163;</p> <p>(i) îndeplinește cerințele de guvernare enunțate în capitolul IV secțiunea 2;</p> <p>(3) În sensul prezentului capitol, „sucursală” înseamnă orice prezență permanentă pe teritoriul unui stat membru a unei întreprinderi menționate la alineatul (1), care primește autorizare în acel stat membru și desfășoară o activitate de asigurare.</p>	<p>reasigurare încăperca în care este amplasată sucursala sau subdiviziunea trebuie să fie dotată cu legătură telefonică, safeu, aparat de casă cu memorie fiscală, computer cu conectare la rețeaua internet, software destinat ținerii evidenței contabile și/sau statistice.</p> <p>(6) în cazul emiterii deciziei privind închiderea sucursalei, asiguratorul/reasiguratorul în termen de până la 10 zile este obligat să notifice, prin publicarea unui avis în Monitorul Oficial, asigurații sau beneficiarii serviciilor de asigurare, descrierii de sucursala respectivă și să ia măsuri privind executarea obligațiilor față de aceștia.</p> <p>Articolul 46. Înființarea sucursalelor pe teritoriul altui stat</p> <p>(1) Societățile de asigurare și/sau reasigurare din Republica Moldova pot desfășura activitate în limita claselor prevăzute în licența eliberată de Autoritatea de supraveghere pe teritoriul unui alt stat, prin înființarea sucursalelor, dacă din informațiile prezentate rezultă îndeplinirea următoarelor condiții:</p> <p>a) societatea de asigurare și/sau reasigurare dispune de management adecvat și de situație financiară corespunzătoare în raport cu activitatea propusă pentru a fi desfășurată prin intermediul sucursalei;</p> <p>b) cadrul legislativ existent în statul gazdă și/sau modul de aplicare a acestuia nu împiedică exercitarea de către Autoritatea de supraveghere a funcțiilor sale de supraveghere;</p> <p>c) societatea de asigurare și/sau reasigurare nu se află în situația de a nu îndeplini cerințele stabilite de prezenta lege sau de reglementările emise în aplicarea acesteia.</p> <p>(2) Sarcina probării documentare a îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin.(1) revine societății de asigurare și/sau reasigurare care solicită autorizare.</p> <p>(3) Pentru scopurile prezentei legi, toate sucursalele înființate de o societate de asigurare și/sau reasigurare licențiată în Republica Moldova în alte state sînt considerate o singură sucursală.</p> <p>(4) Societatea de asigurare care intenționează să înființeze sucursale pentru a desfășura activitate de asigurare pe teritoriul altui stat depune o cerere la Autoritatea de supraveghere cu privire la eliberarea avizului privind acordarea dreptului sucursalei de a desfășura activitate pe teritoriul altui stat, indicând natura riscurilor pe care intenționează să le subscrie și a angajamentelor pe care intenționează să și le asume. Aceasta va desfășura activitate de asigurare pe teritoriul altui stat, doar după eliberarea de către Autoritatea de Supraveghere a avizului prealabil în acest sens, conform reglementărilor emise de către ultima.</p>	
--	---	--

<p><i>Articolul 163 Planul de afaceri al sucursalei</i></p> <p>(1) Planul de afaceri al sucursalei menționat la articolul 160 alineatul (2) litera (h) conține următoarele:</p> <p>(a) natura riscurilor sau a angajamentelor pe care întreprinderea își propune să le acopere,</p> <p>(b) liniile directe privind reasigurarea,</p> <p>(c) estimări privind cerința viitoare de capital de solvabilitate, stabilită în capitolul VI secțiunea 4, pe baza unui bilanț previzional, precum și metoda de calcul utilizată pentru obținerea acestor estimări;</p> <p>(d) estimări privind viitoarea cerință de capital minim, stabilită în capitolul VI secțiunea 5, pe baza unui bilanț previzional, precum și metoda de calcul utilizată pentru obținerea acestor estimări;</p> <p>(e) situația fondurilor proprii eligibile și a fondurilor proprii de bază eligibile ale întreprinderii în raport cu cerința de capital de solvabilitate menționate în capitolul VI secțiunile 4 și 5;</p>	<p>de supraveghere privind notificarea autorității de supraveghere din statul gazdă.</p> <p>(7) În termen de trei luni de la înregistrarea cererii menționate la alin.(4), după emiterea avizului prealabil pentru dreptul sucursalei de desfășurare a activității pe teritoriul altui stat, Autoritatea de supraveghere notifică autoritatea de supraveghere din statul gazdă și transmite copia avizului ca atașament. Totodată Autoritatea de supraveghere notifică și societatea de asigurare și/sau reasigurare cu privire la acest fapt.</p> <p>(8) Orice modificare a elementelor reglementate de prezentul articol, care sînt examinate la avizarea înființării sucursalei, este supusă aprobării prealabile a Autorității de supraveghere.</p> <p>(9) Autoritatea de supraveghere respinge cererea de eliberare a avizului, dacă în cadrul examinării volumului și activităților preconizate ale sucursalei, există îndoieli rezonabile cu privire la corespunderea societății de asigurare și/sau reasigurare cerințelor privind solvabilitatea, stabilitatea financiară și sistemul de guvernare prevăzute de prezenta lege.</p> <p>(10) În cazul în care Autoritatea de supraveghere respinge cererea de eliberare a avizului privind acordarea dreptului sucursalei de a desfășura activitate pe teritoriul altui stat, aceasta notifică societatea de asigurare și/sau reasigurare cu privire la motivele respingerii sale.</p> <p>(11) În cazul suspendării, retragerii licenței, reorganizării, lichidării societății de asigurare și/sau reasigurare, Autoritatea de supraveghere notifică Autoritatea de supraveghere din statul gazdă despre acest fapt.</p>	<p>Echivalență Articolul 11. Planul de afaceri Orice cerere de licențiere a unei societăți de asigurare/reasigurare trebuie să fie însoțită de un plan de afaceri, elaborat în conformitate cu actele normative ale Autorității de supraveghere, care să cuprindă cel puțin clasele și riscurile de asigurare propuse a fi desfășurate și structura organizatorică a asiguratorului și din care să rezulte capacitatea acesteia de a-și realiza obiectivele propuse în condiții compatibile cu principiile unei practici prudente și sănătoase în domeniul asigurărilor, prin conformarea cadrului de administrare, a polițelor, procedurilor, mecanismelor interne, capitalului și lichidității la specificul, volumul și complexitatea activităților pe care și le propune să le desfășoare în următorii 3 ani.</p>	<p>Parțial compatibil</p> <p>CNPF</p>
---	---	---	--

<p>(a) întreprinderea cesionară are fondurile proprii eligibile necesare pentru a acoperi cerința de capital de solvabilitate, în cazul în care este luat în considerare transferul;</p> <p>(b) legislația statului membru al întreprinderii cesionare permite un astfel de transfer, și</p> <p>(c) statul membru în cauză a fost de acord cu transferul.</p> <p>(4) În cazurile menționate la alineatele (1) - (3), statul membru în care este situată sucursala cedentă autorizează transferul după ce obține acordul autorităților de supraveghere din statul membru al riscului sau în statul membru al angajamentului, în cazul în care acesta diferă de statul membru în care este situată sucursala cedentă.</p> <p>(5) Autoritățile de supraveghere din statul membru consultat transmit avizul sau acordul lor autorităților de supraveghere din statul membru de origine al sucursalei cedente în termen de trei luni de la primirea cererii. Absența vreunui răspuns de la autoritățile consultate în termenul în cauză se consideră echivalentul unui aviz favorabil sau al unui acord tacit.</p> <p>(6) Transferul autorizat în conformitate cu prevederile de la alineatele (1)-(5) se publică în conformitate cu legislația națională din statul membru în care este situat riscul sau din statul membru al angajamentului.</p> <p>Astfel de transferuri sunt automat opozabile deținătorilor de polițe de asigurare, asiguraților și altor persoane care au drepturi și obligații rezultate din contractele transferate.</p>	<p>care fac obiectul transferului, inclusiv termeni și condițiile generale ale acestei asigurări și calculele rezervelor tehnice;</p> <p>b) lista de active pentru acoperirea rezervelor tehnice, certificate de către actuar, inclusiv cuantumul și datele pe baza cărora acestea pot fi verificate;</p> <p>c) planul de afaceri al societății de asigurare și/sau absorbante (cesionare), înmăd cont de portofoliul de asigurare acziționat;</p> <p>d) raportarea estimativă a capitalului de solvabilitate a asiguratorului/reasiguratorului cesionar după încheierea transferului de portofoliu;</p> <p>e) contractul (acordul) privind transferul portofoliului de asigurare.</p> <p>(7) Transferul de portofoliu intră în vigoare la data publicării deciziei autorității de supraveghere în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.</p> <p>(8) Asiguratorul care acceptă transferul de portofoliu notifică despre aceasta asigurații în termen de 15 zile din data intrării în vigoare a deciziei de aprobare a transferului, printr-un anunț publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova în două ediții consecutive.</p> <p>(9) O societate de asigurare și/sau reasigurare transferă portofoliul de asigurare cel târziu în termen de trei luni de la data aprobării autorității de supraveghere a transferului portofoliului de asigurare, în caz contrar, decizia privind aprobarea transferului de portofoliu își pierde valabilitatea.</p> <p>(10) În termen de 30 de zile de la transferul portofoliului de asigurare, societatea de asigurare și/sau reasigurare prezintă Autorității de supraveghere informație justificativă privind transferul acestuia.</p> <p>(11) Dispozițiile alin.(1) se aplică corespunzător și asiguratorilor care intră în procedură de remediere financiară, reorganizare sau lichidare, după caz.</p>	
<p><i>Articolul 165 Rezerve tehnice</i></p> <p>Statele membre impun întreprinderilor să constituie rezerve tehnice adecvate pentru a acoperi obligațiile de asigurare și de reasigurare asumate pe teritoriul lor, calculate în conformitate cu capitolul VI secțiunea 2. Statele membre impun întreprinderilor evaluarea activelor și pasivelor în conformitate cu capitolul VI secțiunea 1 și determinarea fondurilor proprii în conformitate cu capitolul VI secțiunea 3.</p> <p><i>Articolul 166 Cerința de capital de solvabilitate și cerința de capital minim</i></p> <p>(1) Fiecare stat membru impune sucursalelor înființate pe teritoriul său o valoare a fondurilor proprii eligibile care constă în elementele menționate la articolul 98 alineatul (3).</p> <p>Cerința de capital de solvabilitate și cerința de capital minim se calculează în conformitate cu dispozițiile capitolului VI secțiunile 4 și 5;</p> <p>Cu toate acestea, în scopul calculării cerinței de capital de solvabilitate și a cerinței de capital minim, se iau în considerare atât pentru asigurații generale, cât și pentru asigurații de viață, numai operațiunile desfășurate de sucursala în cauză.</p> <p>(2) valoarea fondurilor proprii de bază eligibile pentru a acoperi cerința de capital minim și pragul absolut al respectivei cerințe de capital minim se constituie în conformitate cu articolul 98 alineatul (4).</p> <p>(3) Valoarea fondurilor proprii de bază eligibile nu poate fi mai mică decât jumătate din pragul absolut prevăzut la articolul 129 alineatul (1) litera (d). Garanția depusă în conformitate cu articolul 162 alineatul (2) litera (e) se ia în considerare în constituirea fondurilor proprii de bază eligibile destinate acoperirii cerinței de capital minim.</p> <p>(4) Activele care reprezintă contrapartida cerinței de capital minim trebuie păstrate în statul membru în care se desfășoară activitățile până la valoarea cerinței de capital minim, iar surplusul în cadrul Comunității.</p> <p><i>Articolul 167</i></p> <p>Avantaje pentru întreprinderile autorizate în mai multe state membre</p> <p>(1) Orice întreprindere care a obținut o autorizație de la mai</p>	<p>Echivalență</p> <p>Articolul 56. Evaluarea activelor și a pasivelor</p> <p>Articolul 64. Rezervele tehnice. Dispoziții generale</p> <p>Articolul 65. Calcularea rezervelor tehnice</p>	<p>Parțial compatibil</p> <p>CNPF</p>
<p>Echivalență</p> <p>Secțiunea IV</p> <p>CERINȚA DE CAPITAL DE SOLVABILITATE</p> <p>Articolul 71. Solvabilitatea și stabilitatea financiară a asiguratorului /reasiguratorului</p> <p>Articolul 72. Frecvența calculării</p> <p>Secțiunea V</p> <p>CERINȚA DE CAPITAL MINIM</p> <p>Articolul 73. Calcularea cerinței de capital minim</p> <p>Articolul 20. Capitalul de dotare a sucursalei</p> <p>(1) Sucursala unui asigurator din alt stat trebuie să dispună de un capital de dotare pentru obținerea licenței și desfășurarea activității de asigurare pe teritoriul Republicii Moldova.</p> <p>(2) Capitalul de dotare al sucursalei se asigură prin punerea la dispoziția acesteia, în formă bănească, a capitalului de dotare de către societatea de asigurare și/sau reasigurare respectivă din alt stat, care nu poate fi mai mică decât cerința de capital minim prevăzută la art.65.</p>	<p>Parțial compatibil</p> <p>CNPF</p>	<p>Norme UE neaplicabile</p> <p>CNPF</p>

	<p>identificare a deteriorării condițiilor financiare și notifică imediat Autoritatea de supraveghere atunci când o asemenea deteriorare se produce.</p> <p>(2) Deteriorarea condițiilor financiare implică</p> <p>a) nerespectarea cerințelor prevăzute de prezenta lege privind rezervele tehnice;</p> <p>b) nerespectarea cerinței de capital de solvabilitate, prevăzute de prezenta lege;</p> <p>c) nerespectarea cerinței de capital minim;</p> <p>d) cerința de capital de solvabilitate sau coeficientul de lichiditate este mai mic decât normativul stabilit la finele unui trimestru;</p> <p>e) încălcarea cerințelor privind reasigurarea.</p>				
<p>Articolul 169</p> <p>Separarea activităților de asigurare de viață și de asigurare generală</p> <p>(1) Sucursalele menționate în prezenta secțiune nu pot desfășura simultan activități de asigurare de viață și asigurare generală în același stat membru.</p> <p>(2) Prin derogare de la alineatul (1) statele membre pot prevedea că sucursalele avute în vedere în prezenta secțiune, care la datele relevante menționate la articolul 73 alineatul (5) primul paragraf desfășoară ambele activități simultan într-un stat membru, pot continua acest lucru cu condiția ca fiecare activitate să fie gestionată separat, în conformitate cu articolul 74.</p> <p>(3) Orice stat membru care, în conformitate cu articolul 73 alineatul (5) al doilea paragraf, cere întreprinderilor stabilite pe teritoriul său să înceteze desfășurarea simultană a activităților în care erau angajate la datele relevante menționate la articolul 73 alineatul (5) primul paragraf trebuie, de asemenea, să impună această cerință și în cazul sucursalelor menționate în prezenta secțiune, care sunt înființate pe teritoriul său și desfășoară simultan ambele activități pe teritoriul în cauză.</p> <p>Statele membre pot prevedea că sucursalele menționate în prezenta secțiune, ale căror sedii centrale desfășoară simultan ambele activități și care la datele menționate la articolul 73 alineatul (5) primul paragraf desfășoară pe teritoriul unui stat membru numai activitățile de asigurare de viață, își pot continua activitatea acolo. În cazul în care întreprinderea dorește să desfășoare activitate de asigurare generală pe teritoriul în cauză, aceasta poate desfășura activitate de asigurare generală numai prin intermediul unei sucursale.</p>	<p>Echivalență</p> <p>Articolul 99. Gestionarea separată a activităților de asigurare de viață și de asigurare generală</p> <p>(1) Activitate simultană în categoriile "asigurări de viață" și "asigurări generale" poate fi desfășurată numai în condițiile separării acestor două activități, în conformitate cu prezenta lege și cu actele normative ale Autorității de supraveghere.</p> <p>(2) Activitatea de asigurare de viață și activitatea de asigurare generală vor fi gestionate separat în următoarele scopuri:</p> <p>a) interesele deținătorilor de polițe de asigurare de viață și, respectiv, de polițe de asigurare generală să nu fie în nici un fel prejudiciate și, în special, profilul înregistrat în una dintre cele două activități să nu fie folosit în beneficiul celeilalte activități decât în cazuri excepționale și cu aprobarea prealabilă a Autorității de supraveghere;</p> <p>b) cerințele de capital minim se respectă pentru fiecare categorie de asigurare individual, în baza conturilor separate;</p> <p>c) cerințele de capital de solvabilitate, stabilite în conformitate cu prezenta lege și cu actele normative ale Autorității de supraveghere, pentru fiecare dintre cele două activități să fie calculate în mod independent, fără transfer de active de la o activitate la alta;</p> <p>d) obligațiile aferente activității de asigurare de viață sau activității de asigurare generală nu pot fi suportate din contul celeilalte activități.</p>	<p>Articolul 170</p> <p>Retragerea autorizației pentru întreprinderi autorizate în mai multe state membre</p> <p>În cazul retragerii autorizației de către autoritatea menționată la articolul 167 alineatul (2), respectiva autoritate informează în acest sens autoritățile de supraveghere ale celorlalte state membre în care întreprinderea își desfășoară activitatea, iar respectivele autorități iau măsurile corespunzătoare.</p> <p>În cazul în care respectiva decizie de retragere este motivată prin insuficiența solvabilității globale, astfel cum este stabilită de către statele membre care au aprobat solicitarea menționată la articolul 167, statele membre care și-au dat acest acord procedeează, de asemenea, la retragerea autorizației lor.</p> <p>Articolul 171 Acorduri cu țări terțe</p> <p>Prin intermediul acordurilor încheiate în conformitate cu tratatul cu una sau mai multe țări terțe, Comunitatea poate aproba aplicarea de dispoziții diferite de cele prevăzute în prezenta secțiune, în scopul garantării că, pe baza condițiilor de reciprocitate, în statele membre există o protecție adecvată pentru deținători de polițe de asigurare și asigurați.</p>	<p>Parțial compatibil</p>	<p>CNPF</p>	
	<p>Echivalență</p> <p>Articolul 120. Cooperarea și schimbul de informații</p> <p>(1) În vederea realizării obiectivelor sale, Autoritatea de supraveghere cooperează și realizează schimb de informații cu autoritățile competente din Republica Moldova și din alte state.</p> <p>(2) Autoritățile prevăzute la alin.(1) trebuie să fie consultate în mod special în contextul evaluării calității acțiunilor societăților de asigurare și/sau de reasigurare, inclusiv celor din alte state, al reputației și experienței persoanelor care urmează să dețină sau dețin funcții de răspundere în cadrul societății de asigurare și/sau de reasigurare. Caracterul confidențial sau secretul profesional conținut în informațiile deținute de autoritățile prevăzute la alin.(1) nu împiedică schimbul de informații între respectivi subiecți și poate fi realizat numai în</p>	<p>Parțial compatibil</p>	<p>CNPF</p>		

<p>întreprinderilor de reasigurare la piața fiecărei părți contractante, precum și a recunoașterii mutuale a normelor și practicilor prudențiale privind reasigurarea. Respectivele acorduri vizează, de asemenea, să permită:</p> <p>(a) ca autoritățile de supraveghere ale statelor membre să obțină informațiile necesare pentru supravegherea întreprinderilor de reasigurare cu sediul central în Comunitate și care își desfășoară activitatea pe teritoriul țărilor terțe în cauză,</p> <p>(b) ca autoritățile de supraveghere ale țărilor terțe în cauză să obțină informațiile necesare pentru supravegherea întreprinderilor de reasigurare cu sediul central pe teritoriul lor și care își desfășoară activitatea în Comunitate.</p> <p>(3) Fără a aduce atingere articolului 300 alineatele (1) și (2) din tratat, Comisia, asistată de Comitetul european pentru asigurări și pensii ocupaționale, examinează rezultatul negocierilor prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol și situația ce decurge din aceasta.</p>		<p>Filiiale întreprinderilor de asigurare și de reasigurare reglementate de legislația unei țări terțe și achiziționările de participații de către astfel de întreprinderi <i>Articolul 176</i></p> <p>Informații care trebuie comunicate Comisiei de către statele membre</p> <p>Autoritățile de supraveghere ale statelor membre informează Comisia și autoritățile de supraveghere ale celorlalte state membre cu privire la orice autorizație a unei filiale directe sau indirecte a uneia sau mai multor întreprinderi-mamă reglementate de legislația unei țări terțe.</p> <p>Aceste informații menționează și structura grupului în cauză.</p> <p>În cazul în care o întreprindere care se află sub incidența legii dintr-o țară terță achiziționează o participație într-o întreprindere de asigurare sau de reasigurare autorizată în Comunitate, astfel încât această întreprindere de asigurare sau de reasigurare ar deveni o filială a respectivei întreprinderi de asigurare dintr-o țară terță, autoritățile de supraveghere ale statului membru de origine informează Comisia și autoritățile de supraveghere ale celui alt stat membru.</p>		<p>Tratatul rezervat de țările terțe întreprinderilor de asigurare și de reasigurare comunitare</p> <p>(1) Statele membre informează Comisia cu privire la dificultățile de ordin general cu care se confruntă întreprinderile lor de asigurare sau de reasigurare pentru a se stabili și a opera într-o țară terță sau a-și desfășura activitatea într-o țară terță.</p> <p>(2) Comisia transmite periodic Consiliului un raport de evaluare a tratamentului rezervat în țările terțe întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare autorizate în Comunitate, în ceea ce privește:</p> <p>(a) stabilirea în țări terțe a întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare autorizate în Comunitate,</p> <p>(b) achiziția de participații în întreprinderi de asigurare sau de reasigurare din aceste țări.</p> <p>(c) desfășurarea activității de asigurare sau de reasigurare a acestora atunci când se stabilesc în țările terțe în cauză;</p> <p>(d) furnizarea transfrontalieră de servicii de asigurare sau de reasigurare din Comunitate spre aceste țări.</p> <p>Comisia transmite respectivul raport Consiliului, însoțit, după caz, de propuneri sau recomandări adecvate.</p>		<p>Secțiunea IX</p> <p>TITLUL II</p>	<p>Parțial</p> <p>CNPF</p>
--	--	--	--	--	--	---	----------------------------

<p>Secțiunea 4 Condițiile contractelor de asigurare și nivelul primelor <i>Articolul 181 Asigurare generală</i></p> <p>(1) Statele membre nu solicită aprobarea prealabilă sau comunicarea sistematică a condițiilor generale sau speciale ale polițelor de asigurare, a nivelului primelor sau formularelor și altor documente imprimate pe care o întreprindere de asigurare își propune să le utilizeze în relațiile cu deținătorii de polițe de asigurare.</p> <p>Statele membre poate solicita comunicarea nesistematică a acestor condiții și a celorlalte documente numai pentru a controla respectarea dispozițiilor de drept intern privind contractele de asigurare. Aceste solicitări nu pot constitui o condiție prealabilă pentru ca o întreprindere de asigurare să își desfășoare activitatea.</p> <p>(2) Un stat membru care impune obligația de a subscrie o asigurare poate solicita întreprinderilor de asigurare să comunice autorității lor de supraveghere condițiile generale și speciale pentru astfel de asigurări înainte de utilizarea acestora.</p> <p>(3) Statele membre pot menține sau introduce obligația de notificare prealabilă sau aprobare a majorărilor tarifelor propuse numai ca un element al unui sistem general de control al prețurilor.</p> <p><i>Articolul 182 Asigurare de viață</i></p> <p>Statele membre nu impun aprobarea prealabilă sau notificarea sistematică a condițiilor generale și speciale de asigurare, nivelul primelor, bazele tehnice utilizate în special la calcularea nivelului primelor și a rezervelor tehnice sau formulare și alte documente tipărite pe care o întreprindere de asigurare de viață intenționează să le folosească în relația sa cu deținătorii polițelor de asigurare. Cu toate acestea, statul membru de origine poate solicita, în scopul verificării respectării dispozițiilor de drept intern referitoare la principiile actuariale, comunicarea sistematică a bazelor tehnice utilizate în special la calcularea nivelului primelor și a rezervelor tehnice. Aceste solicitări nu pot constitui o condiție prealabilă pentru ca o întreprindere de asigurare să își desfășoare activitatea.</p>	<p>Secțiunea IX CONDIȚIILE CONTRACTELOR DE ASIGURARE DIRECTĂ Articolul 88. Condiții de asigurare și tarife</p> <p>(1) Contractele de asigurare se încheie cu respectarea legislației naționale aplicabile. Societățile de asigurare și/sau reasigurare oferă și încheie contracte de asigurare în condițiile respectării dispozițiilor Codului Civil, prezentei legi, Legii nr.414/2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule și actelor normative ale Autorității de supraveghere.</p> <p>(2) Societatea de asigurare și/sau reasigurare notifică și prezintă în termenii prevăzuți de prezenta lege Autorității de supraveghere condițiile generale sau speciale de asigurare, nivelul primelor, modelele de contracte și polițele de asigurare și alte documente pe care societatea urmează să le utilizeze în relațiile cu contractanții sau asigurații.</p>	<p>Articolul 93. Condiții de asigurare generală</p> <p>(1) Societățile de asigurare și/sau reasigurare trebuie să respecte normele de prudență specifice, conform practicilor în asigurări pentru asigurările benevole (facultative) practicate urmând să prevadă:</p> <p>a) propriile condiții de asigurare, cu respectarea prevederilor legale referitoare la contractul de asigurare;</p> <p>b) propriile clauze de asigurare, care pot modifica condițiile de asigurare, în funcție de alegerea proprie sau cea a asiguratului;</p> <p>c) propriile criterii de stabilire a primelor de asigurare;</p> <p>d) propriile reglementări și instrucțiuni de constatare și lichidare a daunelor, în strictă concordanță cu prevederile cuprinse în condițiile și în clauzele de asigurare;</p> <p>e) reglementări interne privind constituirea și menținerea rezervelor tehnice, cu respectarea actelor normative emise de Autoritatea de supraveghere.</p> <p>(2) Autoritatea de supraveghere este în drept să solicite asiguratorilor transmiterea condițiilor, contractelor de asigurare sau ale formularelor utilizate în relația cu asigurații sau contractanții, ca măsură de control al respectării dispozițiilor legislației naționale privind contractele de asigurare.</p> <p>Articolul 96. Dispoziții specifice asigurării de viață</p> <p>(1) Societatea de asigurare și/sau reasigurare stabilește nivelul primelor pentru produsele noi pe baza unor ipoteze actuariale rezonabile, astfel încât aceste prime să fie suficiente pentru acoperirea obligațiilor și pentru constituirea rezervelor tehnice.</p> <p>(2) Regulile care guvernează încheierea contractului de asigurare de viață sînt stabilite de legislația națională aplicabilă.</p> <p>(3) Societatea de asigurare și/sau reasigurare care desfășoară activitate de asigurare de viață este obligată:</p> <p>a) să efectueze, anual, examinarea activității de asigurare de viață, inclusiv calcularea, conform principiilor fundamentale și general acceptate ale calculului actuarial, a obligațiilor aferente asigurărilor de viață și a rezervelor matematice necesare, precum și estimarea concordanței dintre rezervele tehnice, matematice și activele eligibile;</p> <p>b) să efectueze examinarea activității de asigurare de viață pentru orice perioadă, la cererea Autorității de supraveghere, conform condițiilor stabilite la lit.a);</p> <p>c) să furnizeze informații, documente și detalii suplimentare, în forma pe care Autoritatea de supraveghere o consideră necesară, pentru evaluarea activelor</p>	<p>Parțial compatibil</p>	<p>CNPF</p>
--	---	---	---------------------------	-------------

<p>Subsecțiunea 2 Asigurarea de viață</p> <p>Articolul 185 Informații pentru deținătorii de polițe de asigurare</p> <p>(1) Înainte de încheierea contractului de asigurare de viață, deținătorului de poliță de asigurare i se comunică cel puțin informațiile prevăzute la alineatele (2)-(4).</p> <p>(2) Se comunică următoarele informații privind întreprinderea de asigurare de viață:</p> <p>(a) numele întreprinderii și forma sa juridică;</p> <p>(b) numele statului membru în care se află sediul central și, după caz, sucursala care încheie contractul;</p> <p>(c) adresa sediului central și, după caz, a sucursalei care încheie contractul;</p> <p>(d) o referință clară la raportul privind solvabilitatea și situația financiară, prevăzută la articolul 51, ce permite deținătorului poliței de asigurare un acces ușor la aceste informații.</p> <p>(3) Se comunică următoarele informații privind angajamentul:</p>	<p>asigurare și/sau reasigurare oferă asigurări generale pe teritoriul altui stat, aceștia comunică potențialilor contractanți și includ în documentele emise, inclusiv în oferta de asigurare, numele și adresa reprezentanților de despăgubiri care soluționează daunele în Republica Moldova ori în alt stat în care societatea de asigurare și/sau reasigurare are sucursale.</p> <p>(3) Pe întreaga durată a contractului, societatea de asigurare și/sau reasigurare comunică contractanților orice schimbare cu privire la următoarele informații:</p> <p>a) clauzele opționale ale contractului de asigurare;</p> <p>b) data intrării în vigoare și a încetării contractului, inclusiv modalitățile de încetare;</p> <p>c) modalitățile și termenele de plată a primelor de asigurare;</p> <p>d) elementele de calcul al indemnizațiilor și despăgubirilor de asigurare;</p> <p>e) modalitatea de plată a indemnizațiilor și despăgubirilor de asigurare;</p> <p>f) legea care guvernează contractul de asigurare.</p> <p>(4) Informațiile prevăzute de prezentul articol sînt redactate în limba română cu claritate și exactitate și transmise asiguraților sau contractanților, sau transmise acestora într-o altă limbă, în cazul în care aceștia solicită acest lucru.</p>		
<p>Articolul 90. Informarea asiguraților sau contractanților de asigurări de viață</p> <p>(1) Înainte de încheierea unui contract de asigurare, societatea de asigurare și/sau reasigurare comunică potențialilor asigurați sau contractanți informațiile prevăzute la art.89 alin.(1), precum și cel puțin următoarele:</p> <p>a) descrierea fiecărei opțiuni contractuale și a fiecărui beneficiu;</p> <p>b) metoda de calculare și de distribuire a beneficiilor;</p> <p>c) valoarea de răscompărare totală a sumelor asigurate reduse și a nivelului până la care acestea sînt garantate;</p> <p>d) informațiile despre primele aferente beneficiilor</p>	<p>Compațiibil</p>		<p>CNPF</p>

<p>asigurărilor temporare de viață și contractelor pe termen limitat. Asigurătorul informează deținătorul poliței într-un mod clar și cuprinzător că acest exemplu de calcul nu este decât aplicarea unui model de calcul bazat pe simple ipoteze și că deținătorul poliței nu poate deduce din acest exemplu de calcul niciun drept contractual;</p> <p>În cazul asigurărilor cu participare la profit, asigurătorul informează anual și în scris deținătorul poliței cu privire la situația drepturilor sale, incluzând participarea la profit. În plus, în cazul în care asigurătorul prezintă cifre privind eventuala evoluție a participării la profit, asigurătorul informează deținătorul poliței cu privire la diferențele dintre evoluția reală și datele inițiale.</p> <p>(6) Informațiile menționate la alineatele (2) - (5) sunt formulate în mod clar și exact, în scris, într-o limbă oficială a statului membru al angajamentului.</p> <p>Cu toate acestea, aceste informații pot fi redactate într-o altă limbă în cazul în care asiguratul solicită și în care legislația statului membru permite acest lucru sau în cazul în care asiguratul este liber să aleagă legea aplicabilă.</p> <p>(7) Statul membru al angajamentului poate cere întreprinderii de asigurare de viață să furnizeze informații suplimentare celor enumerate la alineatele (2) - (5) numai în cazul în care sunt necesare pentru ca deținătorul poliței de asigurare să înțeleagă exact elementele esențiale ale angajamentului.</p> <p>(8) Modalitățile de aplicare a alineatelor (1)-(7) sunt stabilite de statul membru al angajamentului.</p>	<p>b) diferența dintre previziuni și evoluția reală, în cazul în care, la încheierea contractului, li s-au prezentat date privind evoluția participării respective.</p> <p>(6) Informațiile prevăzute de prezentul articol sînt redactate în limba română cu claritate și exactitate și transmise contractanților, sau transmise acestora într-o altă limbă, în cazul în care aceștia solicită acest lucru.</p>	
<p><i>Articolul 186 Perioada de anulare</i></p> <p>(1) Statele membre prevăd ca deținătorii de polițe de asigurare care încheie contracte individuale de asigurare de viață să dispună de o perioadă între 14 și 30 de zile de la data la care au fost informați de încheierea contractului în care să poată anula contractul în cauză.</p> <p>Înaintarea unui preaviz de anulare de către deținătorii de polițe de asigurare îi eliberează pe aceștia de orice obligație viitoare care rezultă din contract.</p> <p>Alte dispoziții legale și condițiile de anulare sunt determinate de legislația aplicabilă contractului, în special cu privire la modalitățile de informare a asiguratului în legătură cu încheierea contractului.</p> <p>(2) Statele membre pot alege să nu aplice alineatul (1) în următoarele cazuri:</p> <p>(a) în cazul în care contractul are o durată egală sau mai mică de șase luni;</p> <p>(b) în cazul în care, datorită situației deținătorului poliței de asigurare sau condițiilor în care se încheie contractul, acesta nu are nevoie de protecție specială.</p> <p>În cazul în care statele membre utilizează opțiunea prevăzută la primul paragraf, acestea specifică acest lucru în legislația lor.</p>		
<p>CAPITOLUL II</p> <p>Dispoziții specifice asigurării generale</p> <p>Secțiunea 1</p> <p>Dispoziții generale</p> <p><i>Articolul 187 Condițiile polițelor de asigurare</i></p> <p>Condițiile generale și speciale ale polițelor nu includ condiții destinate să răspundă, într-un caz determinat, circumstanțelor speciale ale riscului care urmează să fie acoperit.</p>	<p>Secțiunea X</p> <p>DISPOZIȚII SPECIFICE ASIGURĂRII GENERALE ȘI DE VIAȚĂ</p> <p>Articolul 93. Condiții de asigurare generală</p> <p>(1) Societățile de asigurare și/sau reasigurare trebuie să respecte normele de prudență specifice, conform practicilor în asigurări pentru asigurările benevole (facultative) practicate urmând să prevadă:</p> <p>a) propriile condiții de asigurare, cu respectarea prevederilor legale referitoare la contractul de asigurare.</p> <p>b) propriile clauze de asigurare, care pot modifica condițiile de asigurare, în funcție de alegerea proprie sau</p>	<p>Compatibil</p> <p>CNPF</p>

<p>(b) riscul este acoperit de mai multe întreprinderi de asigurare, în calitate de „coasigurator”, una dintre acestea fiind asigurătorul principal, fără să existe o solidaritate între ele, prin intermediul unui contract unic, în schimbul unei prime globale și pentru aceeași perioadă;</p> <p>(c) acest risc este situat în interiorul Comunității;</p> <p>(d) pentru garantarea riscului, asigurătorul principal este considerat întreprinderea de asigurare care acoperă totalitatea riscului;</p> <p>(e) cel puțin unul dintre coasiguratori participă la contract prin sediul său central sau printr-o sucursală stabilită într-un alt stat membru decât cel al întreprinderii principale de asigurare;</p> <p>(f) asigurătorul principal își asumă în totalitate rolul care îi revine în practicarea coasigurării și, în special, stabilește condițiile de asigurare și de tarifarare.</p> <p>(2) Articolele 147-152 se aplică numai asigurătorilor principali.</p> <p>(3) Operațiunile de coasigurare care nu corespund condițiilor de la alineatul (1) se supun în continuare dispozițiilor prezentei directive, cu excepția celor care figurează în prezenta secțiune.</p>	<p>Echivalență</p>	<p>Echivalență</p>	<p>Echivalență</p>										
<p>Valoarea rezervelor tehnice este determinată de către diferiți coasiguratori în conformitate cu normele stabilite de către statul membru de origine al acestora sau, în cazul în care acest lucru nu este posibil, potrivit practicilor din statul respectiv.</p> <p>Cu toate acestea, rezervele tehnice sunt cel puțin egale cu cele stabilite de asigurătorul principal în conformitate cu normele statului membru de origine al acestuia.</p> <p>Articolul 193 Date statistice</p> <p>Statele membre de origine se asigură că coasiguratorii dispun de elementele statistice care evidențiază importanța operațiunilor de coasigurare comunitară la care participă, precum și statele membre în cauză.</p> <p>Articolul 194</p> <p>Regimul contractelor de asigurare în cadrul procedurilor de lichidare</p> <p>În cazul lichidării unei întreprinderi de asigurare, angajamentele care rezultă din participarea la un contract de coasigurare comunitară sunt executate în același mod ca și angajamentele care rezultă din celelalte contracte de asigurare ale acestei întreprinderi, fără deosebire în ceea ce privește naționalitatea asigurătorilor și naționalitatea sau cetățenia beneficiarilor.</p> <p>Articolul 195 Schimbul de informații între autoritățile de supraveghere</p> <p>În scopul punerii în aplicare a prezentei secțiuni, autoritățile de supraveghere ale statelor membre își comunică, în cadrul cooperării menționate în titlul I capitolul IV secțiunea 5, toate informațiile necesare.</p> <p>Articolul 196 Cooperarea în ceea ce privește punerea în aplicare</p> <p>Comisia și autoritățile de supraveghere ale statelor membre cooperează strâns pentru examinarea dificultăților care pot apărea în aplicarea prezentei secțiuni. În cadrul respectivei cooperări, se analizează în special practicile care ar putea indica faptul că asigurătorul principal nu își asumă rolul care îi revine în practicarea coasigurării sau că riscurile nu implică în mod evident participarea mai multor asigurători la garantarea lor.</p>	<p>Echivalență</p>	<p>Echivalență</p>	<p>Echivalență</p>										
<p>Secțiunea 3</p> <p>Asistență</p> <p>Articolul 197 Activități similare asistenței turistice</p> <p>Statele membre pot supune dispozițiilor prezentei directive activitățile de asistență acordate persoanelor în dificultate în alte circumstanțe decât cele menționate la articolul 2 alineatul (2).</p> <p>În cazul în care un stat membru face uz de această posibilitate, acesta asimilează</p>	<p>Articolul 95. Servicii de asistență</p> <p>(1) Societatea de asigurare și/sau reasigurare are dreptul să acorde servicii de asistență (assistance) în baza contractului de colaborare între asigurători sau între asigurători și persoane juridice care prestează asemenea servicii.</p>	<p>Parțial compatibil</p>	<p>Parțial compatibil</p>										<p>CNPF</p>

<p>juridică este considerat garantat într-o modalitate echivalentă, în conformitate cu prezenta secțiune.</p> <p>(2) Întreprinderile de asigurare trebuie să se asigure că niciun membru al personalului care se ocupă cu gestionarea daunelor privind clasa de asigurare de protecție juridică sau cu consultanța juridică în legătură cu această gestionare nu desfășoară în paralel o activitate similară într-o altă întreprindere care are legături financiare, comerciale sau administrative cu prima întreprindere de asigurare și care practică una sau mai multe din celelalte clase de asigurare menționate în anexa I.</p> <p>Întreprinderile de asigurări compozite se asigură ca niciun membru al personalului care se ocupă cu gestionarea daunelor privind clasa de asigurare de protecție juridică sau cu consultanța juridică în legătură cu această gestionare nu desfășoară în paralel o activitate similară pentru o altă clasă practică de acestă.</p> <p>(3) Întreprinderea de asigurare trebuie să încredințeze administrarea daunelor în legătură cu asigurarea de protecție juridică unei întreprinderi distincte din punct de vedere juridic. Întreprinderea respectivă trebuie să fie menționată în contractul sau capitolul separat descris la articolul 199.</p> <p>În cazul în care întreprinderea de asigurare distinctă din punct de vedere juridic are legături cu o întreprindere de asigurare care practică una sau mai multe dintre clasele de asigurare descrise la par. 1 din anexa I, membrii personalului întreprinderii distincte din punct de vedere juridic care gestionează cererile de despăgubire sau care oferă consultanță juridică în legătură cu această gestionare nu pot desfășura în paralel aceeași activitate sau una similară la cealaltă întreprindere de asigurare. Statele membre pot impune aceleași cerințe membrilor organelor administrative, de conducere sau de control.</p> <p>(4) Contractul stipulează faptul că persoanele asigurate pot apela la un avocat ales de respectivele persoane sau, în măsura în care legislația națională prevede astfel, la orice altă persoană care deține calificările corespunzătoare, din momentul în care aceștia au dreptul de a solicita daune asiguratorului lor în ceea ce privește contractul.</p>	<p>are sursele</p>	<p>Articolul 20/ Libertatea de a alege avocatul</p> <p>(1) Orice contract de asigurare de protecție juridică prevede în mod explicit că: (în cazul în care se face apel la un avocat sau la orice altă persoană cu calificare a corespunzătoare potrivit legislației interne, pentru a apăra, reprezenta sau servi) interesele persoanei asigurate în orice procedură judiciară sau administrativă, persoana asigurată are libertatea de a alege:</p> <p>(persoanele asigurate au libertatea să aleagă un avocat sau, în cazul în care b preferă în mod expres și în măsura în care o permite legislația națională, orice) altă persoană cu calificările corespunzătoare, pentru a le servi interesele ori de câte ori survine un conflict de interese.</p> <p>(2) În sensul prezentei secțiuni, „avocat” înseamnă orice persoană care are dreptul să desfășoare activități profesionale sub una din denumirile prevăzute în Directiva 77/249/CEE a Consiliului din 22 martie 1977 pentru a facilita exercitarea efectivă de către avocați a libertății de a presta servicii (¹).</p>		<p>Articolul 202 Excepția de la libertatea de a alege avocatul</p> <p>(1) Statele membre pot excepta asigurarea de protecție juridică de la dispozițiile articolului 201 alineatul (1), în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:</p> <p>(a) asigurarea se limitează la cazurile care apar în urma utilizării vehiculelor rutiere pe teritoriul statului membru în cauză;</p> <p>(b) asigurarea privește un contract de acordare de asistență în caz de accident sau defecțiune a unui vehicul rutier;</p> <p>(c) nici întreprinderea de asigurare de protecție juridică, nici asiguratorul de asistență nu acoperă orice fel de răspundere.</p>
--	--------------------	---	--	---

<p>drepturile pe care le-au dobândit.</p> <p>În cazul menționat la primul paragraf litera (e) se ține seama de rezerva de îmbătrânire, iar o nouă examinare medicală nu poate fi cerută decât în caz de extindere a acoperirii.</p> <p>Autoritățile de supraveghere din statul membru în cauză publică tabelele de frecvență a bolilor și alte date statistice relevante menționate la primul paragraf litera (a) și le transmit autorităților de supraveghere din statul membru de origine.</p> <p>Primele trebuie să fie suficiente, conform unor principii de actuariat rezonabile, pentru a permite întreprinderilor de asigurare să îndeplinească toate angajamentele legate de elementele situației financiare. Statul membru de origine solicită ca baza tehnică de calculare a primelor să fie comunicată autorităților de supraveghere înainte ca produsul să fie oferit.</p> <p>Al treilea și al patrulea paragraf se aplică, de asemenea, în cazul modificării contractelor în curs.</p>					
<p style="text-align: center;">Secțiunea 6</p> <p style="text-align: center;">Asigurarea pentru accidente de muncă</p> <p><i>Articolul 207 Asigurarea obligatorie pentru accidente de muncă</i></p> <p>Statele membre pot cere oricărei întreprinderi de asigurare care încheie asigurări obligatorii pentru accidente de muncă pe teritoriul lor, pe propriile riscuri, să respecte dispozițiile speciale prevăzute în legislația lor națională pentru această asigurare, cu excepția dispozițiilor privind supravegherea financiară, care în de competența exclusivă a statului membru de origine.</p>					
<p style="text-align: center;">CAPITOLUL III</p> <p style="text-align: center;">Dispoziții specifice asigurării de viață</p> <p><i>Articolul 208 Interzicerea cedării obligatorii a unei părți din subscriere</i></p> <p>Statele membre nu solicită întreprinderilor de asigurare de viață să cedeze parte a subscriserii activităților enumerate în articolul 2 alineatul (3) uneia sau mai multor organizații desemnate în conformitate cu legislația națională.</p> <p><i>Articolul 209 Primele pentru activități noi</i></p> <p>Primele pentru activități noi trebuie să fie suficiente, în funcție de presupunerile actuariale rezonabile, pentru a permite întreprinderilor de asigurare de viață să își îndeplinească angajamentele și, în special, să constituie rezerve tehnice adecvate.</p> <p>În acest scop, pot fi luate în considerare toate aspectele situației financiare a unei întreprinderi de asigurare de viață, fără ca aportul din resurse, altele decât primele, și venitul câștigat să fie sistematice și permanente, astfel încât să pericliteze pe termen lung solvabilitatea întreprinderii în cauză.</p>	<p>Articolul 96. Dispoziții specifice asigurării de viață</p> <p>(1) Societatea de asigurare și/sau reasigurare stabilește nivelul primelor pentru produsele noi pe baza unor ipoteze actuariale rezonabile, astfel încât aceste prime să fie suficiente pentru acoperirea obligațiilor și pentru constituirea rezervelor tehnice.</p> <p>(2) Reguliile care guvernează încheierea contractului de asigurare de viață sînt stabilite de legislația națională aplicabilă.</p> <p>(3) Societatea de asigurare și/sau reasigurare care desfășoară activitate de asigurare de viață este obligată:</p> <p>a) să efectueze, anual, examinarea activității de asigurare de viață, inclusiv calcularea, conform principiilor fundamentale și general acceptate ale calculului actuarial, a obligațiilor aferente asigurărilor de viață și a rezervelor matematice necesare, precum și estimarea concordanței dintre rezervele tehnice, matematice și activele eligibile;</p> <p>b) să efectueze examinarea activității de asigurare de viață pentru orice perioadă, la cererea Autorității de supraveghere, conform condițiilor stabilite la lit.a);</p> <p>c) să furnizeze informații, documente și detalii suplimentare, în forma pe care Autoritatea de supraveghere o consideră necesară, pentru evaluarea activelor și a situației sale financiare, după depunerea la Autoritatea de supraveghere a raportului specializat.</p>	<p>Compatibil</p>			<p>CNPF</p>

(cesionarului) toate modificările intervenite în contractul de asigurare încheiat cu asiguratul.

(7) Asiguratorul este obligat să adopte un program privind necesitățile de reasigurare pentru fiecare an financiar, în conformitate cu cerințele față de programul de reasigurare și cu regulile de contractare a reasigurărilor stabilite prin actele normative ale Autorității de supraveghere.

(8) Condițiile constituirii asiguratorului, licențierii și încetării activității lui, prevăzute de prezenta lege, sînt aplicabile reasiguratorului care efectuează reasigurarea ca gen de activitate exclusiv.

(9) Cedarea de către asiguratorul/reasiguratorul rezident al Republicii Moldova a riscurilor în reasigurare în afara teritoriului ei poate fi efectuată nemijlocit către un reasigurator nerezident al Republicii Moldova dacă acesta este un reasigurator autorizat și supravegheat în țara sa de reședință. Cedarea de către asiguratorul/reasiguratorul rezident al Republicii Moldova a riscurilor în reasigurare către reasiguratorul menționat nerezident al Republicii Moldova poate fi efectuată prin intermediul brokerului de reasigurare nerezident sau rezident al Republicii Moldova. Reasiguratorul final va avea un rating de credit pentru împrumuturi pe termen lung în valută, nu mai mic decît BBB, conform evaluării Standard & Poor's, Fitch-IBCA sau Moody's. Rapoartele de solvabilitate vor fi utilizate pentru reasiguratorii fără evaluare, care sînt autorizați în țările care fac obiectul regimului UE Solvabilitate II sau regimuri de supraveghere echivalente cu Solvabilitate II. În acest caz, rata de solvabilitate nu trebuie să fie mai mic de 120%

(10) Limita maximă a răspunderii asiguratorului/reasiguratorului pentru un risc unic asigurat sau preluat în reasigurare nu poate depăși 15% din valoarea capitalului social conform celor mai recente date contabile.

<p>Măsurile respective, destinate să modifice elementele necesitățile ale prezentei directive, prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 301 alineatul (3).</p> <p>(3) Vehiculele investitoriale autorizate înainte de 31 octombrie 2012 intră sub incidența legislației statului membru care le-a autorizat. Cu toate acestea, orice nouă activitate inițiată de un astfel de vehicul investițional după data respectivă intră sub incidența alineatelor (1) și (2).</p>	<p>TITLUL III</p> <p>SUPRAVEGHEREA ÎNTRINDERILOR DE ASIGURARE ȘI DE REASIGURARE CARE FAC PARTE DINTR-UN GRUP CAPITOLUL I</p> <p>Supravegherea la nivel de grup: definiții, cazuri de aplicare, domeniu de aplicare și niveluri</p> <p>Secțiunea 1</p> <p>Definiții</p> <p><i>Articolul 2/2 Definiții</i></p> <p>(1) În sensul prezentului titlu, se aplică următoarele definiții:</p> <p>(a) „întreprindere participativă” înseamnă o întreprindere care este fie o întreprindere-mamă, fie o altă întreprindere care deține o participație sau o întreprindere legată de o altă întreprindere printr-o relație în sensul articolului 12 alineatul (1) din Directiva 83/349/CEE;</p> <p>(b) „întreprindere afiliată” înseamnă o întreprindere care este fie o filială, fie o altă întreprindere în care se deține o participație sau o întreprindere legată de o altă întreprindere printr-o relație în sensul articolului 12 alineatul (1) din Directiva 83/349/CEE;</p> <p>(c) „grup” înseamnă un grup de întreprinderi care:</p> <p>(i) se compune dintr-o întreprindere participativă, din filialele acesteia și din entitățile în care respectiva întreprindere participativă sau filialele acesteia dețin o participație, precum și din întreprinderile legate între ele printr-o relație în sensul articolului 12 alineatul (1) din Directiva 83/349/CEE, sau</p> <p>(ii) se bazează pe stabilirea, contractuală sau de altă natură, a unor relații financiare puternice și durabile între întreprinderile respective și care poate cuprinde asociații mutuale sau de tip mutual, cu condiția ca:</p> <p>— una dintre aceste întreprinderi să desfășoare efectiv, printr-o coordonare centralizată, o influență dominantă asupra deciziilor, inclusiv asupra deciziilor financiare, ale celorlalte întreprinderi care fac parte din grup, și</p> <p>— stabilirea și dizolvarea acestor relații, în sensul acestui titlu, să facă obiectul aprobării prealabile a supraveghetorului grupului;</p> <p>și în care întreprinderea care asigură coordonarea centralizată este considerată întreprindere-mamă, iar celelalte întreprinderi sunt considerate filiale;</p> <p>(d) „supraveghetorul grupului” înseamnă autoritatea de supraveghere responsabilă de supravegherea unui grup, determinată în conformitate cu articolul 247;</p> <p>(e) „colegiul supraveghetorilor” înseamnă o structură, permanentă dar flexibilă, de cooperare și coordonare între autoritățile de supraveghere din statele membre vizate;</p>	<p>Articolul 4. Definiții</p> <p><i>societate de asigurare și/sau reasigurare participativă</i> — societate de asigurare și/sau reasigurare care este fie o societate-mamă, fie o altă societate de asigurare și/sau reasigurare care deține cel puțin 20% într-o societate comercială sau o societate de asigurare și/sau reasigurare legată de o altă societate în temeiul unui contract încheiat sau în temeiul unei clauze din actele constitutive sau din statutul societăților.</p> <p><i>grup</i> — un grup de societăți format dintr-o societate participativă, filialele acesteia și entitățile în cadrul cărora respectiva societate participativă sau filialele acesteia dețin o participație, precum și un grup de entități legate între ele printr-o relație în următorul sens:</p> <p>a) două sau mai multe entități sînt conduse împreună, în virtutea unui contract încheiat sau a prevederilor din statutul sau actul constitutiv al entităților;</p> <p>b) organele de conducere a două sau mai multe entități sînt formate din aceleași persoane reprezentînd majoritatea, aflate în funcție în perioada de gestiune și până la întocmirea situațiilor financiare consolidate;</p>	<p>Compatibilit</p>	<p>CNPF</p>
--	---	--	----------------------------	--------------------

		CNP
<p>c) societatea mamă a societății de asigurare și/sau reasigurare licențiate de Autoritatea de supraveghere este un holding de asigurare cu sediul în Republica Moldova.</p> <p>d) societatea de asigurare și/sau reasigurare licențiată de Autoritatea de supraveghere care face parte dintr-un grup, înregistrează cel mai mare total al bilanțului.</p> <p>(3) O societate de asigurare și/sau reasigurare supusă unei supravegheri de grup prezintă Autorității de supraveghere situațiile financiare consolidate întocmite în conformitate cu prezenta lege, precum și date și informații necesare pentru efectuarea supravegherii de grup.</p> <p>(4) Societatea de asigurare și/sau reasigurare, holdingul de asigurare, holdingul mixt de asigurare și holdingul financiar mixt furnizează reciproc toate informațiile necesare pentru realizarea supravegherii de grup.</p> <p>(5) În cazul în care un holding de asigurare, holding mixt de asigurare sau un holding financiar mixt nu furnizează informațiile menționate la alineatul precedent unei societăți de asigurare și/sau reasigurare, aceasta va informa imediat Autoritatea de supraveghere.</p> <p>(6) În cazul în care societatea de asigurare și/sau reasigurare face parte dintr-un conglomerat financiar în sensul Legii nr.250/2017 cu privire la supravegherea suplimentară a băncilor, asigurătorilor/reasurătorilor și a societăților de investiții care aparțin unui conglomerat financiar, supravegherea acestora este efectuată în conformitate cu dispozițiile Legii nominalizate.</p> <p>(7) În cazul în care societatea de asigurare și/sau reasigurare participativă sau holdingul de asigurare/financiar menționat la alin.(1) este la rândul său o filială a unei alte societăți de asigurare și/sau reasigurare sau a unui alt holding de asigurare/financiar, supravegherea de grup se aplică doar la nivelul ultimei întreprinderi-mamă de asigurare și/sau reasigurare sau holding de asigurare/financiar.</p> <p>(8) În cazul modificărilor survenite în cadrul grupului, societatea de asigurare și/sau reasigurare va informa imediat Autoritatea de supraveghere. În cazul în care modificările determină schimbarea supraveghetorului de grup, Autoritatea de supraveghere difuzează celorlalți supraveghetori implicați informațiile grupului.</p>	<p>Articolul 100. Supravegherea la nivel de grup</p> <p>(7) În cazul în care societatea de asigurare și/sau reasigurare participativă sau holdingul de asigurare/financiar menționat la alin.(1) este la rândul său o filială a unei alte societăți de asigurare și/sau reasigurare sau a unui alt holding de asigurare/financiar, supravegherea de grup se aplică doar la nivelul ultimei întreprinderi-mamă de asigurare și/sau reasigurare sau holding de asigurare/financiar.</p>	Parțial compatibil
<p>(3) În cazurile menționate la alineatul (2) literele (a) și (b), atunci când întreprinderea de asigurare sau de reasigurare participativă sau holdingul de asigurare cu sediul central în Comunitate este o întreprindere afiliată unei entități reglementate sau unui holding financiar mixt care fac obiectul unei supravegheri suplimentare în temeiul articolului 5 alineatul (2) din Directiva 2002/87/EC, supraveghetorul grupului poate decide, după consultarea celorlalte autorități de supraveghere interesate, să nu efectueze, la nivelul respectivei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare participative sau al holdingului de asigurare, supravegherea concentrării risurilor menționate la articolul 244 din prezenta directivă și/sau supravegherea tranzacțiilor intragrup menționate la articolul 245 din prezenta directivă</p> <p>Articolul 214 Domeniul de aplicare a supravegherii la nivel de grup</p> <p>(1) Executarea supravegherii la nivel de grup în conformitate cu articolul 213 nu implică necesitatea ca autoritățile de supraveghere să aibă un rol de supraveghere în raport cu o întreprindere de asigurare dintr-o țară terță, o întreprindere de reasigurare dintr-o țară terță, un holding de asigurare sau un holding mixt de asigurare luate în considerare separat, fără a aduce atingere articolului 257 în ceea ce privește holdingurile de asigurare.</p> <p>(2) În fiecare caz în parte, supraveghetorul grupului poate decide să nu includă o întreprindere în supravegherea la nivel de grup menționată la articolul 213 în cazul în care:</p> <p>(a) întreprinderea este stabilită într-o țară terță în care există obstacole juridice în calea transferului informațiilor necesare, fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 229,</p> <p>(b) întreprinderea care ar trebui inclusă prezintă un interes neglijabil în raport cu obiectivele supravegherii la nivel de grup, sau</p> <p>(c) includerea respectivei întreprinderi ar fi inadecvată sau de natură să inducă în eroare în raport cu obiectivele supravegherii la nivel de grup.</p> <p>Cu toate acestea, în cazul în care mai multe întreprinderi din același grup, luate în considerare separat, pot fi excluse în temeiul primului paragraf litera (b), acestea trebuie totuși incluse dacă, în mod colectiv, prezintă un interes care nu este neglijabil.</p> <p>Atunci când supraveghetorul grupului consideră că o întreprindere de asigurare sau de reasigurare nu ar trebui să fie inclusă în supravegherea la nivel de grup prevăzută la primul paragraf litera (b) sau (c), acesta consultă celelalte autorități de supraveghere interesate înainte de a lua o decizie.</p> <p>Atunci când, într-un caz prevăzut la primul paragraf literele (b) sau (c), supraveghetorul grupului nu include o întreprindere de asigurare sau de reasigurare în supravegherea la nivel de grup, autoritățile de supraveghere din statul membru în care este stabilită respectiva întreprindere pot solicita întreprinderii care se află în fruntea grupului orice informații care pot facilita supravegherea de către aceste autorități a întreprinderii de asigurare sau de reasigurare vizate.</p>	<p>Secțiunea 3 Niveluri</p> <p>Articolul 215 Ultima întreprindere-mamă la nivel comunitar</p> <p>(1) Atunci când întreprinderea de asigurare sau de reasigurare participativă sau holdingul de asigurare menționat la articolul 213 alineatul (2) literele (a) și (b) este la rândul său o filială a unei alte întreprinderi de asigurare sau de reasigurare</p>	CNP

<p>poate să solicite întreprinderii în cauză să calculeze cerința de capital de solvabilitate a grupului din care face parte pe baza formulei standard. Autoritatea de supraveghere motivează aceste decizii atât în fața întreprinderii, cât și în fața supraveghetorului grupului.</p> <p>(5) În cazul în care autoritatea de supraveghere decide să aplice dispozițiile capitolului II secțiunea I ultimei întreprinderi-mamă la nivel național, întreprinderea în cauză nu este autorizată să solicite, în conformitate cu articolul 236 sau cu articolul 243 permisiunea de a supune oricare dintre filialele sale dispozițiilor articolelor 238 și 239.</p> <p>(6) În cazul în care statele membre autorizează autoritățile lor de supraveghere să ia decizia menționată la alineatul (1), aceste autorități de supraveghere prevăd că nicio astfel de decizie nu poate fi luată sau menținută în cazul în care ultima întreprindere-mamă la nivel național este o filială a ultimei întreprinderi-mamă la nivel comunitar menționate la articolul 215, iar accesul din urmă a obținut, în conformitate cu articolul 237 sau cu articolul 243 permisiunea ca filiala în cauză să fie supusă dispozițiilor articolelor 238 și 239.</p> <p>(7) Comisia poate adopta măsuri de punere în aplicare prin care se precizează circumstanțele în care poate fi luată decizia menționată la alineatul (1). Măsurile respective, destinate să modifice elemente necesare ale prezentei directive, prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 301 alineatul (3).</p>				
<p>Articolul 217 Întreprindere-mamă care acoperă mai multe state membre</p> <p>(1) În cazul în care statele membre autorizează autoritățile lor de supraveghere să ia decizia menționată la articolul 216, acestea le autorizează, de asemenea, să decidă încheierea unui acord cu autoritățile de supraveghere din alte state membre în care este prezentă o altă ultimă întreprindere-mamă la nivel național afiliată, în scopul de a efectua supravegherea grupului la nivelul unui subgrup care acoperă mai multe state membre.</p> <p>În cazul în care autoritățile de supraveghere în cauză au încheiat un acord, astfel cum se menționează la primul paragraf, supravegherea unui grup nu poate fi efectuată la nivelul niciunei ultime întreprinderi-mamă, menționate la articolul 216, care este prezentă în state membre diferite de statul membru în care se situează subgrupul menționat la primul paragraf al prezentului alineat.</p> <p>(2) Articolul 216 alineatele (2)-(6) se aplică prin analogie.</p> <p>(3) Comisia poate adopta măsuri de punere în aplicare prin care se precizează circumstanțele în care poate fi luată decizia menționată la alineatul (1). Măsurile respective, destinate să modifice elemente necesare ale prezentei directive, prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 301 alineatul (3).</p>				
<p>CAPITOLUL II</p> <p>Secțiunea I</p> <p>Solvabilitatea la nivel de grup</p> <p>Dispoziții generale</p> <p>Articolul 218 Supravegherea solvabilității la nivel de grup</p> <p>(1) Supravegherea solvabilității la nivel de grup se exercită în conformitate cu alineatele (2) și (3) din prezentul articol, cu articolul 246 și cu capitolul III.</p> <p>(2) În cazul menționat la articolul 213 alineatul (2) litera (a), statele membre solicită întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare participative să se asigure că grupul dispune în permanență de fonduri proprii eligibile cel puțin egale cu cerința de capital de solvabilitate a grupului calculată în conformitate cu subsecțiunile 2, 3 și 4.</p> <p>(3) În cazul menționat la articolul 213 alineatul (2) litera (b), statele membre solicită întreprinderilor de asigurare și de reasigurare dintr-un grup să se asigure că grupul dispune în permanență de fonduri proprii eligibile cel puțin egale cu cerința de capital de solvabilitate a grupului calculată în conformitate cu</p>	<p>Secțiunea II</p> <p>SOLVABILITATEA LA NIVEL DE GRUP</p> <p>Articolul 101. Supravegherea solvabilității la nivel de grup</p> <p>(1) Societatea de asigurare și/sau reasigurare participativă, societatea de asigurare și/sau reasigurare dintr-un grup, este obligată să se asigure că grupul dispune în permanență de fonduri proprii cel puțin egale cu cerința de capital de solvabilitate a grupului calculată în conformitate cu legislația aplicabilă în statul supraveghetorului de grup.</p> <p>(2) În cazurile în care nu sînt îndeplinite cerințele privind fondurile proprii ale grupului și cerința de capital de solvabilitate la nivel de grup, astfel cum este prevăzut la alin.(1), se vor aplica prevederile Capitolului II secțiunea VII din prezenta lege.</p> <p>(3) Societățile de asigurare și/sau reasigurare participative sau</p>	<p>Parțial compatibil</p>	<p>CNPF</p>	

	<p>conturilor consolidate;</p> <p>(b) în cazul în care se utilizează metoda 2, partea de capital subscris deținută, direct sau indirect, de către întreprinderea participativă.</p> <p>Cu toate acestea, indiferent de metoda utilizată, în cazul în care întreprinderea afiliată este o întreprindere filială și nu dispune de suficient fonduri proprii eligibile pentru a-și acoperi cerința de capital de solvabilitate, se ia în considerare deficitul de solvabilitate total al filialei.</p> <p>În cazul în care, în opinia autorităților de supraveghere, răspunderea întreprinderii-mamă care deține o parte din capital se limitează strict la acea cotă de capital, supraveghetorul grupului poate permite, cu toate acestea, ca deficitul de solvabilitate al întreprinderii filiale să fie luat în considerare pe o bază proporțională.</p> <p>(2) După consultarea celorlalte autorități de supraveghere interesate și a grupului însoși, supraveghetorul grupului determină cota proporțională care se ia în considerare în cazurile următoare:</p> <p>(a) în cazul în care nu există legături de capital între anumite întreprinderi dintr-un grup;</p> <p>(b) în cazul în care o autoritate de supraveghere consideră drept participație dețineră, directă sau indirectă, de drepturi de vot sau de capital într-o întreprindere deoarece, în opinia sa, asupra întreprinderii în cauză se exercită în mod efectiv o influență semnificativă;</p> <p>(c) în cazul în care o autoritate de supraveghere consideră că o întreprindere este întreprinderea-mamă a altei întreprinderi, deoarece în opinia autorității de supraveghere această exercită efectiv o influență dominantă asupra celei din urmă.</p>
	<p><i>Articolul 222</i></p> <p>Eliminarea dublei utilizări a fondurilor proprii eligibile</p> <p>(1) Se interzice dubla utilizare a fondurilor proprii eligibile pentru cerința de capital de solvabilitate între diferite întreprinderi de asigurare sau de reasigurare luate în considerare la acest calcul.</p> <p>În acest scop, la calcularea solvabilității la nivel de grup și în cazul în care metodele descrise în subsecțiunea 4 nu prevăd acest lucru, se exclud următoarele valori:</p> <p>(a) valoarea oricărui activ al întreprinderii de asigurare sau de reasigurare participative care reprezintă finanțarea fondurilor proprii eligibile pentru cerința de capital de solvabilitate a uneia dintre întreprinderile sale de asigurare sau de reasigurare afiliate;</p> <p>(b) valoarea oricărui activ al unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare afiliate întreprinderii de asigurare sau de reasigurare participative care reprezintă finanțarea fondurilor proprii eligibile pentru cerința de capital de solvabilitate a oricărei alte întreprinderi de asigurare sau de reasigurare afiliate respectivei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare participative;</p> <p>(c) valoarea oricărui activ al unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare afiliate întreprinderii de asigurare sau de reasigurare participative care reprezintă finanțarea fondurilor proprii eligibile pentru cerința de capital de solvabilitate a oricărei alte întreprinderi de asigurare sau de reasigurare afiliate respectivei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare participative.</p> <p>(2) Fără a aduce atingere alineatului (1), elementele următoare pot fi luate în calcul numai în măsura în care sunt eligibile pentru a acoperi cerința de capital de solvabilitate a întreprinderii afiliate în cauză:</p> <p>(a) fondurile surplus care intră sub incidența articolului 91 alineatul (2) ale unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare de viață afiliată întreprinderii</p>

<p>(3) Se consideră că există finanțare reciprocă cel puțin în cazul în care o întreprindere de asigurare sau de reasigurare sau oricare dintre întreprinderile sale afiliate deține acțiuni sau acordă împrumuturi altci întreprinderi care, direct sau indirect, deține fonduri proprii eligibile pentru cerința de capital de solvabilitate a celei dintâi.</p>		<p>Valoarea activelor și pasivelor se evaluează în conformitate cu dispozițiile articolului 75.</p>		<p>Articolul 224 Evaluare</p> <p>Subsecțiunea 3</p> <p>Aplicarea metodelor de calcul</p> <p>Articolul 225 Întreprinderile de asigurare și de reasigurare afiliate</p> <p>În cazul în care întreprinderea de asigurare sau de reasigurare are mai multe întreprinderi de asigurare sau de reasigurare afiliate, calculul solvabilității la nivel de grup se efectuează prin includerea fiecăreia dintre aceste întreprinderi de asigurare sau de reasigurare afiliate.</p> <p>Statele membre pot prevedea ca, în cazul în care întreprinderea de asigurare sau de reasigurare afiliată are sediul central într-un alt stat membru decât întreprinderea de asigurare sau de reasigurare pentru care se face calculul solvabilității la nivel de grup, calculul respectiv să ia în considerare, în ceea ce privește întreprinderea afiliată în cauză, cerința de capital de solvabilitate și fondurile proprii eligibile pentru acoperirea acestei cerințe, astfel cum sunt definite în celălalt stat membru.</p>		<p>Articolul 226 Holdinguri de asigurare intermediare</p> <p>(1) La calcularea solvabilității la nivel de grup a unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare care deține o participație într-o întreprindere de asigurare afiliată, într-o întreprindere de reasigurare afiliată, într-o întreprindere de asigurare dintr-o țară terță sau într-o întreprindere de reasigurare dintr-o țară terță prin intermediul unui holding de asigurare, se ține seama de situația holdingului de asigurare în cauză.</p> <p>Exclusiv în scopul acestui calcul, holdingul de asigurare intermediar este tratat ca și cum ar fi o întreprindere de asigurare sau de reasigurare supusă normelor stabilite în titlul I capitolul VI secțiunea 4 subsecțiunile 1, 2 și 3 cu privire la cerința de capital de solvabilitate și condițiilor stabilite la titlul I capitolul VI secțiunea 3 subsecțiunile 1, 2 și 3 cu privire la fondurile proprii eligibile pentru cerința de capital de solvabilitate.</p> <p>(2) În cazul în care un holding de asigurare intermediar deține datorii subordonate sau alte fonduri proprii eligibile supuse limitelor în conformitate cu articolul 98, acestea sunt considerate drept fonduri proprii eligibile până la concurența valorilor calculate prin aplicarea limitelor stabilite la articolul 98 la totalul fondurilor proprii eligibile existente la nivel de grup în raport cu cerința de capital de solvabilitate la nivel de grup.</p> <p>Orice fonduri proprii eligibile ale unui holding de asigurare intermediar, care, dacă ar fi deținute de o întreprindere de asigurare sau de reasigurare, ar trebui aprobate în prealabil de către autoritatea de supraveghere în conformitate cu articolul 90, pot fi incluse în calculul solvabilității la nivel de grup numai în măsura în care au fost aprobate corespunzător de către supraveghetorul grupului.</p>		<p>Articolul 227</p> <p>Întreprinderile de asigurare și de reasigurare afiliate din țări terțe</p> <p>(1) La calcularea, în conformitate cu articolul 233, a solvabilității la nivel de grup a unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare care este o întreprindere participativă într-o întreprindere de asigurare sau de reasigurare dintr-o țară terță, aceasta din urmă este tratată, exclusiv în scopul acestui calcul, drept o întreprindere de asigurare sau de reasigurare afiliată.</p> <p>Cu toate acestea, în cazul în care țara terță în care are sediul central întreprinderea respectivă o obligă pe aceasta din urmă să obțină o autorizație și îi impune un regim de solvabilitate cel puțin echivalent cu cel prevăzut în titlul I capitolul VI, statele membre pot prevedea ca, în ceea ce privește întreprinderea</p>	<p>Norme neaplicabile</p> <p>UE</p> <p>CNPF</p>
--	--	---	--	--	--	--	--	--	---

<p>de asigurare sau de reasigurare, referitoare la o întreprindere afiliată cu sediul central într-un stat membru sau într-o țară terță, valoarea contabilă a respectivei întreprinderi în întreprinderea de asigurare sau de reasigurare participativă se scade din fondurile proprii eligibile pentru solvabilitatea la nivel de grup.</p> <p>În acest caz, câștigurile nerrealizate aferente unei astfel de participații nu sunt recunoscute drept fonduri proprii eligibile pentru solvabilitatea la nivel de grup.</p>	<p>Subsecțiunea 4 Metode de calcul Articolul 230</p> <p>Metoda 1 (metoda implicită): metoda bazată pe consolidarea contabilă</p> <p>(1) Calculul solvabilității la nivel de grup a întreprinderii de asigurare sau de reasigurare participative se efectuează pe baza conturilor consolidate.</p> <p>Solvabilitatea la nivel de grup a întreprinderii de asigurare sau de reasigurare participative este egală cu diferența dintre următoarele:</p> <p>(a) fondurile proprii eligibile pentru a acoperi cerința de capital de solvabilitate, calculate pe baza datelor consolidate;</p> <p>(b) cerința de capital de solvabilitate la nivel de grup, calculată pe baza datelor consolidate.</p> <p>Normele stabilite în titlul I capitolul VI secțiunea 3 subsecțiunile 1, 2 și 3 și în titlul I capitolul VI secțiunea 4 subsecțiunile 1, 2 și 3 se aplică la calcularea fondurilor proprii eligibile pentru cerința de capital de solvabilitate și pentru cerința de capital de solvabilitate la nivel de grup pe baza datelor consolidate.</p> <p>(2) Cerința de capital de solvabilitate la nivel de grup bazată pe date consolidate (cerința de solvabilitate pe bază consolidată a grupului) se calculează fie pe baza unei formule standard, fie a unui model intern aprobat, într-un mod compatibil cu principiile generale cuprinse în titlul I capitolul VI secțiunea 4 subsecțiunile 1 și 2 și, respectiv, în titlul I capitolul VI secțiunea 4 subsecțiunile 1 și 3.</p> <p>Cerința de capital de solvabilitate pe bază consolidată a grupului este cel puțin egală cu suma elementelor următoare:</p> <p>(a) cerința de capital minim, menționată la articolul 129, al întreprinderii de asigurare sau de reasigurare participative;</p> <p>(b) cota proporțională a cerinței de capital de solvabilitate al întreprinderilor de asigurare și de reasigurare afiliate.</p> <p>Acest minim trebuie să fie acoperit de fondurile proprii de bază eligibile în sensul articolului 98 alineatul (4).</p> <p>Cu scopul de a determina dacă fondurile proprii eligibile menționate sunt admisibile pentru a acoperi cerința de capital de solvabilitate pe bază consolidată a grupului, se aplică prin analogie principiile enunțate la articolele 221-229. Articolul 139 alineatele (1) și (2) se aplică prin analogie.</p>	<p>Norme UE neaplicabile</p> <p>CNPF</p>
<p>Articolul 231 Modelul intern al grupului</p> <p>(1) În cazul în care se solicită permisiunea de a calcula cerința de capital de solvabilitate pe bază consolidată a unui grup, precum și cerința de capital de solvabilitate a întreprinderilor de asigurare și de reasigurare din grup pe baza unui model intern de către o întreprindere de asigurare sau de reasigurare și întreprinderile sale afiliate ori, în comun, de către întreprinderile afiliate unui holding de asigurare, autoritățile de supraveghere în cauză cooperează pentru a decide dacă acordă sau nu această permisiune și, după caz, pentru a stabili condițiile unei astfel de permisiuni.</p> <p>Cererea menționată la primul paragraf se adresează supraveghetorului grupului. Supraveghetorul grupului informează fără întârziere celelalte autorități de supraveghere interesate.</p> <p>(2) Autoritățile de supraveghere interesate depun toate eforturile pentru a ajunge la o decizie comună cu privire la respectiva cerere în termen de șase luni de la data la care supraveghetorul grupului primește cererea completă.</p>	<p>Norme UE neaplicabile</p> <p>CNPF</p>	

<p>Autoritatea de supraveghere motivează orice decizie menționată la primul și la al doilea paragraf atât în fața întreprinderii de asigurare sau de reasigurare, cât și în fața supraveghetorului grupului.</p>	
<p>Articolul 232 Majorarea de capital al grupului</p> <p>Pentru a determina dacă cerința de capital de solvabilitate pe bază consolidată a grupului reflectă în mod corespunzător profilul de risc al grupului, supraveghetorul grupului acordă o deosebită atenție tuturor cazurilor în care circumstanțele menționate la articolul 37 alineatul (1) literele (a)-(c) pot apărea la nivel de grup, în special cazurile în care:</p> <p>(a) riscurile specifice existente la nivelul grupului nu ar fi acoperite suficient de formula standard sau de modelul intern utilizat, fiind dificil de cuantificat,</p> <p>(b) o majorare de capital față de cerința de capital de solvabilitate a filialelor întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare afiliate este impusă de autoritățile de supraveghere interesate, în conformitate cu articolele 37 și 231 alineatul (7).</p> <p>În cazul în care profilul de risc al grupului nu se reflectă în mod corespunzător, se poate impune o majorare de capital față de cerința de capital de solvabilitate pe bază consolidată a grupului.</p> <p>Articolul 37 alineatele (1)-(5) împreună cu măsurile de punere în aplicare adoptate în conformitate cu articolul 37 alineatul (6) se aplică prin analogie.</p>	
<p>Articolul 233 Metoda 2 (metoda alternativă): Metoda deduceri și agregării</p> <p>(1) Solvabilitatea la nivel de grup a unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare participative este reprezentată de diferența între:</p> <p>(a) fondurile proprii eligibile ale întregului grup, astfel cum se prevede la alineatul (2),</p>	
<p>(b) valoarea participațiilor întreprinderii de asigurare sau de reasigurare participative în întreprinderile de asigurare sau de reasigurare afiliate și cerința de capital de solvabilitate pe bază agregată a grupului, astfel cum se prevede la alineatul (3).</p> <p>(2) Fondurile proprii eligibile ale întregului grup sunt reprezentate de suma dintre:</p> <p>(a) fondurile proprii eligibile pentru cerința de capital de solvabilitate a întreprinderii de asigurare sau de reasigurare participative;</p>	
<p>(b) cota proporțională a întreprinderii de asigurare sau de reasigurare participative din fondurile proprii eligibile pentru cerința de capital de solvabilitate a întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare afiliate.</p> <p>(3) Cerința de capital de solvabilitate pe bază agregată a grupului este reprezentată de suma dintre:</p> <p>(a) cerința de capital de solvabilitate a întreprinderii de asigurare sau de reasigurare participative;</p>	
<p>(b) cota proporțională din cerința de capital de solvabilitate a întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare afiliate.</p> <p>(4) În cazul în care participația în întreprinderile de asigurare sau de reasigurare afiliate constă, integral sau parțial, într-o proprietate indirectă, atunci valoarea participației întreprinderii de asigurare sau de reasigurare participative în întreprinderile de asigurare sau de reasigurare afiliate include valoarea unei astfel de proprietăți indirecte, ținându-se seama de interesele succesive relevante, iar elementele menționate la alineatul (2) litera (b) și la alineatul (3) litera (b) includ cotele proporționale corespunzătoare din fondurile proprii eligibile pentru cerința de capital de solvabilitate a întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare afiliate și, respectiv, din cerința de capital de solvabilitate a întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare afiliate.</p> <p>(5) În cazul unei cereri privind permisiunea de a calcula cerința de capital de</p>	

<p>(c) întreprinderea-mamă a primit acordul menționat la articolul 246 alineatul (4) al treilea paragraf,</p> <p>(d) întreprinderea-mamă a primit acordul menționat la articolul 256 alineatul (2);</p> <p>(e) întreprinderea-mamă a depus o cerere privind posibilitatea de a intra sub incidența articolelor 238 și 239 și respectiva cerere i s-a aprobat, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 237.</p>	<p>Articolul 237</p> <p>Filiile unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare: decizia privind cererea</p> <p>(1) În cazul cererilor privind posibilitatea de a intra sub incidența normelor stabilite la articolele 238 și 239, autoritățile de supraveghere interesate trebuie să coopereze în cadrul colegiului supraveghetorilor, într-un proces de consultare deplină, pentru a decide dacă acordă sau nu permisiunea solicitată și pentru a determina, dacă este cazul, celelalte condiții necesare pentru obținerea unei astfel de permisiuni.</p> <p>Cererea menționată la primul paragraf se adresează doar autorității de supraveghere care a autorizat filiala, respectiva autoritate de supraveghere informează celelalte autorități de supraveghere din cadrul colegiului supraveghetorilor și le transmite fără întârziere cererea completă.</p> <p>(2) Autoritățile de supraveghere interesate depun toate eforturile posibile pentru a ajunge la o decizie comună cu privire la respectiva cerere în termen de trei luni de la data la care toate autoritățile de supraveghere din cadrul colegiului supraveghetorilor primesc cererea completă.</p> <p>(3) În perioada menționată la alineatul (2), în cazul unor puncte de vedere divergente privind aprobarea cererii menționate la alineatul (1), supraveghetorul grupului sau oricare dintre celelalte autorități de supraveghere interesate poate consulta CEIOPS. Atunci când este consultat CEIOPS, sunt informate toate autoritățile de supraveghere interesate, iar perioada menționată la alineatul (2) se prelungește cu o lună.</p> <p>În cazul în care a fost consultat CEIOPS, autoritățile de supraveghere interesate iau în considerare în mod corespunzător avizul respectiv înainte de a lua decizia comună.</p> <p>(4) Autoritatea de supraveghere care a autorizat filiala transmite solicitantului decizia comună menționată la alineatele (2) și (3) care cuprinde motivele pe care se întemeiază și, în cazul în care CEIOPS a fost consultat, o explicație a oricărei abateri semnificative de la pozițiile adoptate de CEIOPS. Decizia comună este considerată determinantă și este aplicată de către autoritățile de supraveghere din statele membre interesate.</p> <p>(5) În lipsa unei decizii comune a autorităților de supraveghere interesate în perioadele prevăzute la alineatele (2) și (3), supraveghetorul grupului adoptă propria decizie privind cererea.</p> <p>Atunci când adoptă decizia respectivă, supraveghetorul grupului ține seama în mod corespunzător de:</p> <p>(a) orice opinii și rezerve ale autorităților de supraveghere interesate, formulate în perioada aplicabilă;</p> <p>(b) orice rezerve ale celorlalte autorități de supraveghere din cadrul colegiului supraveghetorilor, formulate în perioada aplicabilă;</p> <p>(c) atunci când CEIOPS a fost consultat, avizul său.</p> <p>Decizia cuprinde motivele pe care se întemeiază și o explicație a oricărei abateri semnificative de la rezervele celorlalte autorități de supraveghere interesate, precum și avizul CEIOPS. Supraveghetorul grupului transmite o copie a deciziei solicitantului și celorlalte autorități de supraveghere interesate.</p>	<p>CNPF</p>	<p>UE</p> <p>Norme neaplicabile</p>
--	---	-------------	-------------------------------------

<p>prezentat de filială în vederea restabilirii, în termen de șase luni de la data la care s-a constatat pentru prima dată nerespectarea cerinței de capital de solvabilitate, a nivelului fondurilor proprii eligibile sau în vederea reducerii profilului său de risc pentru a asigura respectarea cerinței de capital de solvabilitate.</p> <p>Colegiul supraveghetorilor face tot ceea ce îi stă în putință pentru a ajunge la un acord privind propunerea autorității de supraveghere cu privire la aprobarea planului de redresare în termen de patru luni de la data la care s-a constatat pentru prima dată nerespectarea cerinței de capital de solvabilitate.</p> <p>În lipsa unui astfel de acord, autoritatea de supraveghere care a autorizat filiala decide cu privire la aprobarea planului de redresare, ținând seama în mod corespunzător de punctele de vedere și rezervele celorlalte autorități de supraveghere din cadrul colegiului supraveghetorilor.</p> <p>(2) Atunci când autoritatea de supraveghere care a autorizat filiala identifică, în conformitate cu articolul 136, deteriorarea condițiilor financiare, aceasta notifică fără întârziere colegiul supraveghetorilor măsurile pe care le propune. Exceptând situațiile de urgență, măsurile ce urmează să fie luate se discută în cadrul colegiului supraveghetorilor.</p> <p>Colegiul supraveghetorilor face tot ceea ce îi stă în putință pentru a ajunge la un acord privind măsurile ce urmează să fie luate în termen de o lună de la data notificării.</p> <p>În lipsa unui acord, autoritatea de supraveghere care a autorizat filiala decide dacă măsurile propuse trebuie aprobate, ținând seama în mod corespunzător de punctele de vedere și rezervele celorlalte autorități de supraveghere din cadrul colegiului supraveghetorilor.</p> <p>(3) În cazul nerespectării cerinței de capital minim și fără a aduce atingere articolului 139, autoritatea de supraveghere care a autorizat filiala transmise fără întârziere colegiului supraveghetorilor, sistemul de finanțare pe termen scurt prezentat de filială în vederea restabilirii, în termen de trei luni de la data la care s-a constatat pentru prima dată nerespectarea cerinței de capital minim, a nivelului fondurilor proprii eligibile care îndeplinește cerința de capital minim sau în vederea reducerii profilului său de risc pentru a asigura respectarea cerinței de capital minim. Colegiul supraveghetorilor este informat, de asemenea, cu privire la orice măsuri luate pentru aplicarea cerinței de capital minim la nivelul filialei.</p>	<p><i>Articolul 240</i></p> <p>Filiatele unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare: încetarea aplicării derogărilor pentru o filială</p> <p>(1) Normele prevăzute la articolele 238 și 239 încetează să se aplice în următoarele cazuri:</p> <p>(a) condiția menționată la articolul 236 litera (a) nu mai este îndeplinită;</p> <p>(b) condiția menționată la articolul 236 litera (b) nu mai este îndeplinită și grupul nu ia măsurile necesare pentru ca respectiva condiție să fie din nou îndeplinită într-un termen adecvat;</p> <p>(c) condițiile menționate la articolul 236 literele (c) și (d) nu mai sunt îndeplinite.</p> <p>În cazul menționat la primul paragraf litera (a), dacă supraveghetorul grupului decide, după consultarea cu colegiul supraveghetorilor, să nu mai includă filiala în supravegherea grupului pe care o efectuează, trebuie să informeze de îndată autoritatea de supraveghere interesată și întreprinderea-mamă cu privire la aceasta.</p> <p>În sensul articolului 236 literele (b), (c) și (d), întreprinderea-mamă se asigură că aceste condiții sunt îndeplinite în permanență. În cazul nerespectării condițiilor, întreprinderea-mamă informează fără întârziere supraveghetorul grupului și supraveghetorul filialei în cauză cu privire la acest lucru. Ea prezintă un plan de</p>

<p>(a) un cadru armonizat privind intervenția timpurie;</p> <p>(b) practicile de management al riscurilor în mod centralizat la nivel de grup, de funcționare a modelelor interne ale grupului, inclusiv de testare la condițiile de stres;</p> <p>(c) tranzacțiile intragrup și concentrarea riscurilor;</p> <p>(d) evoluția în timp a efectelor diversificării și concentrării;</p> <p>(e) un cadru obligatoriu din punct de vedere juridic pentru medierea disputelor din domeniul supravegherii;</p> <p>(f) un cadru armonizat privind transferabilitatea activelor, procedurile de insolvență și lichidare care să elimine restricțiile din legislația națională privind societățile comerciale în ceea ce privește transferabilitatea activelor;</p> <p>(g) un nivel echivalent de protecție a deținătorilor de polițe și a beneficiarilor întreprinderilor din același grup, mai ales în situații de criză;</p> <p>(h) o soluție la nivelul UE armonizată și finanțată adecvat pentru schemele de garantare a asiguraților;</p> <p>(i) un cadru armonizat, obligatoriu din punct de vedere juridic, între autoritățile competente, băncile centrale și ministerele de finanțe cu privire la gestionarea și soluționarea crizelor și pentru partajarea sarcinilor fiscale care să alinieze competențele de supraveghere cu responsabilități fiscale. Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit, dacă este cazul, de propuneri de modificare a prezentei directive.</p>				
<p><i>Articolul 243 Filialele unui holding de asigurare</i></p> <p>Articolele 236-242 se aplică prin analogie întreprinderilor de asigurare și de reasigurare care sunt filiale ale unui holding de asigurare.</p> <p>Secțiunea 2</p> <p>Concentrarea riscurilor și tranzacțiile intragrup</p> <p><i>Articolul 244 Supravegherea concentrării riscurilor</i></p> <p>(1) Supravegherea concentrării riscurilor la nivel de grup se exercită în conformitate cu alineatele (2) și (3) din prezentul articol, cu articolul 246 și cu capitoul III.</p> <p>(2) Statele membre impun întreprinderilor de asigurare și de reasigurare sau holdingurilor de asigurare să transmită rapoarte periodice, cel puțin anual, supraveghetorului grupului cu privire la orice concentrare semnificativă a riscurilor la nivel de grup.</p> <p>Informațiile necesare se transmit supraveghetorului grupului de către întreprinderea de asigurare sau de reasigurare care se află în fruntea grupului sau în cazul în care grupul nu este condus de o întreprindere de asigurare sau de reasigurare, ele se transmit de către holdingul de asigurare sau de către întreprinderea de asigurare sau de reasigurare aparținând grupului, care este numită de către supraveghetorul grupului după consultarea celorlalte autorități de supraveghere interesate și a grupului.</p> <p>Concentrările riscurilor sunt supuse procesului de supraveghere efectuat de către supraveghetorul grupului.</p> <p>(3) Supraveghetorul grupului, după consultarea celorlalte autorități de supraveghere interesate și a grupului, identifică tipul de riscuri pe care întreprinderile de asigurare și de reasigurare dintr-un anumit grup trebuie să le declare în orice circumstanțe în momentul în care supraveghetorul grupului și celelalte autorități de</p>	<p>Articolul 102. Supravegherea concentrării riscurilor și tranzacțiilor intragrup</p> <p>(1) Societățile de asigurare și/sau reasigurare furnizează cel puțin anual Autorității de supraveghere rapoarte privind:</p> <p>a) concentrarea semnificativă a riscurilor la nivel de grup,</p> <p>b) tranzacțiile semnificative intragrup, inclusiv cele realizate cu o persoană fizică având legături strânse cu oricare societate din cadrul grupului;</p> <p>(2) Definiția și identificarea concentrării semnificative a riscurilor, tipurile tranzacțiilor intragrup, forma și conținutul rapoartelor sunt stabilite prin actele normative ale Autorității de supraveghere.</p>	<p>Parțial compatibil</p>	<p>CNPF</p>	

<p>Fără a aduce atingere primului paragraf, sistemele de management al riscurilor și de control intern și procedurile de raportare se pun în aplicare în mod coerent în toate întreprinderile incluse în domeniul de aplicare al supravegherii la nivel de grup în temeiul articolului 213 alineatul (2) literale (a) și (b), astfel încât respectivele sisteme și proceduri de raportare să poată fi controlate la nivel de grup.</p> <p>(2) Fără a aduce atingere alineatului (1), mecanismele de control intern ale unui grup cuprind cel puțin următoarele:</p> <p>(a) mecanisme adecvate în ceea ce privește solvabilitatea grupului pentru identificarea și măsurarea tuturor riscurilor semnificative suportate și pentru a asocia în mod corespunzător fondurile proprii eligibile și riscurile;</p> <p>(b) proceduri riguroase de raportare și de contabilitate, pentru a monitoriza și a gestiona tranzacțiile intragrup și concentrarea riscurilor.</p> <p>(3) Sistemele și procedurile de raportare menționate la alineatele (1) și (2) sunt supuse procesului de supraveghere efectuat de supraveghetorul grupului în conformitate cu normele stabilite în capitolul III.</p> <p>(4) Statele membre impun întreprinderii de asigurare sau de reasigurare participative sau holdingului de asigurare să efectueze, la nivelul grupului, evaluarea prevăzută de articolul 45. Evaluarea propriilor riscuri și a solvabilității, realizată la nivelul grupului, este supusă procesului de supraveghere efectuat de supraveghetorul grupului, în conformitate cu capitolul III.</p> <p>Atunci când calculul solvabilității la nivel de grup se face în conformitate cu metoda 1 menționată la articolul 230, întreprinderea de asigurare sau de reasigurare participativă sau holdingul de asigurare facilitează supraveghetorului grupului o bună înțelegere a diferenței dintre suma cerințelor de capital de solvabilitate a tuturor întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare afiliate din grup și cerința de capital de solvabilitate pe bază consolidată a grupului.</p> <p>În cazul în care întreprinderea de asigurare sau de reasigurare sau holdingul de asigurare decide astfel, și sub rezerva acordului din partea supraveghetorului grupului, ea poate efectua toate evaluările prevăzute de articolul 45 la nivelul grupului și la nivelul oricărei filiale din cadrul grupului, în același timp, și poate înlocui un singur document care să cuprindă toate evaluările.</p> <p>Înainte de a-și da acordul în conformitate cu al treilea paragraf, supraveghetorul grupului consultă și ia în considerare în mod corespunzător punctele de vedere și rezervele membrilor colegiului supraveghetorilor.</p> <p>În cazul în care grupul alege opțiunea prevăzută la al treilea paragraf, acesta transmite documentul tuturor autorităților de supraveghere interesate, în același timp. Alegerea acestei opțiuni nu scutește filialele interesate de obligația de a se asigura că sunt îndeplinite cerințele articolului 45.</p>	<p>(5) Fără a aduce atingere alin. (1) controlul intern al unui grup cuprinde cel puțin următoarele:</p> <p>d) mecanisme adecvate pentru identificarea și măsurarea tuturor riscurilor semnificative;</p> <p>e) proceduri de raportare și contabilitate;</p> <p>f) monitorizarea și gestionarea tranzacțiilor intragrup și concentrarea riscurilor.</p> <p>(6) Societatea de asigurare și/sau reasigurare va efectua la nivelul grupului evaluarea propriilor riscuri și solvabilității.</p>	<p>Măsuri pentru facilitarea supravegherii la nivel de grup</p> <p><i>Articolul 247 Supraveghetorul grupului</i></p> <p>(1) Se desemnează un singur supraveghetor, responsabil cu coordonarea și exercitarea supravegherii la nivel de grup („supraveghetorul grupului”), dintre autoritățile de supraveghere ale statelor membre interesate.</p> <p>(2) În cazul în care aceeași autoritate de supraveghere este competentă pentru toate întreprinderile de asigurare și de reasigurare dintr-un grup, sarcina de supraveghetor al grupului este îndeplinită de respectiva autoritate de supraveghere.</p> <p>În toate celelalte cazuri și sub rezerva alineatului (3), sarcina de supraveghetor al grupului este îndeplinită de:</p> <p>(a) autoritatea de supraveghere care a autorizat întreprinderea de asigurare sau de reasigurare, în cazul în care grupul este condus de respectiva întreprindere;</p>	<p>Parțial compatibil</p> <p>Articolul 116. Competența și atribuțiile Autorității de supraveghere</p> <p>(1) Autoritatea de supraveghere este competentă și responsabilă pentru reglementarea, autorizarea și supravegherea, inclusiv la nivel de grup, a participanților profesioniști la piața asigurărilor precum și a succursalelor societăților de asigurare și/sau reasigurare din alte state (în ceea ce privește operațiunile desfășurate pe teritoriul Republicii Moldova) și a Biroului Național.</p> <p>(3) În cadrul supravegherii, autoritatea de supraveghere solicită participanților profesioniști la piața asigurărilor, orice informație și document pentru îndeplinirea eficientă a atribuțiilor conferite de lege.</p> <p>(4) Autoritatea de supraveghere este în drept să solicite prezentarea rapoartelor și informațiilor de la următoarele persoane și entități:</p> <p>a) persoanele sau entitățile care au legături strânse cu societatea de asigurare și/sau reasigurare, succursala societății de asigurare și/sau</p>	<p>CNPF</p>
---	--	--	---	-------------

<p>interesate sau în considerare în mod corespunzător avizul CEIOPS înainte de a lua decizia comună. Decizia comună cuprinde motivele pe care se întemeiază și o explicație a oricărei abateri semnificative de la pozițiile adoptate de CEIOPS.</p> <p>(6) Dacă nu s-a ajuns la o decizie comună în ceea ce privește derogarea de la criteriile prevăzute la alineatul (2), rolul de supraveghetor al grupului este exercitat de către autoritatea de supraveghere identificată în conformitate cu alineatul (2).</p> <p>(7) CEIOPS informează Parlamentul European, Consiliul și Comisia, cel puțin o dată pe an, cu privire la orice dificultăți majore în legătură cu aplicarea alineatelor (2), (3) și (6).</p> <p>În cazul în care apar dificultăți majore în aplicarea criteriilor prevăzute la alineatele (2) și (3), Comisia adoptă măsuri de punere în aplicare în care specifică criteriile respective.</p> <p>Măsurile respective, destinate să modifice elemente esențiale ale prezentei directive, prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 301 alineatul (3).</p> <p>(8) În cazul în care un stat membru are cel puțin două autorități de supraveghere prudențiale a întreprinderilor de asigurare și de reasigurare, statul membru respectiv ia măsurile necesare pentru a asigura coordonarea între autoritățile în cauză.</p>	<p>Articolul 104. Coordonarea activităților de supraveghere în calitate de supraveghetor de grup. Autoritatea de supraveghere, îndeplinește următoarele atribuții în mod direct și/sau prin încheierea acordurilor de colaborare:</p> <p>a) coordonează colectarea și furnizarea de informații relevante sau esențiale în situațiile obișnuite și în cele de urgență;</p> <p>b) planifică și coordonează activitățile de supraveghere în situațiile obișnuite, inclusiv activitățile menționate la prezentul capitol, în cooperare cu autoritățile competente implicate;</p> <p>c) planifică și coordonează activitățile de supraveghere, în cooperare cu alte autorități competente implicate, în vederea pregătirii pentru situații de urgență și în situațiile de urgență, inclusiv evoluțiile negative din cadrul societăților de asigurare și/sau reasigurare.</p>	<p>Parțial compatibil</p>	<p>CNPF</p>
<p>Drepturi și obligații ale supraveghetorului grupului și ale celorlalți supraveghetori Colegiul supraveghetorilor</p> <p>(1) Drepturile și obligațiile care îi revin supraveghetorului grupului în ceea ce privește supravegherea la nivel de grup cuprind următoarele:</p> <p>(a) coordonarea culegerii și diseminării informațiilor adecvate sau esențiale, atât pentru desășurarea obișnuită a activităților, cât și pentru situații urgente, inclusiv diseminarea informațiilor care sunt importante pentru sarcina de supraveghere a autorității de supraveghere;</p> <p>(b) procesul de supraveghere și evaluarea situației financiare a grupului;</p> <p>(c) evaluarea conformității grupului cu normele privind solvabilitatea, precum și a concentrării riscurilor și a tranzacțiilor intragrup, astfel cum se prevede la articolele 218-245;</p> <p>(d) evaluarea sistemului de guvernământ a grupului, astfel cum se prevede la articolul 246, precum și a îndeplinirii cerințelor prevăzute la articolele 42 și 257 de către membrii organului administrativ, de conducere sau de control al întreprinderii participante;</p> <p>(e) planificarea și coordonarea, prin întâlniri obișnuite organizate cel puțin anual sau prin alte mijloace adecvate, a activităților de supraveghere atât pentru desășurarea obișnuită a activităților, cât și pentru situații urgente, în colaborare cu autoritățile de supraveghere interesate și luarea în considerare a naturii, a amploării și a complexității riscurilor inerente activității tuturor întreprinderilor care fac parte din grup.</p> <p>(f) alte sarcini, măsuri și decizii atribuite supraveghetorului grupului de către prezenta directivă sau care rezultă din aplicarea prezentei directive, în special sarcina de a dirija procesul de validare a oricărui model intern la nivel de grup, astfel cum se prevede la articolele 231 și 233, precum și aceea de a dirija procesul de autorizare a aplicării regimului stabilit la articolele 237-240.</p> <p>(2) În scopul de a facilita îndeplinirea sarcinilor de către supraveghetorul grupului, menționate la alineatul (1), se instituie un colegiu al supraveghetorilor, prezidat de supraveghetorul grupului.</p>	<p>Articolul 248</p>		

<p>pentru evaluări.</p> <p>(7) Comisia adoptă măsuri de punere în aplicare pentru coordonarea supravegherii la nivel de grup în sensul alineatelor (1)-(6), inclusiv definiția conceptului de „succesală semnificativă”.</p> <p>Măsurile respective, destinate să modifice elemente necesare ale prezentei directive, prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 301 alineatul (3).</p>	<p>Cooperarea și schimbul de informații între autoritățile de supraveghere</p> <p>(1) Autoritățile responsabile cu supravegherea fiecărei întreprinderi de asigurare și de reasigurare dintr-un grup colaborează îndeaproape cu supraveghetorul grupului, în special în cazurile în care o întreprindere de asigurare sau de reasigurare întâmpină dificultăți financiare.</p> <p>Cu scopul de a se asigura că autoritățile de supraveghere, inclusiv supraveghetorul grupului, au la dispoziție aceeași cantitate de informații relevante, fără a aduce atingere responsabilităților lor, respectiv cele ale autorității, indiferent dacă sunt sau nu stabilite în același stat membru, își furnizează reciproc aceste informații pentru a permite și facilita realizarea sarcinilor de supraveghere ale celorlalte autorități vizate de prezenta directivă. Astfel, autoritățile de supraveghere interesate și supraveghetorul grupului își comunică reciproc și fără întârziere orice informații adecvate imediat ce acestea sunt disponibile. Informațiile menționate la acest paragraf cuprind, însă fără a se limita la acestea, informații despre acțiuni ale grupului și ale autorităților de supraveghere și informații furnizate de grup.</p> <p>(2) Autoritățile responsabile cu supravegherea întreprinderilor individuale de asigurare și de reasigurare dintr-un grup și supraveghetorul grupului solicită fiecare imediat o reuniune a tuturor autorităților de supraveghere implicate în supravegherea la nivel de grup, cel puțin atunci când apare una dintre următoarele situații:</p> <p>(a) constată o încălcare semnificativă a cerinței de capital de solvabilitate sau o încălcare a cerinței de capital minim de către o anumită întreprindere de asigurare sau de reasigurare;</p> <p>(b) constată o încălcare semnificativă a cerinței de capital de solvabilitate la nivel de grup calculat pe baza datelor consolidate sau a cerinței de capital de solvabilitate pe bază agregată a grupului, în funcție de metoda de calcul care este utilizată în conformitate cu Titlul III capitolul II secțiunea 1 subsecțiunea 4;</p> <p>(c) atunci când apar sau au apărut situații excepționale.</p> <p>(3) Comisia adoptă măsuri de punere în aplicare prin care se determină elementele care trebuie culese sistematic de către supraveghetorul grupului și diseminate altor autorități de supraveghere interesate sau care trebuie transmise supraveghetorului grupului de către celelalte autorități de supraveghere interesate.</p> <p>Comisia adoptă măsuri de punere în aplicare prin care se precizează elementele esențiale sau adecvate pentru supravegherea la nivel de grup în scopul de a ameliora convergența raportării în scopuri de supraveghere.</p> <p>Măsurile menționate în prezentul alineat, destinate să modifice elemente necesare ale prezentei directive, prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 301 alineatul (3).</p>
<p>Articolul 104. Coordonarea activităților de supraveghere în calitate de supraveghetor de grup. Autoritatea de supraveghere, îndeplinește următoarele atribuții în mod direct și/sau prin încheierea acordurilor de colaborare:</p>	<p>a) coordonează colectarea și furnizarea de informații relevante sau esențiale în situațiile obișnuite și în cele de urgență;</p> <p>b) planifică și coordonează activitățile de supraveghere în situațiile obișnuite, inclusiv activitățile menționate la prezentul capitol, în cooperare cu autoritățile competente implicate;</p> <p>c) planifică și coordonează activitățile de supraveghere, în cooperare cu alte autorități competente implicate, în vederea pregătirii pentru situații de urgență și în situațiile de urgență, inclusiv evoluțiile negative din cadrul societăților de asigurare și/sau reasigurare.</p>
<p>Articolul 105. Acordurile de colaborare în domeniul supravegherii de grup</p>	<p>(1) Pentru a facilita și a insitui o supraveghere eficientă la nivel de grup, Autoritatea de supraveghere poate încheia acorduri scrise de colaborare cu autoritățile competente din alte state, cu respectarea prevederilor privind secretul profesional din prezenta lege.</p> <p>(2) În cadrul acestor acorduri se vor repartiza competențele de supraveghere la nivel de grup între autoritățile competente implicate, se pot încredința atribuții suplimentare supraveghetorului de grup și se vor specifica proceduri pentru procesul decizional și pentru cooperarea cu alte autorități competente în situații obișnuite și în cele de urgență.</p> <p>(3) Prin acordurile de colaborare, competențele de supraveghere la nivel de grup pot fi delegate altei autorități competente implicate, având în vedere societățile de asigurare și/sau reasigurare și importanța relativă a activităților lor în cadrul grupului din alte state.</p> <p>(4) Acordurile de colaborare vor include prevederi cu privire la mijloacele de exercitare a supravegherii de grup a societăților de asigurare și/sau reasigurare cu sediul în Republica Moldova ale căror societăți-mamă au sediul într-un alt stat, precum și a societăților de asigurare și/sau reasigurare cu sediul în alt stat ale căror societăți-mamă, fie societăți de asigurare și/sau reasigurare, au sediul în Republica Moldova.</p> <p>(5) Acordurile urmăresc, în special, să garanteze că autoritățile</p>
<p>Articolul 106. Acordurile de colaborare în domeniul supravegherii de grup</p>	<p>(1) Pentru a facilita și a insitui o supraveghere eficientă la nivel de grup, Autoritatea de supraveghere poate încheia acorduri scrise de colaborare cu autoritățile competente din alte state, cu respectarea prevederilor privind secretul profesional din prezenta lege.</p> <p>(2) În cadrul acestor acorduri se vor repartiza competențele de supraveghere la nivel de grup între autoritățile competente implicate, se pot încredința atribuții suplimentare supraveghetorului de grup și se vor specifica proceduri pentru procesul decizional și pentru cooperarea cu alte autorități competente în situații obișnuite și în cele de urgență.</p> <p>(3) Prin acordurile de colaborare, competențele de supraveghere la nivel de grup pot fi delegate altei autorități competente implicate, având în vedere societățile de asigurare și/sau reasigurare și importanța relativă a activităților lor în cadrul grupului din alte state.</p> <p>(4) Acordurile de colaborare vor include prevederi cu privire la mijloacele de exercitare a supravegherii de grup a societăților de asigurare și/sau reasigurare cu sediul în Republica Moldova ale căror societăți-mamă au sediul într-un alt stat, precum și a societăților de asigurare și/sau reasigurare cu sediul în alt stat ale căror societăți-mamă, fie societăți de asigurare și/sau reasigurare, au sediul în Republica Moldova.</p> <p>(5) Acordurile urmăresc, în special, să garanteze că autoritățile</p>
<p>Articolul 107. Acordurile de colaborare în domeniul supravegherii de grup</p>	<p>(1) Pentru a facilita și a insitui o supraveghere eficientă la nivel de grup, Autoritatea de supraveghere poate încheia acorduri scrise de colaborare cu autoritățile competente din alte state, cu respectarea prevederilor privind secretul profesional din prezenta lege.</p> <p>(2) În cadrul acestor acorduri se vor repartiza competențele de supraveghere la nivel de grup între autoritățile competente implicate, se pot încredința atribuții suplimentare supraveghetorului de grup și se vor specifica proceduri pentru procesul decizional și pentru cooperarea cu alte autorități competente în situații obișnuite și în cele de urgență.</p> <p>(3) Prin acordurile de colaborare, competențele de supraveghere la nivel de grup pot fi delegate altei autorități competente implicate, având în vedere societățile de asigurare și/sau reasigurare și importanța relativă a activităților lor în cadrul grupului din alte state.</p> <p>(4) Acordurile de colaborare vor include prevederi cu privire la mijloacele de exercitare a supravegherii de grup a societăților de asigurare și/sau reasigurare cu sediul în Republica Moldova ale căror societăți-mamă au sediul într-un alt stat, precum și a societăților de asigurare și/sau reasigurare cu sediul în alt stat ale căror societăți-mamă, fie societăți de asigurare și/sau reasigurare, au sediul în Republica Moldova.</p> <p>(5) Acordurile urmăresc, în special, să garanteze că autoritățile</p>

<p>Cereri din partea supraveghetorului grupului adresate altor autorități de supraveghere</p> <p><i>Articolul 251</i></p> <p>Supraveghetorul grupului poate invita autoritățile de supraveghere din statul membru în care o întreprindere-mamă își are sediul central, care nu efectuează ele însele supravegherea grupului în temeiul articolului 247, să solicite întreprinderii-mamă orice informații adecvate pentru exercitarea drepturilor și obligațiilor de coordonare ale acestuia, astfel cum sunt stabilite la articolul 248, și să transmită respectivele informații supraveghetorului grupului.</p> <p>Atunci când supraveghetorul grupului are nevoie de informațiile menționate la articolul 254 alineatul (2), care au fost deja date unei alte autorități de supraveghere, acesta contactează respectiva autoritate ori de câte ori acest lucru este posibil, cu scopul de a se evita dublarea rapoartelor către diferitele autorități implicate în supraveghere.</p>	<p>(3) Înființarea și funcționarea colegiilor de supraveghetori nu aduce atingere drepturilor și atribuțiilor Autorității de supraveghere prevăzute de prezenta lege și actele normative emise întru aplicarea acesteia.</p>
<p>Cooperarea cu autoritățile responsabile de instituțiile de credit și întreprinderile de investiții</p> <p>În cazul în care o întreprindere sau de reasigurare, precum și o instituție de credit, astfel cum este definită în Directiva nr. 2006/48/CE, și/sau o societate de investiții, astfel cum este definită în Directiva nr. 2004/39/CE, sunt legate direct sau indirect sau au o întreprindere participativă comună, autoritățile de supraveghere interesate și autoritățile responsabile de supravegherea acestor întreprinderi din urmă colaborează strâns.</p> <p>Fără a aduce atingere responsabilităților pe care le au, respectivele autorități își vor furniza reciproc orice informații care ar putea să le simplifice misiunea, în special astfel cum se prevede în prezentul titlu.</p>	<p>Articolul 120. Cooperarea și schimbul de informații</p> <p>(1) În vederea realizării obiectivelor sale, Autoritatea de supraveghere cooperează și realizează schimb de informații cu autoritățile competente din Republica Moldova și din alte state.</p> <p>(2) Autoritățile prevăzute la alin.(1) trebuie să fie consultate în mod special în contextul evaluării calității acționarilor societăților de asigurare și/sau de reasigurare, inclusiv celor din alte state, al reputației și experienței persoanelor care urmează să dețină sau dețin funcții de răspundere în cadrul societății de asigurare și/sau de reasigurare. Caracterul confidențial sau secretul profesional conținut în informațiile deținute de autoritățile prevăzute la alin.(1) nu împiedică schimbul de informații între respectivi subiecți și poate fi realizat numai în situația în care informațiile care urmează să fie comunicate beneficiază de garanții ale secretului profesional cel puțin echivalente cu cele menționate în prezenta lege.</p> <p>(3) Schimbul de informații confidențiale cu autoritățile din alte state se realizează din oficiu sau în baza acordurilor de cooperare încheiate între Autoritatea de supraveghere și autoritățile similare din alte state.</p> <p>(4) În cazul în care informațiile obținute în temeiul prezentului articol urmează a fi divulgate altor autorități, inclusiv din alte state, acestea nu pot fi divulgate decât cu acordul explicit al autorității care a furnizat informația și, după caz, exclusiv în scopurile pentru care respectiva autoritate și-a dat acordul.</p> <p>(5) Prevederile alin.(2)-(4) nu împiedică schimbul de informații între autoritățile cu atribuții de supraveghere din Republica Moldova și alte persoane împuternicite, inclusiv:</p> <ol style="list-style-type: none"> Banca Națională a Moldovei; Organele de ocrotire a normelor de drept; Serviciul prevenirea și combaterea spălării banilor; Instanțele de judecată; Entitățile de audit ale societăților de asigurare și/sau reasigurare. <p>(6) Prevederile alin (5) se aplică cu respectarea următoarelor condiții:</p> <ol style="list-style-type: none"> informațiile trebuie să aibă ca scop îndeplinirea atribuțiilor de supraveghere și a funcției de control; informațiile primite trebuie să fie supuse obligației privind secretul profesional prevăzute de prezenta lege; informațiile trebuie să fie folosite în scopul depistării și investigării respectării și cazurilor de încălcare a legislației. <p>(7) Datele cu caracter personal destinate transmiterii către un alt stat sînt</p>
	<p>Compatibil</p> <p>CNPF</p>

<p><i>Articolul 255 Verificarea informațiilor</i></p> <p>(1) Statele membre se asigură că autoritățile lor de supraveghere pot să desfășoare pe teritoriul lor, direct sau prin intermediul unor persoane pe care le desemnează în acest scop, verificări la fața locului ale informațiilor menționate la articolul 254 în incinta oricăror dintre următoarele întreprinderi:</p> <p>(a) întreprinderea de asigurare sau de reasigurare care face obiectul supravegherii la nivel de grup;</p> <p>(b) întreprinderi afiliate respectivei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare;</p> <p>(c) întreprinderi-mamă ale respectivei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare;</p> <p>(d) întreprinderi afiliate unei întreprinderi-mamă a respectivei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare.</p> <p>(2) În cazul în care, în anumite cazuri, autoritățile de supraveghere doresc să verifice informațiile cu privire la o întreprindere, reglementată sau nu, care face parte dintr-un grup și este situată într-un alt stat membru, acestea solicită autorităților de supraveghere din acel alt stat membru să efectueze verificarea. Autoritățile care primesc o astfel de cerere îi dau curs, în limita competențelor lor, fie efectuând verificarea direct, fie acordând unui auditor sau unui expert permisiunea de a efectua verificarea, fie acordând autorității care a solicitat verificarea permisiunea de a o efectua ea însăși. Supraveghetorul grupului este informat cu privire la demersurile întreprinse.</p> <p>În cazul în care dorește acest lucru, autoritatea de supraveghere care a prezentat cererea poate participa la verificare, în cazul în care nu o realizează direct.</p> <p><i>Articolul 256</i></p> <p>Raportul privind solvabilitatea și situația financiară la nivel de grup</p> <p>(1) Statele membre solicită întreprinderilor de asigurare și de reasigurare participative sau holdingurilor de asigurare să facă public, anual, un raport privind solvabilitatea și situația financiară la nivel de grup. Articolele 51 și 53-55 se aplică prin analogie.</p> <p>(2) În cazul în care o întreprindere de asigurare sau de reasigurare participativă sau un holding de asigurare decide astfel, și sub rezerva acordului supraveghetorului grupului, aceasta poate furniza un singur raport privind solvabilitatea și situația financiară la nivel de grup, care cuprinde următoarele:</p> <p>(a) informațiile la nivel de grup care trebuie făcute publice în conformitate cu alineatul (1);</p>	<p>(3) Informațiile furnizate Autorității de supraveghere vor corespunde următoarelor principii:</p> <p>a) să reflecte natura, amploarea și complexitatea activității asigurătorului în cauză, în special riscurile inerente acestor activități;</p> <p>b) să fie accesibile, complete în toate aspectele semnificative, comparabile și consecvente în timp;</p> <p>c) să fie adecvate, fiabile și inteligibile.</p> <p>(4) Societățile de asigurare și/sau reasigurare sînt obligate să dețină sisteme automatizate corespunzătoare și proceduri, aprobate de organul de conducere al societății de asigurare și/sau reasigurare, pentru îndeplinirea cerințelor prezentului articol.</p>				
				<p>Prin analogie</p>	

<p>(2) Fără a aduce atingere dispozițiilor lor de drept penal, statele membre se asigură că pot fi impuse sancțiuni sau măsuri holdingurilor de asigurare care încalcă actele cu putere de lege și actele administrative adoptate în aplicarea prezentului titlu, precum și persoanei care administrează efectiv respectivele societăți. Autoritățile de supraveghere colaborează îndeaproape pentru a garanta că astfel de sancțiuni sau măsuri sunt efective, mai ales atunci când administrația centrală sau punctul de lucru principal al unui holding de asigurare nu se află la sediul său central.</p> <p>(3) Comisia poate adopta măsuri de punere în aplicare pentru coordonarea măsurilor de punere în aplicare menționate la alineatele (1) și (2). Măsurile respective, destinate să modifice elemente necesare ale prezentei directive, prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 301 alineatul (3).</p>	<p>Norme UE neaplicabile</p>	
<p><i>Articolul 259 Raportarea de către CEIOPS</i></p> <p>(1) CEIOPS participă anual la o audiere generală în fața unei comisii parlamentare a Parlamentului European. Atunci când o astfel de participare coincide cu cerința de raportare din partea CEIOPS în conformitate cu articolul 71 alineatul (3), respectiva cerință se consideră îndeplinită de Parlamentul European prin faptul participării CEIOPS la respectiva audiere.</p> <p>(2) În cadrul audierii menționate la alineatul (1), CEIOPS prezintă, printre altele, informații privind înțelegerea experienței, adecvată și importantă, acumulată în ceea ce privește activitățile de supraveghere și cooperarea dintre supraveghetori în cadrul titlului III, și în special informații privind:</p> <p>(a) procesul de numire a supraveghetorului grupului, numărul de supraveghetori ai grupului și dispersia geografică;</p> <p>(b) modul de lucru al colegiilor supraveghetorilor, în special implicarea și angajamentul autorităților de supraveghere în care acestea nu sunt supraveghetorul grupului.</p> <p>(3) În sensul alineatului (1), CEIOPS poate include, de asemenea, după caz, principalele concluzii care reies din evaluările menționate la articolul 248 alineatul (6).</p>	<p>CAPITOLUL IV</p> <p>Tări terțe Articolul 260</p> <p>Întreprinderi-mamă din afara Comunității: verificarea echivalenței</p> <p>(1) În cazul menționat la articolul 213 alineatul (2) litera (c), autoritățile de supraveghere interesate verifică dacă întreprinderile de asigurare și de reasigurare a căror întreprindere-mamă își are sediul central în afara Comunității fac obiectul unei supravegheri efectuate de către autoritatea de supraveghere a țării terțe, echivalente supravegherii la nivel de grup prevăzute de prezentul titlu în cazul întreprinderilor de asigurare și de reasigurare menționate la articolul 213 alineatul (2) litera (a) și (b).</p> <p>Verificarea se efectuează de către autoritatea de supraveghere care ar fi supraveghetorul grupului dacă s-ar aplica criteriile enunțate la articolul 247 alineatul (2), fie la cererea întreprinderii-mamă sau a oricăror întreprinderi de asigurare și de reasigurare autorizate în Comunitate, fie din proprie inițiativă, exceptând cazul în care Comisia a formulat anterior concluzii cu privire la echivalența țării terțe în cauză. În acest sens, înainte de a lua o decizie, autoritatea de supraveghere consultă celelalte autorități de supraveghere interesate și CEIOPS.</p> <p>(2) Comisia poate adopta măsuri de punere în aplicare în care să se specifice criteriile pentru a evalua dacă regimul prudențial dintr-o țară terță de supraveghere a grupurilor este echivalent regimului stabilit în prezentul titlu. Măsurile respective, destinate să modifice elemente necesare ale prezentei directive, prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 301 alineatul (3).</p> <p>(3) După consultarea Comitetului european pentru asigurări și pensii</p>	<p>Art. 116</p>

<p>aplică verificarea prevăzută la articolul 260 doar la nivelul ultimei întreprinderi-mamă care este un holding de asigurare, o întreprindere de asigurare dintr-o țară terță sau o întreprindere de asigurare dintr-o țară terță.</p> <p>Cu toate acestea, statele membre permit autorităților lor de supraveghere să decidă, în lipsa unei supravegheri echivalente menționate la articolul 260, să realizeze o nouă verificare la un nivel inferior, la care se află o întreprindere-mamă a unor întreprinderi de asigurare sau de reasigurare, fie că este vorba despre un holding de asigurare dintr-o țară terță, de o întreprindere de asigurare dintr-o țară terță sau de o întreprindere de reasigurare dintr-o țară terță.</p> <p>Într-un astfel de caz, autoritatea de supraveghere menționată la articolul 260 alineatul (1) al doilea paragraf explică grupului decizia sa.</p> <p>Articolul 262 se aplică prin analogie.</p>	<p>Articolul 264 Cooperarea cu autoritățile de supraveghere din țările terțe</p> <p>(1) Comisia poate prezenta propuneri Consiliului în vederea negocierii unor acorduri cu una sau mai multe țări terțe privind modalitățile de efectuare a supravegherii la nivel de grup în ceea ce privește:</p> <p>(a) întreprinderile de asigurare sau de reasigurare având ca întreprinderi participative întreprinderile definite la articolul 213 al căror sediu central se află într-o țară terță; și</p> <p>(b) întreprinderile de asigurare dintr-o țară terță sau întreprinderile de reasigurare dintr-o țară terță având ca întreprinderi participative întreprinderile definite la articolul 213, al căror sediu central se află în Comunitate.</p> <p>(2) Acordurile prevăzute la alineatul (1) vizează, în special, să asigure:</p> <p>(a) că autoritățile de supraveghere din statele membre pot obține informațiile necesare pentru supravegherea la nivel de grup a întreprinderilor de asigurare și de reasigurare al căror sediu central se află în Comunitate și care au filiale sau dețin participatii în întreprinderi stabilite în afara Comunității; și</p> <p>(b) că autoritățile de supraveghere din țările terțe pot obține informațiile necesare pentru supravegherea la nivel de grup a întreprinderilor de asigurare și de reasigurare din țări terțe al căror sediu central se află pe teritoriile acestora și care au filiale sau dețin participatii în întreprinderi dintr-unul sau mai multe state membre.</p> <p>(3) Fără a aduce atingere articolului 300 alineatele (1) și (2) din tratat, Comisia, sprijinită de Comitetul european pentru asigurări și pensii ocupaționale, examinează rezultatul negocierilor prevăzute la alineatul (1).</p>	<p>CAPITOLUL V</p> <p>Holdingerile mixte de asigurare</p> <p>Articolul 265 Tranzacțiile intragrup</p> <p>(1) Statele membre se asigură că, în cazul în care întreprinderea-mamă a unuia sau mai multor întreprinderi de asigurare sau de reasigurare este un holding mixt de asigurare, autoritățile de supraveghere responsabile de supravegherea acestor întreprinderi de asigurare sau de reasigurare efectuează o supraveghere generală a tranzacțiilor dintre aceste întreprinderi de asigurare sau de reasigurare și holdingul mixt de asigurare și întreprinderile afiliate acestuia.</p> <p>(2) Articolele 245, 249-255 și 258 se aplică prin analogie.</p>	<p>Articolul 266 Cooperarea cu țările terțe</p> <p>În ceea ce privește cooperarea cu țările terțe, articolul 264 se aplică prin analogie.</p>	<p>TITLUL IV</p> <p>REORGANIZAREA ȘI LICHIDAREA ÎNTRINDERILOR DE ASIGURARE</p> <p>CAPITOLUL I</p> <p>Domeniul de aplicare și definiții</p>
---	---	--	--	--

<p>(b) „autorități de supraveghere” înseamnă autoritățile de supraveghere ale statului membru de origine;</p> <p>(c) „autorități competente” înseamnă autoritățile competente ale statului membru de origine.</p>	<p>CAPITOLUL II Măsuri de reorganizare <i>Articolul 269 Adoptarea măsurilor de reorganizare – Legea aplicabilă</i> (1) Numai autoritățile competente din statul membru de origine sunt abilitate să decidă aplicarea măsurilor de reorganizare în ceea ce privește o întreprindere de asigurare, inclusiv sucursalele sale. (2) Măsurile de reorganizare nu împiedică deschiderea unei proceduri de lichidare de către statul membru de origine. (3) Măsurile de reorganizare sunt reglementate de actele cu putere de lege, normele administrative și procedurile aplicabile în statul membru de origine, cu excepția unei dispoziții contrare prevăzute la articolele 285-292. (4) Măsurile de reorganizare luate în conformitate cu legislația statului membru de origine au efect în întreaga Comunitate fără alte formalități, inclusiv în ceea ce privește terții din alte state membre, chiar dacă legislația acestor state membre nu prevede astfel de măsuri de reorganizare sau subordonează aplicarea lor unor condiții care nu sunt îndeplinite. (5) Măsurile de reorganizare au efect în întreaga Comunitate din momentul în care acestea au efect în statul membru de origine.</p>	<p>Secțiunea VIII REORGANIZAREA ȘI LICHIDAREA SOCIETĂȚILOR DE ASIGURARE Articolul 82. Măsuri de reorganizare (1) Reorganizarea societății de asigurare și/sau reasigurare se realizează conform Legii nr.1134/1997 privind societățile pe acțiuni, dispozițiilor prezentei legi și ale actelor normative ale Autorității de supraveghere. (2) Reorganizarea unei societăți de asigurare și/sau reasigurare se efectuează cu avizul scris al Autorității de supraveghere. Reorganizarea se înregistrează de către Agenția Servicii Publice, numai după obținerea de către societatea de asigurare și/sau reasigurare respectivă a avizului prealabil din partea Autorității de supraveghere. (3) Societatea de asigurare și/sau reasigurare constituie prin reorganizare începe activitatea numai după obținerea licenței în condițiile prezentei legi. (4) Măsurile de reorganizare nu împiedică deschiderea unei proceduri de lichidare a societății de asigurare și/sau reasigurare de către Autoritatea de supraveghere. (5) Prin reorganizarea societății de asigurare și/sau reasigurare poate fi creată doar societate de asigurare. (6) Cazul reorganizării societății de asigurare și/sau reasigurare care are sucursale în alte state, informarea obligatorie a creditorilor privind reorganizarea, precum și dreptul de a prezenta creanțe spre onorare, se aplică și creditorilor succursalei societății de asigurare și/sau reasigurare aflate în alt stat.</p>			<p>CNPF</p>
<p><i>Articolul 270 Informarea autorităților de supraveghere</i> Autoritățile competente din statul membru de origine informează de urgență autoritățile de supraveghere din statul membru respectiv cu privire la decizia lor privind orice măsură de reorganizare, dacă se poate, înainte de adoptarea unei astfel de măsuri sau imediat după aceea. Autoritățile de supraveghere din statul membru de origine informează de urgență autoritățile de supraveghere din toate celelalte state membre cu privire la decizia de a adopta măsuri de reorganizare, inclusiv efectele concrete posibile ale unor astfel de măsuri.</p>					
<p><i>Articolul 271 Publicarea deciziilor privind măsurile de reorganizare</i> (1) Când este posibil un apel în statul membru de origine împotriva unei măsuri de reorganizare, autoritățile competente din statul membru de origine, administratorul sau orice persoană abilitată să facă acest lucru în statul membru de origine face publică decizia sa cu privire la o măsură de reorganizare în conformitate cu procedurile de publicare prevăzute în statul membru de origine</p>					

<p>a deschide o procedură de lichidare, dacă se poate, înainte de deschiderea procedurii sau, în caz contrar, imediat după aceea.</p> <p>Autoritățile de supraveghere ale statului membru de origine informează de urgență autoritățile de supraveghere din toate celelalte state membre despre decizia de a deschide procedura de lichidare, inclusiv efectele concrete posibile ale unei astfel de proceduri.</p>					
<p><i>Articolul 274 Legea aplicabilă</i></p> <p>(1) Decizia de a deschide procedurile de lichidare în ceea ce privește o întreprindere de asigurare, procedurile de lichidare și efectele lor sunt reglementate de legislația aplicabilă în statul membru de origine, cu excepția unor dispoziții contrare prevăzute la articolele 285-292.</p> <p>(2) Legislația statului membru de origine determină cel puțin următoarele:</p> <p>(a) bunurile care fac obiectul reorganizării și regimul bunurilor dobândite de către întreprinderea de asigurare sau a căror proprietate r-a fost transferată după deschiderea procedurii de lichidare;</p> <p>(b) atribuțiile respective ale întreprinderii de asigurare și ale lichidatorului;</p> <p>(c) condițiile în care poate fi invocată o compensare;</p> <p>(d) efectele procedurii de lichidare asupra contractelor actuale, la care întreprinderea de asigurare este parte;</p> <p>(e) efectele procedurii de lichidare asupra acțiunilor creditorilor individuali, cu excepția unui proces în curs menționat la articolul 292;</p> <p>(f) creanțele care urmează să fie prezentate în pasivul întreprinderii de asigurare și regimul creanțelor rezultate în urma deschiderii procedurii de lichidare;</p> <p>(g) normele care reglementează prezentarea, verificarea și admiterea creanțelor;</p> <p>(h) normele care reglementează distribuirea profiturilor din realizarea bunurilor, clasificarea creanțelor și drepturile creditorilor care au obținut o satisfacție parțială după deschiderea procedurii de lichidare pe baza unui drept real sau printr-o compensare;</p> <p>(i) condițiile și efectele încheierii procedurii de lichidare, în special prin concordat;</p> <p>(j) drepturile creditorilor după încheierea procedurii de lichidare;</p> <p>(k) partea care trebuie să suporte costul și cheltuielile rezultate din procedura de lichidare; și</p> <p>(l) normele privind nulitatea, anularea sau inopozabilitatea actelor juridice prejudiciabile tuturor creditorilor.</p>	<p>Articolul 83. Procedura de lichidare</p> <p>(1) Asiguratorul intră în lichidare prin:</p> <p>a) hotărâre a adunării generale a acționarilor;</p> <p>b) hotărâre judecătorească;</p> <p>c) urmare a retragerii licenței privind desfășurarea activității de asigurare și/sau reasigurare.</p> <p>(2) Inițierea procedurii de lichidare în cazurile prevăzute la alin. (1) lit. a) și lit. b), atrage după sine retragerea licenței societății de asigurare și/sau reasigurare. Retragerea licenței nu împiedică lichidatorul să desfășoare unele dintre activitățile societății de asigurare și/sau reasigurare, în măsura în care acest lucru este necesar sau adecvat în scopul lichidării și se realizează cu notificarea ulterioară imediată a Autorității de supraveghere.</p> <p>(3) Orice beneficiar, inclusiv autoritățile publice rezidente sau străine în cazul în care societatea de asigurare și/sau reasigurare desfășoară activitatea pe teritoriul altui stat, are dreptul de a prezenta creanțe sau de a prezenta documente aferente creanțelor.</p> <p>(4) La prezentarea creanțelor sau documentelor aferente creanțelor, beneficiarul înaintează lichidatorului, copii ale oricăror documente justificative și indică:</p> <p>a) natura și valoarea creanței;</p> <p>b) data apariției creanței;</p> <p>c) dacă revendică un privilegiu, o garanție reală sau o rezervă de proprietate în ceea ce privește creanța;</p> <p>d) dacă este cazul, care sînt bunurile acoperite de asigurarea sa.</p>				<p>CNPF</p>
<p><i>Articolul 275 Regimul creanțelor de asigurare</i></p> <p>(1) Statele membre se asigură că creanțele de asigurare au prioritate față de alte creanțe asupra întreprinderii de asigurare, în modul sau în modurile următoare:</p> <p>(a) în ceea ce privește activele reprezentând rezerve tehnice, creanțele de asigurare au prioritate absolută față de alte creanțe asupra întreprinderii de asigurare, și/sau</p> <p>(b) în ceea ce privește totalitatea activelor întreprinderii de asigurare, creanțele de asigurare au prioritate față de orice altă creanță asupra întreprinderii de</p>	<p>Articolul 83. Procedura de lichidare</p> <p>(5) În cazul societății de asigurare și/sau reasigurare aliată în procedură de lichidare, creanțele beneficiarilor de asigurări au prioritate absolută față de alte creanțe ale societății în ceea ce privește:</p> <p>a) activele admise să acopere rezervele tehnice, inclusiv matematice, din care se satisface în mod primordial creanțele asiguraților, și/sau</p>				<p>CNPF</p>

<p>(6) Odată ce procedurile de lichidare au fost deschise, compoziția activelor înscrise în registru în conformitate cu alineatele (1)-(5) nu trebuie să se repună în cauză și nu se poate opera nicio modificare în registre, cu excepția corecțiilor erorilor pur materiale, decât având autorizația autorității competente.</p> <p>Cu toate acestea, lichidatorul trebuie să adauge activelor respective produsul lor financiar, precum și valoarea primelor pure încasate în clasa de asigurare în cauză între deschiderea procedurii de lichidare și plata creanțelor de asigurare sau până la efectuarea unui transfer de portofoliu.</p> <p>(7) În cazul în care produsul realizării unor active este mai mic decât valoarea lor estimată în registre, lichidatorul furnizează o justificare privind acest lucru autorităților de supraveghere ale statului membru de origine.</p>	<p>privind diferențele constatate.</p> <p>(6) Autoritatea de supraveghere poate solicita sau furniza la solicitarea autorităților competente din alte state informații privind evoluția procedurii de lichidare a societății de asigurare și/sau reasigurare.</p> <p>(7) Particularitățile inițierii, desfășurării și finalizării procedurii de lichidare a societăților de asigurare și/sau reasigurare se stabilesc prin actele normative ale Autorității de supraveghere.</p>		<p><i>Articolul 277 Subrogarea la un sistem de garantare</i></p> <p>Statul membru de origine poate prevedea că, în cazul în care drepturile creditorilor de asigurare au fost subrogate unei scheme de garantare stabilite în statul membru respectiv, creanțele deținute de schema respectivă nu beneficiază de dispozițiile articolului 275 alineatul (1).</p>		
<p><i>Articolul 278 Reprezentarea creanțelor preferențiale prin active</i></p> <p>Statele membre care aleg opțiunea prevăzută la articolul 275 alineatul (1) litera (b) solicită fiecărei întreprinderi de asigurare să se asigure că creanțele care pot avea prioritate față de creanțele de asigurare în temeiul articolului 275 alineatul (1) litera (b) și care sunt înregistrate în conținutul întreprinderii de asigurare sunt reprezentate, în orice moment și independent de o eventuală lichidare, prin active.</p>					
<p><i>Articolul 279 Retragerea autorizației</i></p> <p>(1) În cazul în care se decide deschiderea procedurii de lichidare a unei întreprinderi de asigurare, autorizația întreprinderii respective este retrasă, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 144, cu excepția necesităților prevăzute la alineatul (2).</p> <p>(2) Retragerea autorizației în conformitate cu alineatul (1) nu împiedică lichidatorul sau orice altă persoană desemnată în acest sens de către autoritățile competente să desfășoare unele dintre activitățile întreprinderii de asigurare, în măsura în care acest lucru este necesar sau adecvat în scopul lichidării.</p> <p>Statul membru de origine poate prevedea ca astfel de activități să se desfășoare cu acordul și sub supravegherea autorităților de supraveghere ale statului membru respectiv.</p>	<p>Art.16</p>				
<p><i>Articolul 280 Publicarea deciziilor privind procedurile de lichidare</i></p> <p>(1) Autoritatea competentă, lichidatorul sau orice altă persoană desemnată în acest scop de către autoritatea competentă publică decizia de a deschide procedura de lichidare, în conformitate cu modalitățile prevăzute în statul membru de origine în materie de publicare și de asemenea publică un extras din decizia de lichidare în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i>.</p> <p>Autoritățile de supraveghere din toate celelalte state membre care au fost informate cu privire la decizia de a deschide procedura de lichidare în conformitate cu articolul 273 alineatul (3) pot asigura publicarea unei astfel de decizii pe teritoriile lor în modul pe care îl consideră adecvat.</p> <p>(2) Publicarea prevăzută la alineatul (1) menționează autoritatea competentă a statului membru de origine, legea aplicabilă și lichidatorul desemnat. Publicarea se face în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru în care se publică informația.</p>					
<p><i>Articolul 281 Informarea creditorilor cunoscuți</i></p> <p>(1) În cazul în care se deschide o procedură de lichidare, autoritățile competente din statul membru de origine, lichidatorul sau orice persoană desemnată în acel scop de către autoritățile competente informează fără întârziere și individual printr-o notificare scrisă fiecare creditor cunoscut care are reședința obișnuită, domiciliul sau sediul central în alt stat membru.</p>					

<p>observațiilor referitoare la creanțe”, după caz, în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru de origine.</p> <p><i>Articolul 284 Informarea regulată a creditorilor</i></p> <p>(1) Lichidatorii informează cu regularitate creditorii, într-o formă adecvată, cu privire la evoluția lichidării.</p> <p>(2) Autoritățile de supraveghere ale statelor membre pot solicita informații privind evoluția procedurii de lichidare de la autoritățile de supraveghere ale statului membru de origine.</p>	<p>CAPITOLUL IV</p> <p>Dispoziții comune</p> <p><i>Articolul 285 Efectele asupra anumitor contracte și drepturi</i></p> <p>Prin derogare de la articolele 269 și 274, efectele adopțiunii măsurilor de reorganizare sau ale deschiderii unei proceduri de lichidare sunt reglementate după cum urmează:</p> <p>(a) în cazul contractelor de muncă și al raporturilor de muncă, numai de către legea statului membru aplicabilă contractului de muncă sau raporturilor de muncă;</p> <p>(b) în cazul contractelor care oferă dreptul de a folosi sau a dobândi o proprietate imobiliară, numai de către legea statului membru pe teritoriul căruia este situată proprietatea imobiliară; și</p> <p>(c) în cazul drepturilor întreprinderii de asigurare privind o proprietate imobiliară, o navă sau aeronavă supuse înscririi într-un registru public, numai de către legea statului membru sub a cărui autoritate se ține registrul.</p> <p><i>Articolul 286 Drepturile reale ale terților</i></p> <p>(1) Adoptarea măsurilor de reorganizare sau deschiderea procedurii de lichidare nu afectează drepturile reale ale creditorilor sau terților în ceea ce privește bunurile corporale sau necorporale, activele mobiliare sau imobiliare – atât bunuri determinate, cât și ansambluri de bunuri nedeterminate a căror compoziție se schimbă din timp în timp – care aparțin întreprinderii de asigurare și care sunt situate pe teritoriul altui stat membru în momentul adopțiunii acestor măsuri sau deschiderii procedurii.</p> <p>(2) Drepturile menționate la alineatul (1) cuprind cel puțin:</p> <p>(a) dreptul de a lichida bunurile sau de a impune lichidarea lor și de a beneficia de profitul sau venitul generat de procedurile de lichidare, în special în temeiul unui gaj sau al unei ipotece;</p> <p>(b) dreptul exclusiv de a recupera o creanță, în special un drept garantat prin depunerea unui gaj sau prin cesiunea acestei creanțe cu titlu de garanție;</p> <p>(c) dreptul de a revendica bunul sau de a cere restituirea acestuia de la oricine îl posedă sau îl folosește contra voinței titularului de drept;</p> <p>(d) dreptul de a percepe fructele unui bun</p> <p>(3) Dreptul, înscris într-un registru public și opozabil terților, în temeiul căruia se poate obține un drept real în sensul alineatului (1), se consideră un drept real.</p> <p>(4) Alineatul (1) nu împiedică exercitarea acțiunilor privind nulitatea, anularea sau inopozabilitatea, prevăzute la articolul 274 alineatul (2) litera (1).</p>	<p><i>Articolul 287 Rezerva de proprietate</i></p> <p>(1) Adoptarea măsurilor de reorganizare sau deschiderea procedurii de lichidare contra unei întreprinderi de asigurare ce cumpără un bun nu afectează drepturile unui vânzător, care sunt bazate pe o rezervă de proprietate în cazul în care, în momentul adopțiunii unor asemenea măsuri sau deschiderii unei asemenea proceduri, bunul se află pe teritoriul unui stat membru, altul decât statul membru în care măsurile au fost adoptate sau procedura a fost deschisă.</p> <p>(2) Adoptarea măsurilor de reorganizare sau deschiderea procedurii de lichidare</p>	
--	--	---	--

<p>emis de autoritățile competente ale statului membru de origine.</p> <p>Statul membru pe al cărui teritoriu administratorul sau lichidatorul dorește să funcționeze poate solicita o traducere în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru respectiv. Nu este necesară autentificarea oficială a respectivei traduceri și nicio altă formalitate similară.</p> <p>(2) Administratorii și lichidatorii sunt abilitați să exercite pe teritoriul tuturor statelor membre toate competențele pe care au fost abilitați să le exercite în statul membru de origine.</p> <p>Se pot desemna persoane care să îi asiste sau să îi reprezinte pe administratorii sau lichidatorii, în conformitate cu legislația statului membru de origine, în desfășurarea măsurilor de reorganizare sau a procedurii de lichidare, mai ales în statele membre gazde și, în special, pentru a ajuta la rezolvarea dificultăților întâmpinate de creditori în statele respective.</p> <p>(3) În exercitarea competențelor lor în conformitate cu legislația statului membru de origine, administratorii sau lichidatorii respectă legea statelor membre pe teritoriul cărora doresc să funcționeze, mai ales în ceea ce privește modalitățile de realizare a bunurilor și informarea salariaților.</p> <p>Competențele respective nu includ folosirea forței sau dreptul de a hotărî într-un litigiu sau diferend.</p>	<p>Articolul 294 Înscrisura într-un registru public</p> <p>(1) Administratorul, lichidatorul sau orice altă autoritate sau persoană abilitată corespunzător în statul membru de origine poate cere ca o măsură de reorganizare sau decizia de a deschide o procedură de lichidare să se înscrie în orice registru public cu relevanță ținut în celelalte state membre.</p> <p>Cu toate acestea, în cazul în care un stat membru prevede o înscriere obligatorie, persoana sau autoritatea menționată în primul paragraf adoptă toate măsurile necesare pentru a asigura înscrierea respectivă.</p> <p>(2) Costurile înscrierii se consideră drept costuri și cheltuieli ale procedurii.</p>	<p>Articolul 295 Secretul profesional</p> <p>Tuturor persoanelor care trebuie să primească sau să transmită informații în cadrul procedurilor prevăzute la articolele 270, 273 și 296 le revine obligația prevăzută de dispozițiile privind secretul profesional, prevăzută la articolele 64-69, cu excepția autorităților judiciare cărora li se aplică dispozițiile de drept intern în vigoare.</p>	<p>Articolul 296</p> <p>Tratatamentul succursalelor întreprinderilor de asigurare din țările terțe</p> <p>În cazul în care o întreprindere de asigurare dintr-o țară terță are succursale stabilite în mai mult de un stat membru, fiecare succursală beneficiază de un tratament independent în ceea ce privește aplicarea prezentului titlu.</p> <p>Autoritățile competente și autoritățile de supraveghere ale respectivelor state membre depun eforturi pentru a-și coordona acțiunile.</p> <p>De asemenea, administratorii sau lichidatorii depun eforturi pentru a-și coordona acțiunile.</p>	<p>TITLUL V</p> <p>ALTE DISPOZIȚII</p> <p>Articolul 297 Dreptul la calea de atac jurisdicțională</p> <p>Statele membre se asigură că deciziile adoptate în ceea ce privește o întreprindere de asigurare sau de asigurare în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative de aplicare a prezentei directive fac obiectul unei căi de atac jurisdicționale.</p>	<p>Articolul 298 Cooperarea între statele membre și Comisie</p> <p>(1) Statele membre colaborează între ele în vederea facilitării supravegherii asigurării și reasigurării în Comunitate, precum și a aplicării prezentei directive.</p> <p>(2) Comisia și autoritățile de supraveghere ale statelor membre colaborează strâns unele cu altele pentru a facilita supravegherea asigurării și reasigurării în Comunitate și pentru a examina orice dificultăți care ar putea apărea în aplicarea prezentei directive.</p>
--	--	--	---	--	--

instituției, libere de orice pasive previzibile și cu deducerea posturilor necorporale, inclusiv:

(a) capitalul social vărsat sau, în cazul unei instituții sub forma unei întreprinderi mutuale, fondul inițial efectiv plus toate conturile membrilor întreprinderii mutuale care îndeplinesc criteriile următoare:

(i) actul constitutiv și statutul trebuie să prevadă că se pot face plăți din aceste conturi către membrii întreprinderii mutuale numai în măsura în care acest lucru nu determină scăderea marjei de solvabilitate disponibilă sub nivelul cerut sau, după lichidarea întreprinderii, în cazul în care au fost plătite toate celelalte datorii ale întreprinderii;

(ii) actul constitutiv și statutul trebuie să prevadă ca, pentru orice plăți menționate la punctul (i) și efectuate în alte scopuri decât rezilierea individuală a afilierii la întreprinderea mutuală, autoritățile competente să fie informate cu cel puțin o lună în avans și ca acestea să poată, în acest interval, să interzică plata, și

(iii) dispozițiile relevante din actul constitutiv și din statut nu pot fi modificate decât după ce autoritățile competente au declarat că nu se opun acestei modificări, fără să aducă atingere criteriilor enunțate la punctele (i) și (ii);

(b) rezervele (legale și libere) care nu corespund obligațiilor de subscriere;

(c) profitul sau pierderile raportate după deducerea dividendelor care trebuie plătite, și

(d) în măsura în care dreptul intern permite, rezervele de profit care apar în bilanț, în cazul în care pot fi folosite pentru a acoperi pierderile care pot apărea și în care nu au fost puse la dispoziție pentru distribuirea către membri și beneficiari.

Marja de solvabilitate disponibilă se reduce cu cuantumul acțiunilor proprii deținute direct de instituție.

(3) Statele membre pot dispune ca marja de solvabilitate disponibilă să poată fi constituită și din:

(a) capital din acțiuni preferențiale cumulative și capital din împrumuturi subordonate până la 50 % din marja de solvabilitate disponibilă sau marja de solvabilitate minimă, în funcție de care este mai mică, din care maxim 25 % constă în împrumuturi subordonate cu scadență fixă sau capital din acțiuni preferențiale cumulative cu termen fix, cu condiția să existe acorduri obligatorii pe baza cărora, în cazul falimentului sau lichidării instituției, capitalul din împrumuturi subordonate sau capitalul din acțiuni preferențiale urmează ca prioritate după revendicările tuturor celorlalți creditori și nu se rambursează decât după ce au fost plătite toate datoriile scadente la momentul respectiv;

titlurile de valoare fără o dată de scadență specificată și alte instrumente, inclusiv acțiunile preferențiale cumulative, altele decât cele menționate la litera (a), până la maximum 50 % din marja de solvabilitate disponibilă sau marja de solvabilitate minimă, în funcție de care este mai mică, pentru toate titlurile de valoare în cauză, și

prevădă că, în anumite circumstanțe, altele decât lichidarea instituției, datorită va trebui rambursată înainte de scadența convenită; și

(v) contractul de împrumut poate fi modificat numai după ce autoritățile competente au declarat că nu se opun modificării în cauză.

(4) La cererea și cu justificarea instituției pe lângă autoritatea de control competentă a statului membru de origine, cu acordul respectivei autorități, marja de solvabilitate disponibilă poate fi de asemenea constituită din:

(a) în cazul în care nu se practică procedeu Zillmer sau în care, deși se practică, aceasta este mai mică decât sarcina pentru costuri de achiziție inclusă în primă, diferența dintre un provizion matematic necalculat prin procedeu Zillmer sau parțial calculat prin procedeu Zillmer și un provizion matematic calculat prin procedeu Zillmer la o rată egală cu sarcina pentru costuri de achiziție inclusă în primă;

(b) toate rezervele ascunse nete provenind din evaluarea activelor, în măsura în care rezervele ascunse nete în cauză nu au un caracter excepțional;

(c) o jumătate din capitalul social sau din fondul inițial nevărsat, o dată ce partea vărsată reprezintă 25 % din capitalul sau fondul social, până la 50 % din marja de solvabilitate disponibilă sau minimă, în funcție de care este mai mică.

Cifra menționată la litera (a) nu poate depăși, cu toate acestea, 3,5 % din suma diferențelor dintre sumele capitale relevante ale activităților de asigurare de viață și de furnizare de pensii ocupaționale și rezervele matematice pentru toate contractele pentru care este posibilă aplicarea procedurii Zillmer. Diferența se reduce cu valoarea tuturor costurilor de achiziție neamortizate înregistrate ca active.

(5) Comisia poate adopta măsuri de punere în aplicare referitoare la alineatele (2) - (4) pentru a ține seama de evoluțiile care justifică o ajustare tehnică a elementelor eligibile pentru marja de solvabilitate disponibilă.

Măsurile respective, destinate să modifice elemente necesare ale prezentei directive, prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 21b.

Articolul 17b

Marja de solvabilitate minimă

(1) Sub rezerva articolului 17c, marja de solvabilitate minimă se determină în conformitate cu alineatele (2) - (6) în funcție de obligațiile subscrise.

(2) Marja de solvabilitate minimă este egală cu suma dintre:
(a) primul rezultat:
se obține înmulțind o fracțiune de 4 % din rezervele matematice privind activitatea directă și accepțiunile de reasigurare, fără deducerea cesiunilor de reasigurare, cu raportul, care nu poate fi mai mic de 85 %, aferent exercițiului financiar precedent, dintre valoarea totală a rezervelor matematice după deducerea cesiunilor de reasigurare și valoarea totală brută a rezervelor matematice;

(b) al doilea rezultat:
pentru polițele la care capitalul de risc nu are o valoare negativă, se obține înmulțind o fracțiune de 0,3 % din valoarea capitalului subscris de instituție cu raportul, care nu poate fi mai mic de 50 %, aferent exercițiului financiar precedent, dintre valoarea totală a capitalului de risc rămas în sarcina instituției după cesiunea și retrocesiunea de reasigurare și valoarea totală a capitalului de risc,

primelor sau contribuțiilor, fie a mediei anuale a daunelor plătite pentru ultimele trei exerciții financiare.

(2) Valoarea marjei de solvabilitate minime este egală cu cel mai ridicat dintre cele două rezultate indicate la alineatele (3) și (4).

(3) Baza de calcul a primelor se determină utilizând valoarea cea mai ridicată dintre primele sau contribuțiile brute subscrise calculate așa cum se arată mai jos și primele sau contribuțiile brute încasate.

Se însumează primele sau contribuțiile scadente (inclusiv sumele auxiliare percepute, aferente primelor sau contribuțiilor respective) privind activitatea de asigurare directă din exercițiul financiar precedent.

Acestui cunul i se adaugă valoarea primelor acceptate pentru toate reasigurările în exercițiul financiar precedent.

Din această sumă se deduce valoarea totală a primelor sau a contribuțiilor anulate în cursul exercițiului financiar precedent, precum și valoarea totală a impozitelor și taxelor aferente primelor sau contribuțiilor însumate în total.

Valoarea astfel obținută este repartizată în două tranșe, o primă tranșă de 50 milioane EUR și o a doua tranșă corespunzând restului; fracțiunile ce corespund procentelor de 18 % din prima tranșă și, respectiv, de 16 % din a doua tranșă se adună.

Rezultatul astfel obținut se înmulțește cu raportul, pentru ultimele trei exerciții financiare, dintre valoarea daunelor ce rămân în sarcina instituției după deducerea sumelor recuperabile din reasigurare și valoarea brută a daunelor. Raportul nu poate fi în nici un caz mai mic de 50 %.

(4) Baza daunelor se calculează după cum urmează:

Valorile daunelor plătite pentru activitățile directe (fără deducerea daunelor suportate de către cesionari și retrocesionari) pe durata perioadelor menționate la alineatul (1) se adună.

La această sumă se adună valoarea daunelor plătite pentru acceptările în reasigurare și retrocesionări pe durata aceluiași perioade, precum și valoarea rezervelor pentru cererile de despăgubire neplătite constituite la finalul exercițiului financiar precedent, atât pentru activitățile directe, cât și pentru acceptări în reasigurare.

Din această sumă se deduce valoarea recuperărilor încasate în cursul perioadelor prevăzute la alineatul (1).

Din această sumă se deduce valoarea rezervelor pentru cererile de despăgubire neplătite constituite la începutul celui de-al doilea exercițiu care precede ultimul exercițiu inventariat, atât pentru activități directe, cât și pentru acceptări în reasigurare.

O treime din suma astfel obținută se împarte în două tranșe, prima de maxim 35 milioane EUR, iar a doua incluzând restul; fracțiunile ce corespund procentelor de 26 % din prima tranșă și, respectiv, de 23 % din a doua tranșă se adună.

Rezultatul astfel obținut se înmulțește cu raportul, pentru ultimele trei exerciții financiare, dintre valoarea daunelor ce rămân în sarcina instituției după deducerea sumelor recuperabile din reasigurare și valoarea brută a daunelor; raportul nu poate fi în nici un caz mai mic de 50 %.

(5) În cazul în care calculele de la alineatele (2) - (4) dau un rezultat mai mic decât marja de solvabilitate minimă pentru exercițiul financiar precedent, marja de solvabilitate minimă este cel puțin egală cu cea pentru exercițiul precedent, înmulțită cu raportul între rezervele tehnice pentru daune neplătite la finalul ultimului exercițiu și valoarea rezervelor tehnice pentru daune neplătite la începutul exercițiului financiar precedent. În aceste calcule, rezervele tehnice se calculează prin deducerea reasigurării; raportul însă neputând fi în nici un caz mai mare de 1

(3) Se introduc următoarele articole:

...Articolul 21a

	<p>lichiditatea, precum și strategiile, procesele și procedurile de raportare ale întreprinderii vizate în ceea ce privește gestionarea activelor și pasivelor pot să asigure în permanență că aceasta poate deține investiții în acțiuni pentru o perioadă care corespunde cu perioada tipică de deținere a investițiilor în acțiuni pentru respectiva întreprindere. Întreprinderea trebuie să poată demonstra autorității de supraveghere că aceeași condiție este îndeplinită la nivelul de încredere necesar pentru a asigura deținătorilor de polițe de asigurare și beneficiarilor un nivel de protecție echivalent cu cel prevăzut la articolul 101.</p> <p>Întreprinderile de asigurare și de reasigurare nu revin la aplicarea modalității prevăzute la articolul 105, cu excepția unor circumstanțe bine justificate și sub rezerva aprobării de către autoritățile de supraveghere.</p> <p>(2) Comisia înaintază Comitetului european pentru asigurări și pensii ocupaționale și Parlamentului European, până la 31 octombrie 2015, un raport cu privire la aplicarea modalității de calcul prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol și la practicile autorităților de supraveghere adoptate în temeiul alineatului (1) din prezentul articol, însoțit, după caz, de orice propuneri adecvate. Raportul respectiv abordează, în special, efectele transformărilor ale utilizării acestei modalități de calcul în vederea prevenirii arbitrajului de reglementare între întreprinderile de asigurare și de reasigurare.</p>
	<p style="text-align: center;">TITLUL VI DISPOZIȚII TRANSIZITORII ȘI FINALE CAPITOLUL I Dispoziții tranzitorii Secțiunea 1 Asigurare Articolul 305</p> <p>Derogări și eliminarea măsurilor restrictive</p> <p>(1) Statele membre pot exonera întreprinderile de asigurare generală care, la 31 ianuarie 1975, nu au îndeplinit cerințele articolelor 16 și 17 din Directiva 73/239/CEE și care, la 31 iulie 1978, nu au atins un nivel al încasărilor anuale de prime sau cotizații egal cu de șase ori fondul de garantare minim menționat la articolul 17 alineatul (2) din Directiva 73/239/CEE, de obligația de a constitui acest fond înainte de sfârșitul exercițiului financiar pentru care primele sau cotizațiile vor atinge de șase ori acest fond de garantare minim. În analiza rezultatelor examinării prevăzute la articolul 298 alineatul (2), Consiliul decide în unanimitate, la propunerea Comisiei, momentul în care statele membre trebuie să elimine această exonerare.</p> <p>(2) Întreprinderile de asigurare generală constituite în Regatul Unit prin <i>Royal Charter</i> sau prin <i>private Act</i> sau prin <i>special public Act</i> își pot menține activitățile sub forma juridică în care au fost înființate la 31 iulie 1973 pentru o perioadă nedeterminată.</p> <p>Întreprinderile de asigurare de viață înființate în Regatul Unit prin <i>Royal Charter</i> sau prin <i>private Act</i> sau <i>special Public Act</i> își pot continua activitatea în forma legală în care au fost constituite la 15 martie 1979 pentru o perioadă nelimitată.</p> <p>Regatul Unit elaborează o listă a întreprinderilor menționate la primul și al doilea paragraf pe care o comunică celorlalte state membre și Comisiei.</p> <p>(3) Societățile înregistrate în Regatul Unit în conformitate cu <i>Friendly Societies Acts</i> pot continua activitățile de asigurare de viață și operațiunile de economii pe care, în conformitate cu obiectele lor de activitate, le desfășurau la 15 martie 1979.</p> <p>(4) La cererea întreprinderilor de asigurare generală care îndeplinesc condițiile prevăzute în titlul I capitolul VI secțiunile 2, 4 și 5, statele membre elimină măsurile restrictive cum sunt cele privind potecile, depozitele sau garanțiile.</p>

Directivele 64/225/CEE, 73/239/CEE, 73/240/CEE, 76/580/CEE, 78/473/CEE, 84/641/CEE, 87/344/CEE, 88/357/CEE, 92/49/CEE, 98/78/CE, 2001/17/CE, 2002/83/CE și 2005/68/CE, astfel cum au fost modificate de actele enumerate în anexa VI partea A, se abrogă începând cu 1 noiembrie 2012, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre cu privire la termenele de transpunere în dreptul intern și de aplicare a directivelor prevăzute în anexa VI partea B. Trimiterile la directivele abrogate se înțeleg ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa VII.

--	--	--	--	--